

نادابی ته عزیزه و پرسه له روانگهی ئیسلامه ووه

فاتح مەلا رہسول شارستین

چاپی یەکەم

۲۰۱۴ ز - ۱۴۳۵ ک

منتدی افرا الثقافی

www.nqra.ahlamontada.com

منتدي اقرأ الثقافي

*-----
www.iqra.ahlamontada.com*

ئادابى تەعزىيە و پرسە
لە روانگەي ئىسلامە وە

فاتیح مەق رہسول شارستینى

چاپى يەكەم
۲۰۱۴ - ز ۱۴۳۵ ك

ناوی کتیب: ئادابى تەعزىيە و پرسە لە روانگەی ئىسلامە وە
بابەت: و تار
نووسەر: فاتح مەلا رەسول شارستىنى
تاپۇ و دىزايىن: جەمال دەرويىش
چاپى يەكەم ۲۰۱۴ ز ۱۴۲۵ ك
تىراژ: ۵۰۰ دانە
زىمارەي سپاردن:
چاپخانەي زانا

ئادابى تەعزىيە و پرسە
لە روانگەي ئىسلامە وە

پیشگاه الله:

- به خه‌مخورتر له خۆمان بۆ خۆمان و به‌سوزتر له دایك و باوکمان بۆمان، رېنیشاندەرى دونياو دوارقۇzman، پىشەواو پىغەمبەرمان (ئىچىتى).
- به دایك و باوکم.
- به روحى خوالىي خوش بى، خالىم و مامۆستام، مامۆستا مەلا سەيد عەبدوللە شارستىنى، كە به نەخۆشى كۆچى دوايى كرد و مافى زۇرى به سەرمەوهىيە، خواى گەورە پاداشتى ئەم نووسىنە بخاتە تەرازووی چاكەكانىيەود.
- به ھاوسمەرى بەرپىزم و منالە جوانەكانم، خواى گەورە تەممەنیان پى بەركەت بکات.

نامه‌ای دیگر:

الحمد لله الذي تفرد بالدلوام والبقاء، وكتب على أهل هذه الدنيا الفناء، وجعلها دار امتحان وابتلاء، وجعل القبور بعدها لأهل الإيمان خير فناء، والصلوة والسلام على سيدنا محمد، سيد الأضفياء، وخاتم الأنبياء، وعلى الله الأتقياء، وصحبه الأولياء، والتابعين ومن تبعهم بإحسان مادامت الأرض والسماء.

خوینه‌ری به پیز؛ نه م بابه‌تهی له بهر دهست و دیده‌تدايه، بریتیه له چهند و تاریکی روزانی ههینی، تایبیهت به بابه‌تی پرسه، که نه مرد قسمو باسی زوری له سهر دهکری و ههندی کس داوای لابردن و نه مانی دهکن و ههندیکیش داکوکی له بونی دهکن، بهندش بهم کمه زانینه‌ی خومه‌وه، چهند و تاریکم له سهر خوینده‌وهو پاشانیش به باشم زانی که به شیوازی نوسین دای بریزمه‌وهو سه‌رهنجام نه مهی لئ دهرچوو، له همر جیگایه ک پیکابیتم و بابه‌تهکم له گهله قورثان و سوننه‌تدا بیته‌وه، نه وه فهزل و که‌ره‌منی خوایه، لهو جیگایانه‌ش که نه مپیکابی نه وه نه شاره‌زایی بهنده‌یه و خوا لیم خوش بی و نیوش دوعای خیرم بو بکهن، خوا گهوره پشت و پهنای هه ممو لایه ک بیت.

م. فاتح شارستینی

پیرمه‌گرون

بهشی یه‌گاه

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى آلِهِ
وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

ئیماندارانی به‌پیز: هیچ کەس نییه لهم سەر گۆی زەوییه،
کە بىرواي به مردن نەبى و نەزانى کە رۇزىك دى ئەم دونيايە
بە جى دىلى، ئەگەرچى خەلگى له بىرواهىتىن بە خواى گەورە بە و
رۇونى و ئاشكرايىھ جىاوازىييان ھەيە و بە مليار کەس ھەيە كە
مولحيدو بىباوهپو بىرواي بە بۇونى خوا نییه (نَعُوذُ بِاللّٰهِ)، يان بىرواي
پىيەتى بەلام ھاوبەشى بۇ بىيار داوهو موشرىكە.. لە بەرامبەرىشدا
ئیماندارانی بە حق ھەن کە خوايان ناسىيە لە رېگەی قورئان و
پىغەمبەرى خواوه دوورن لە شىرك و ھاوبەش پەرسىتى. بەلى ئەم
خوا گەورەيە خەلگانىك ھەن کە بىروایان بە بۇونى نییە. ھەروەها
بەھەشت و دۆزەخ، سزاو خۆشى ناو گۆر، وەھى و پىغەمبەرايەتى.
ئەمانە ھەمووى كەسانىك ھەن کە بىروایان پى نەبى، بەلام هىچ
کەس نییە بلۇن مردن نییە و من ناگرى و بە ئەبەدى بە زىندۇویى
دەمىنەمەود.

به‌لئ مردن خالی هاو بهشی نیوان هه مهو مرؤفه کانه و که‌س نییه
برپوای پیی نه‌بی، ههر بپویه قورئان مردن به یه‌قین و دلنيایی
ناوده‌بات و ده‌فرمومی: **﴿وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾** که لیره‌دا
«الیقین» به مانای مردن هاتووه.

جا به پاستی مردن گه‌وره‌ترین موصیبه‌ته، خوای گه‌وره مردنی
به موصیبه‌ت ناو بردووه. **﴿فَأَصَابَتُكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ﴾** المائدة ۱۰۶
به‌لئ مردنی خوش‌ویستان، یه‌کیکه له موصیبه‌ت و ناره‌حه‌تیه‌کان
و مرؤفی پی تاقی ده‌کریته‌وه، ئایا خوی ده‌گرئ له‌ژیر باری خوادا،
یان ناشکوری ده‌کات؟ به‌لئ مردن جه‌رگپرو پشت شکینه، له و کاته‌دا
که جه‌نازه‌ی خوش‌ویستیکت له‌بهر ده‌ستایه، چاوت تاریک ده‌بی،
عه‌قل کار ناکات، دونیات لی دیته‌وه یه‌ک، له وره نئراده‌ی مرؤف
دینیت‌ه خواره‌وه. زور که‌س زور خوی به قاره‌مان و خوپراگرو
وره‌به‌رز دهزانی، وره‌ی ده‌خسته به‌ر خه‌لکی، به‌لام کاتن روله‌یه‌کی
ده‌مری، ئازیزیکی له‌دهست ده‌دا، خوی بؤ ناگیری و پیویسته بگریه،
جاران نه و دلنه‌وایی خه‌لکی ده‌کرد، ئیستا پیویستی به‌ومیه خه‌لکی
دلنه‌وایی بکه‌ن.

به‌لئ پیویسته کاتن که‌سیکی نزیک و دراویسان مردوویه‌کی لی
ده‌مری و به تایبه‌ت زور کاریگه‌ری له‌سهر داناوه، ئیمه‌ی موسلمان
به ده‌وریه‌وه بین و دلنه‌وایی بکه‌ین و دوعای خیر بؤ مردووه‌که‌ی
بکه‌ین و تا ماوه‌ی سی رپز نان و خواردنیان بؤ ئاماده بکه‌ین و

ورىايى لە مال و سامان و مەروملاالت و كشتوكالىان بىكەين. ئا ئەمە
پىيى دەوتىرى پېرسە تەعزىزە.

بەلىن تەعزىزە پېرسە بەم شىوه شەرعىيە مافى موسىلمانە لەسەر
موسىلمان. با بچىنە خزمەت پىشەواو سەرۋەرمان مەحەممەدى مىصطفى
(پەنچاگىن)، بىزانيي چۇن دلنىهوابىي و تەعزىزە لەو كەسە كردووه، كە
كەسىكى زۆر نزىك و خۆشەويىستى لەدەست داوه:

بەسەرھاتى يەكەم: پىيغەمبەرى خوا (پەنچاگىن) رۆزانە لەناو صەحابە
بەرپىزو ئازىزەكانىدا دادەنىشت لەناو ئەو خەلکەى بە چواردەورى
پىيغەمبەرى خوادا (پەنچاگىن) دادەنىشتەن. پىاۋىك بۇو، ئەم پىاۋە كورىكى
بچۈلەى لەگەل خۆى دىتىن بۇ مەجلىسى پىيغەمبەر (پەنچاگىن)، مەنالەكە
دەھاتە پشت باوکىيەوە دەستى لە ملى باوکى دەكىردو خۆى
دەخستە سەرشان و ملى باوکى و باوکى ماج دەكىردو باوکىشى
دەيىختە باوھى خۆيەوە لە ناخى دلەوە قولپى خۆشەويىستى بۇ
ئەم مەنالەى دەھاتە دەرەوە دەستى لە ملى دەكىردو سەر كولمەكانى
و لېwoo ناودەمى كورە جوانەكەى ماج دەكىرد.. پىيغەمبەرى خوا
(پەنچاگىن) سەرنجى ئەو خۆشەويىستىيە بەھىزەى دەدا كە لە نىۋان ئەم
باوک و مەنالەدا ھەمەيە. بەلام رۆزىكىيان ئەم باوک و كورە ئامادەى
مەجلىسى پىيغەمبەر (پەنچاگىن) نەبۈون. بۇو بە دوو رۆز و سى رۆز ھەر
ديار نەبۈون، بۆيە پىيغەمبەرى دىلسۆز و خەمخۇر پېرسى (مالى لا
أرى فُلانا؟!) ئەرى ئەو بۆچى چەند رۆزىكە فلان كەس نابىنم؟!

«ئهود سەرگردەو پىشەواو راپەردە، كە ئاوا خەمى ھاولاتىيەكى خۆيەتى، ھەرچەندە ئەو ھاولاتىيە ناودارىڭ نەبى، خاوهن پلەو پايەى سىاسى و سەربازىش نەبى».

صەحابەكان لە وەلامى پىغەمبەرى خوادا (بىتلۇر) فەرمۇويان: (يا رَسُولَ اللَّهِ بُنْيَيْهُ الَّذِي رَأَيْتَهُ هَلَكَ). ئەى پىغەمبەرى خوا (بىتلۇر)، ئەو كورە بچۈلەى كە ئەتبىنى لهگەل باوکىا ئەھاتە مزگەوت و ئاواھا چەندە يەكتريان خوش دەويىست، ئەوھە ئەو منالە جوانە لە كتوپىدا مردو باوکەكمى لە تاوى منالەكەى لە ژۇورەوە دانىشتۇوھە ئەزىزى شكاوهو ھەتا بلىي غەمبارو مەحزۇونە بۇي! پىغەمبەر خوا (بىتلۇر) دەست بە جىن ھەلسەو لهگەل كۆمەلنى لە ھاولەلنى بەرەو مالى ئەو پياوه بەرى كەوت و ھەوالى منالەكەى لى پىرسى و ئەھۋىش بۇي باس كرد كە چۈن كتوپىر مردووھەو لهگەل باسکەرنىدا، ھۆن ھۆن فرمىسىك بە چاویدا دەھاتە خوارەوە زۇر غەمبار بۇو. پىغەمبەرى خوا (بىتلۇر) دوعاى خىرى بۇ كردو پاشان فەرمۇوى: (يا فلان، أئىما كان أحبِ إلينا؟ أَن تَتَمَّعَ بِعَمَرٍ، أَو لَا تَأْتَى إِلَى بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ إِلَّا وَجَدَتْهُ فَدَسَبَقَ إِلَيْهِ، يَفْتَحُهُ لَكَ؟!). ئەى فلان كەس، ئاپا كاميانىت بە لاوه خۆشەويسىتەت ئەوهى كە تەواوى تەممەنت لهگەل ئەو كورە جوانە خۆشەويسىتەت بە يەكەوە بۇونايە، ياخود لە رۇزى قيامەتدا، كاتى كە دەچىتە ھەر دەركايدەك لە دەركاكانى بەھەشت، ئەوا بېبىنى كە كورە جوانەكەت پىشت كەوتۇوھە بۇ ئەھۋى، ئەو دەركاكەى بەھەشت بۇ دەكتەوە! باوکى منالەكە وتى: (يا نَبِيُّ اللَّهِ، بَلْ يَسْبِقُنِي

إِلَى بَابِ الْجَنَّةِ، فَيَفْتَحُهَا، لَهُ أَحَبُّ إِلَيْهِ). ئەھى پېغەمبەر خوا (پەنچەم)، بەلكو ئەوهىانم بىن خۇشتىرە كە كورەكەم بەرە دەرگاى بەھەشت بېش بكمەۋى و دەرگاى بەھەشتىم بۇ بکاتەوە!.. بەلىنى دنيا ھەر كۆتاينى دى، گرنگ ئەوهىيە بە ھەميشەيى و بە نەمرى لە بەھەشتى بەھەكمەوه بىن. پېغەمبەرى خوا (پەنچەم) فەرمۇوى: (فَذَاكَ لَكَ). دە ئەوه بۇ تۆ، ئەوه تۆ بە ويستى خوا مسۇگەرى كە كورەكەت دەرگاى بەھەشتىت بۇ دەكاتەوە ئەو لە پېش تۆدا گەيشتە ئەھى، چونكە زووتى مرد!.. يەكى لەو كەسانەى كە لە خزمەت پېغەمبەردا بۇو (پەنچەم)، كە ئەم مژدە خۇشەو ئەم دلدانەوە گەورەي بىست فەرمۇوى: (يَا رَسُولَ اللَّهِ، اللَّهُ خَاصَّةٌ؟ أَمْ لِكُلِّنَا؟ قَالَ: بَلْ لِكُلِّكُمْ). ئەھى پېغەمبەرى خوا (پەنچەم) ئايى ئەم مژدە گەورەو ئەم خۇشىيە ھەر تايىبەته بەم پىياوه كە ئىستا ئىيمە لە لاي دانىشتۇوين، يان بۇ ھەممۇمانە، بۇ ھەممۇ ئومەمەتكەتە؟! فەرمۇوى: بۇ ھەممۇتانە، ھەر كەسىك لە ئومەمەتكەم منالىكى نابالغى بىرى و وەكۈ ئەم پىياوه بۇي جەركىسووتااو غەمبار بىنى و تواناوا هيىزى لەبەر بېرى، ئەوه بە ويستى خوا، خواى گەورە بەھەشتى پىن خەلات دەكات و لە رۆزى قىامەتدا ئەو منالەي دەرگاى بەھەشتى بۇ دەكاتەوە..

ئەم فەرمۇودەيە (آخرَجَهُ النِّسَاءِ، صَحِيحُ سُنْنَةِ النِّسَاءِ، رقم ۱۹۷۴). لە رىوايەتى ئىمام ئەحمدەدا (۴۳۶/۲) هاتووه كە پېغەمبەرى خوا (پەنچەم) كاتى ئەو كورەكەى دەبىنى كە ئاوا لە باوهشى باوكىيائەتى و

باوکی سه‌ری ماج دهکات و بونی پیوه دهکات و کوره‌کهش دهسته‌کانی
باوکی ماج دهکات. پیغه‌مبه‌ر (بینه) به باوکه‌کهی فهرموو: (تعجبه؟!)
زورت خوش دهويت؟! کابرا وتي: (أَحَبْكَ اللَّهُ كَمَا أَحَبْهُ). يا رهبي خواي
پهروه‌ردگار خوشی بوئی ئهی پیغه‌مبه‌ری خوا (بینه)، به ئهندازه‌ی
ئه‌وهی که من ئه‌م کوره‌مم خوش دهويت.. سه‌یرکه‌ن چهند به
زیره‌کانه دهري بری که چهنده کوره‌کهی خوش خوش دهويت.

که‌واته بهم ته‌عزیه و دلدانه‌وهیه، ئاو کرا به دلی سوتاوى ئه‌و
باوکه جه‌رگ سوتاوددا. به‌لئن ئه‌مه پرسه و ته‌عزیه‌کردنی پیغه‌مبه‌ر
خوایه (بینه) که ئاوا سیبوری دهدا که به دلی زامدار، وه به و که‌سانه‌ی
ده‌فرموو که منالیان دهمرد: (بَخْ بَخْ، وَأَشَارَ بِيَدِهِ لَخَمْسٌ مَا أَنْقَلَهُنَّ فِي
الْمِيزَانِ، سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَالْوَلْدُ الصَّالِحُ يَتَوَفَّى
لِلْمَزِيلِ الْسَّلِيمِ فَيَخْتَسِبُهُ) (صحیح رواه النسائي - صحیح الجامع: ۲۸۱۷).

واته: ئای چهند گهوره‌یه، ئای چ پاداشتیکی به‌نرخه. ئه‌مجا
پیغه‌مبه‌ری خوا (بینه) ئاماژه‌ی به دهستی کردو په‌نجه‌کانی هه‌لبری
و فه‌رموموو: ئای ئه‌م پینج شته چهنده قورسن له تای ته‌رازووی
مرؤفی موس‌لاماندا. ئه و پینجه‌ش: سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَاللَّهُ أَكْبَرُ.. پینجه‌میشیان منالیکی صالح و خواناس و جوانخاس که
بمرئ و جه‌رگی دایکی و باوکی بسووتینی و ئه‌و دایک و باوکه‌ش
ئارام بگرن و ناشکوری نه‌که‌ن و سوپاسی خوا بکه‌ن. ئای ئه‌جرو
پاداشتی ئه و منال مرنده چهند له تای ته‌رازوویاندا قورسه.

به سه رهاتی دو و دم: پیغه مبه ری پیشہ و امان (بیلله) هه میشه سه ردانی مه دینه ییه کانی ده کرد و پرسیاری حال و زیانیانی ده پرسی، روژیکیان هه والی پن گهیشت که ئافره تیکی ئه نصاری، که تاقه یه ک کوری هه بیو، کوره تاقانه که مه مردو و به راستی حالی په شتیوه بتوی، چونکه میردی نه ما و هو پیر بیو و تنهها هه ره کوره هه بیو و هه زور کوریکی دلسوزو باش بیو. پیغه مبه ر خوا (بیلله) ها و هه کانی کوکرده و فهرم و ووی با بر قوین بؤ لای ئه و دایکه جه رگ سو و تا و هو ته عزی و پرسه لی بکهین و دلنه وای بکهین. «ئا ئه مه سه رکرده، هاو به شی خه می پیره ژنیکی دلبه خه مه، که رو لی دلسوزی له دهست دا و هه». کاتی گهیشت نه ده رگای مالی پیره ژنکه، پیغه مبه ری خوا (بیلله) به صه حابه یه کی فه رمو و، به لکو ئیزنى چوونه ژو ور و هه مان بؤ و هر بگری. ئه ویش به ئافره ته که راگه بیاندو پیره ژنکه ش و تی: پیغه مبه ری خوا (بیلله) رو وی کرده پیره ژنکه و فه مهو وی: (قد بالغ نی ائک جزغت علی اینک، فامرها بتقوی الله والصبر) پیم گهیشت و وو که به راستی توی دایکی دلسوزو میه ره بان زور ناره حه تی بؤ کوره که ت، زور دلبه خه می بؤ له دهست دانی ئازیزه تاقانه که ت، به لام من هاتو ووم دو عای به خیرت بؤ بکه م و پیت بلیم که تازه کوره که ت نایه ته و وو زیندو و نابیت ته و، ئه وهی سو و د به تو ده گهیه نی ئه وهی که ته قوای

خوا بکه‌ی و زیکرو یادی خواه خوت بکه‌ی و ئارام بگری. ئافره‌ته‌که
وتنی: (بِاَرْسُولِ اللَّهِ، مَا لِي لَا اَجِزَعَ وَإِنِّي اِنْرَأَةٌ رَّقُوبٌ لَا اِلَهُ، وَلَمْ يَكُنْ لِي
غَيْرُهُ؟) ئهی پیغه‌مبه‌ری خوا (بِيَقِنِي) چون دلته‌نگ نه‌بم، چون بتوانم
خوم بگرم و ئاهونالله دهن‌برم، له کاتیکدا من ئافره‌تیکم تازه
هیج منالى ترم نابی و له تەمه‌نى منالبۇوندا نەماوم، غەیرى ئەم
تافه کوره‌شم هیج ئەولادی ترم ئىيیه. ئىتر چون بتوانم دلى خۆم
بىدەمە‌وه؟! پیغه‌مبه‌ری خوا (بِيَقِنِي) فەرمۇسى: (الرَّقُوبُ الَّذِي يَبْقَى وَلَدُهَا)
وەجاخ كويرو بىن ئەولاد ئەو كەسەيە، كە ئەولادكەی بۇ دەمیئى و
ئەم له پىش منالله‌كەيەوە دەمرى. پاشان فەرمۇسى (امان افرييە او
إِنْرَأَةٌ مُّسْلِمَةٌ يَمُوتُ لَهَا ثَلَاثَةُ أَوْلَادٍ، يَخْتَسِبُهُمْ إِلَّا أَدْخِلَهُ اللَّهُ بِهِمُ الْجَنَّةَ).

واته: هەر پياویك يان هەر ئافره‌تیکي ئىماندار سى منالى بمرى و
ئەويش ئاراميان لەسەر بگرى و ناپەحھەتى و ئازارى جەركسووتانه‌كەى
بە صەبرگرتن و سوپاسى خواو دلخۆشبوون بە پاداشتى نەبراوهى
خوا دايمركىنيتەوە، ئەوە خواي گەورە بە هوئى ئەو سى منالله‌يەوە
دەيختە بەھەشتە‌وه.. بەھەشتى خواي بۇ مسوگەر دەبى.

لەو كاتەدا حەزرتى عومەری كورى خەطاب له لاي راستى
پیغه‌مبه‌ری خوا (بِيَقِنِي) وەستابۇو، فەرمۇسى: (بِأَبِي أَنْثَ وأَمِي، وَاثْنَيْنِ؟
قَالَ وَاثْنَيْنِ). بە دايكم و باوكەمەوە بە قوربانت بە ئەپیغه‌مبه‌ری
خوا (بِيَقِنِي) ئەی ئەگەر يەكى دوو منالى مردىي؟ فەرمۇسى: ئەگەر
كەسیك دوو منالىشى مردىي و صەبرو ئارام بگرى، ئەوە خواي

گهوره له پاداشتی ئه و جه‌رگسووتان و ئازاره به‌سوئیه‌ی مناڭ
مردنداد، خواى گهوره به‌هەشتى پى خەلات دەکات و به‌هەشتى
خواى مسۇگەره..

ئەم فەرمۇودەيە: (حَدِيثُ حَسْنٍ، أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ ۲۸۴/۱) (وقال صحيح
الأسناد).

لەم دوو بەسەرھاتەدا كە باسمان كردن، ئەوهمان بۆ دەردەگەۋى
كە پرسەو تەعزىيە ھەم لە پياو دەكىرى ھەم لە ئافرەت دەكىرى
و دىلدانەوەيان بە دوعاي خىرو بىرخىستنەوەي پاداشتى خوا
دەكىرىت.

بەریزان: تەعزىيەو پرسەو دىلدانەوەي خاوند مىردوو، لە دواي
ناشتى مىردوو دەكىرى، ھەر وەكولە پېش بە خاك سپاردىنى
مىردوو دەكەشىدا ھەر درووستە، وەكولەم فەرمۇودەيەدا بۆمان
دەردەگەۋىت، ئۆمو سەلەمە بۆمان دەگىرپەتەوە دەھەرمۇي: (أَدْخَلَ
رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَلَى أَبِي سَلَمَةَ، وَقَدْ شَقَّ بَصَرُهُ، فَأَغْمَضَهُ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ
الرُّوحَ إِذَا قَبَضَ تَبَعَّهُ الْبَصَرُ). واتە: پېغەمبەر خوا (ﷺ) هات بۆ سەر
چەنازەي ئەبى سەلەمە، كە روحى دەرچوو بۇو، چاوى كرابىۋوە.
پېغەمبەرى خوا (ﷺ) چاوى بۆ نوقاندۇ چاوه‌كانى خستە سەرييەك،
پاشان فەرمۇوى: بە راستى روح كاتى دەردەچى لە لاشە، چاو بە
شويىنيەوەيەتى و بە دويىدا دەرۋانى.. لەو كاتەدا: (فَضَّلَجَ نَاسٌ مِنْ
أَهْلِهِ). كۆمەلى لە كەسوكارى دەستييان كرد بە هات و هاوارو گريان و

له خوّدان. پیغه مبهّری خوا (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) پی فه رموون: (اَتَدْعُوكُمْ عَلَى اَنفُسِكُمْ إِلَّا بِخَيْرٍ، فَإِنَّ الْمُلَائِكَةَ يَؤْمِنُونَ عَلَى مَا تَقُولُونَ). واته: دعوا له خوتان مه‌کهن مه‌گهر دوعای خیر بُو نه‌فسی خوتان بکه‌ن، که مردووتان لئ مردو زور بُوی به په‌رُوش بیون، دوعای خراب له خوتان مه‌کهن وه‌کو ئه‌وه بلین: خوا کویرم کا چوں فلان که‌س مرد، یان بلیی یاخوا نه‌مینم، خوّزگه منیش دوای تو بمرم، به‌کو له جیاتی ئه‌وه دوعای خیر بکه بُو خوت و بُو مردووه‌که‌ت و بلی خوایه ره‌حتم پی بکه‌ی، خوایه صه‌برم بدھیتی، خوایه له مردووه‌که‌م خوش بی، چونکه به دلنيایييه وه فريشتہ کان ئامين ده‌کهن بُو ئه و دوعایانه‌ی که ئیوه ده‌کهن و ئه و قسانه‌ی که ئیوه ده‌بلین له و کاته‌دا که له‌سهر جهنازه‌ی مردوویه ک دانيشتوون!..

ئومو سه‌لهمه دفه‌رموی، پاشان پیغه مبهّری خوا (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) فه رمووی: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَبِي سَلَمَةَ، وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيَّينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقْبِهِ فِي الْغَابِرِينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَافْسُخْ لَهُ فِي هَذِهِ، وَنَوْزِ لَهُ فِيهِ). واته: خوایه له ئه‌بی سه‌لهمه خوش ببه و پله و پایه‌ی له ناو رېنمایيكراواندا به‌رز بکه‌ره‌هو له دوای ئه‌ويش به زيندووه‌کان جيگه‌ی پر بکه‌ره‌هو له ئیمه‌ش و له‌ويش خوش ببه، ئه‌ی په‌روه‌داری جيھانه‌کان، وه گوړه‌که‌ی بُو فراوان و رووناک بکه‌ره‌هو. ئه‌م فه رمووده‌ي (زواه مسلم: ۹۲۰، وأبو داود: ۳۱۱۶ و غيره‌ما)..

لهم فه رمووده‌ي وه تئ ئه‌گهین که پرسه و تمعزیه دوو به‌شه:

دوعا بۇ مردوو، دووعا بۇ كەسوكارە زىندووهكەي و دوعا بۇ خۆشت
- ئەو كەسەئى كە دەچى بۇ پرسەكە.

ئىمانداران: درووستە تەعزىيە و دىدانەوە چۈون بۇ سەردانى خېزان
و مال و منالى كۆچ كردووهكە ئەگەرچى سى رۇز دواي مردنەكەش
بى. هەروەكى لەم فەرمۇودەيدا بۇمان دەركەۋى: كاتى كە پىغەمبەرى
خوا (بىلەن) سوپاي ئىسلامى بەرلى خىست بۇ جەنگ، بۇ جەنگى مۇئە.
فەرمۇوى: ئەي سوپاي موسىلمانان ئاگادار بن و بىزانن، كە زەيدى
كۈرى حارىسە فەرماندە سوپاسالارى ئەم لەشكەرە، جا ئەگەر زەيد
شەھىد بۇو، ئەوا لە شوينى ئەو (جەعفەری كۈرى ئەبو طالب) دەبىتە
فەرماندەتان، هەركات ئەويش شەھىد بۇو عەبدوللائى كۈرى رەواحە
دەبىتە فەرماندەتان لە جىڭاي ئەو، ئەگەر ئەويش شەھىد بۇو ئەوە
دواتر خۇتان لەناو خۇتاندا سەركىرىدىكە كەلبىزىن و بە گۆيى بىكەن.
بەلىن ئەم سوپايە بەرلى خراو دواي نزىكەي مانگىلاك، پىغەمبەرى
خوا (بىلەن) لە كاتىكىدا لەناو ھاودلانى دانىشتبوو لە مزگەوتى پېرۋىزى
لە شارى مەدينە، لە ناكاوا غەمباري و مەحزوونى كەوتە سەر دەم
و چاواي، چاوه جوان و پېرۋەزەكانى پې بۇون لە فرمىسىك، پاشان
سەرى ھەلبىرى و فەرمۇوى: (إِنَّ إِخْوَانَكُمْ لَقُوا الْعَدُوَّ، وَإِنَّ زَيْنَدَا أَخَذَ الرَّأْيَةَ
فَقَاتَلَ حَتَّى قُتِلَ وَاسْتَشْهِدَ...) واتە: بە راستى برايەكانتان رۇوبەرپۇرى
دۇزمۇن بۇونەوە، ئەوە زەيد ئالاکەي ھەلگرت و جەنگا ھەتا كۈزراو
گەيشتە پلهى شەھىدى، ئەمجا جەعفەر ئالاکەي ھەلگرت و ئەويش

جەنگا هەتا دەستى راستى پەرى، بە دەستى چەپى ئالاکەى ھەلگرت، ئەو يشيان پەراند، ئەمجا بە نىوانى ھەردوو رانى ئالاکەى ھەلگرت، هەتا شەھىدىيان گرد. دواى ئەو عەبدوللە ئالاکەى ھەلگرت و جەنگا هەتا ئەو يش كۆزراو شەھىد بۇو، پاشان شەمشىرىتكى لە شەمشىرىتكانى خواى گەورە ئالاکەى بەدەستەوه گرت و مۇسۇلمانانى رېزگار كردو سەركەوتنى بەدەست ھىلنا.. ئەمجا دواى ئەوهى كە پېغەمبەرى خوا (بىللە) ھەوالى شەھىدبوونى جەعفەرى گەياندە خىزانەكەى. (ئەمەنھەل آل جەفر ئىلاش) ئەمجا مۇلەتى بىنەمالەمى جەعفەرى دا تا سى رۇز، تا سى رۇز دواى ئەوه سەرى لى نەدان. (ئەم آتاهەم، فەقال: لاتېڭوا على أخى بَعْدَ الْيَوْمِ) ئەمجا دواى سى رۇزەكە چوو بۇ لايىن و فەرمۇوى: لەم رۇ بەدواوه لەسەر براكەم - جەعفەر - مەگرین و شىوهن و ھاوارى بۇ مەكەن، پاشان فەرمۇوى: (ادعوالي ابى أخى) بانگى دوو برازاکەمم بۇ بکەن. كورەكەى جەعفەر دەفەرمۇسى: (فَجِيءَ بِنَا كَانَا أَفْرَاخٌ) ئىمەيان ھىلنا دەتكوت بەچكەى بالىندەين. پېغەمبەر (بىللە) فەرمۇوى: (ادعوالي الحَلَاق) بانگى سەرتاشم بۇ بکەن، سەرتاش ھات و سەرى بۇ تاشىن، پاشان فەرمۇوى: (أَمَّا مُحَمَّدٌ فَشَبَّهَ عَمْنَانِ أَبِي طَالِبٍ، وَأَمَّا عَبْدُ اللَّهِ فَشَبَّهَ خَلْقَيْ وَخَلْقَيْ) ..

واتە: سەبارەت بە موحةمەد، لە ئەبى طالبى ماممان دەچىت «ئەمە مەدح و ستايىشە بۇ ئەم مناھە كە بە ويستى خوا وەكى مامەمان ئەبو طالب پياويىكى بەرىزو خاودن قەدرى لى دەرددەچى». .

بەلام عەبدوللە، لە شىيەوە لە رەوشىدا لە من دەچىت.. بەلنى ئەمە ماناي ھاندان و دلدانەوەي منالى كە پىيان دەلى: ھەست مەكەت كە لىتان قەوماوه، نەخىر، ئىيە دوو پىاوى گەورەتان لى دەردەچى!! ئەمە يە ئادابى پرسە و تەعزىيە، ئاوا ھىمەت بخەيتە بەر منالى كۆچ كردوو، نەك وەك ھەندى كەس لە جىاتى ھىمەت بەرزىرىدەوە، كە چاوى بە منالى بچۈوكە كەم تەمەنە بى باوکەكان دەكەۋى دەلى؛ ئاي چۈن لىتان قەوما!! بەلنى عەبدوللائى كورى جەعفەر دەفرەرمۇى؛ من ھەرجەندە منالى بۈووم، بەلام عەرەبانەيەكى بچۈكۈلەم دانابۇو، شتى ورددوالەم لەسەر دەفرۇشت، پىغەمبەرى خوا (بىلەن) دەستى گىرمى و فەرمۇوى: (اللَّهُمَّ اخْلُفْ حَقَّفِرَاً فِي أَهْلِهِ، وَبَارِكْ لِعَبْدَ اللَّهِ فِي صَفَقَةِ يَمِينِهِ) .. سى جار لەسەر يەك فەرمۇوى: خوايىھ جىڭىاي جەعفەر لە مال و خىزىانىدا پې بکەرەوە بەرەكەت بېرىزە بەسەر عەبدوللە لە كارو پېشىدە.. ئەمجا عەبدوللائى كورى جەعفەر دەفرەرمۇى: (فَجَاءَتْ أُمَّنَا، فَذَكَرْتَ لَهُ يَتَمَّنَا، فَقَالَ (بىلەن): الْعِيلَةُ تَخَافِينَ عَلَيْهِمْ، وَأَنَا وَلِيُّهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ؟!). واتە: دايىكم هات بۇ خزمەت پىغەمبەر (بىلەن)، دايىكىش باسى ھەتىيى و بى باوکى و داماوى ئىيمەى بۇ كرد، پىغەمبەر (بىلەن) فەرمۇوى: ئەوه لە ھەزارى و دەستكۈرتى و نەدارى لىيان دەترىسى خەمى ئەوهتە كە نەدارو موحىتاج بن. لە كاتىكا من سەرپەرشتىيارو خەمۇرىيام لە دونياو قىامەتدا.. ئەم فەرمۇودىيە: (حَدِيثٌ صَحِيقٌ، أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ، رَقْمٌ ۱۷۵۰ بِاسْنَادٍ صَحِيقٍ عَلَى شَرْطٍ مُسْلِمٍ) ...

به لئن ئیمانداران: لەم فەرمودەدیه وە تى دەگەین كە پرسەو
تەعزیزەکردن لە كەسوکارى مردوو، چۈنیەتى دیاريکراوى ھەيە،
بەلام كات و شويىنى دیاريکراوى نېيە و نابى تايىبەت بکرئ بە
شويىنىكەوه، بەلكو لە كۆئى تووشيان بۇوى لهوى پرسەيان لى بکەو
دوعاى خىر بۇ مەردۇوه كەيان بکەو دوعاى خىر دلداھوھ بۇ مال
و منالى كۆچكىردوو بکە.

بەلىن بۇمان دەركەوت كە تەعزیزەو دلداھوھى كەسوکارى مردوو،
لە سوننەتى پېغەمبەرى پېشەۋامانە (پەپەل)، ئەى پاداشتەكەى چىيە؟
پېغەمبەرى خوا (پەپەل) دەفەرمۇي: (مَنْ عَزِيزُ أَخَاهُ الْمُؤْمِنُ فِي مُصِيبَةٍ،
كَسَاهُ اللَّهُ، حَلَّةُ حَضْرَاءٍ، يَخْبَرُ بَهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، قَيْلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا يَخْبَرُ؟)
قال: يُغْبَطُ.. حديث حسن، حسنة الألباني، أحكام الجنائز: ١٦٢.

واتە: هەركەسىن دلى ئیماندارىك بىداتەوە دلنه وايى بکات و بە
دەمىيەوە بىت لە كاتى موصىبەتدا، ئەوه خواي گەورە لە رۆزى
قىامەتدا پۇشاكتىكى سەوزى لە بەرگى بەھەشت لەبەر دەكاو خەلگى
خۆزگەى پى دەخوازان، لە جوانى ئەو جلوبەرگە نايابە..

لە فەرمودەدیه کى تردا، پېغەمبەرى خوا (پەپەل) دەفەرمۇي: (إِمَّا مَنْ
مُؤْمِنٌ يَعْزِيزُ أَخَاهُ بِمُصِيبَةٍ، إِلَّا كَسَاهُ سَبْحَانَهُ مِنْ حَلَلِ الْكَرَامَةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)
صحیح سُنَنِ إِبْنِ ماجَةَ، (١٣١١).. قال الألباني: حديث حسن آخر جه إِبْن
ماجَةَ (١٦٢٤).

بەلام: ئايا هەموو جۆرە پرسەو تەعزیزەکردىي ئەو پاداشتەي ھەيە؟!

له و هلامدا دلیین: نه خیر، کاتیک ته عزیه کردن ئهو پاداشتەی
ھەیە کە بە گویرەی شەرع بى، ئەمەش ھەندى لە مەرجە
شەرعییە کانى تەعزیه:

خالى يەکەم: بە پىشى شەرع تەعزیهى لى بىكەي: ئىمامى نەودۇى
لە كتىبى «الأذكار» دا ئەفھەرمۇئى: چاكتىرين وشه كە دىلنىھەوايى خاونەن
مردووى پى بىرى ئەمەيە: (إِنَّ اللَّهَ مَا أَخْذَ، وَلَهُ مَا أَعْطَى، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ
بِأَجْلٍ مُسْمَى، فَلْتَضْبِرْ وَلْتَخَسِبْ). رواه البخاري: (١٢٨٤) و مسلم: (٢١٣٢).
واتە: ئەوهى خوا دەيدا بە بەندە خۆى تا ماوھىھەك و لە پاشا
ئەيپاتەوە بۇ خەزىنەي خۆى، هي خوييەتى، ھەروھا ئەوهوشى كە
خودا دەيىبەخشى بە بەندە خۆى تا سەر، ئەويش ھەر هي خوييەتى،
وھەموو شتىكىش لە لاي خوا ماوھىھەكى دىاريکراوى ھەيە و كە
ئاكامى هات ئىتر پاش و پىشى نىيە و ماوهى بەسەر دەچى، دە با
ئارام بگرىت و چاوهپوانى پاداشتى خودا بکات..

ياخود: وەکو لە كتىبە شەرعییە کاندا ھاتووە لە كاتى پرسەدا
بلىي: (أَعْظَمُ اللَّهُ أَجْرَكَ). ياخود (أَخْسَنَ اللَّهُ عَزَاءَكَ). هىچ خراپەيەكى
تىيدا نىيە.

ياخود لە كاتى پرسەدا بلىي بە خاونەن مردووو، (أَعْظَمُ اللَّهُ أَجْرَكَ
وَأَخْسَنَ عَزَاءَكَ وَغَفَرَ لَيْتَكَ). واتە: خوا پاداشت گەورە بکاو خوا سەبرو
دىلنىھەوايىھەكى جوانىت بىداتى و خوا لە مردووەكەت خۆش بىي..
بەلام بە راستى ناجوان و ناشەرعىيە بلىي: عومرى درېزى

بۇ خۇتان بەجى ھىشتىبى، چونكە عومرى كەس و تەمەنى كەس
ناچىتە سەر تەمەنى كەسىتكى تر!!
ياخود بوتى: بۇ خۇتان سەلامەت بن!! باشە خۇ ئازەلى مىدار
نەبۇتەوە؟؟!!

ئىمانداران: بە راستى ئەوهى كە باب و باپىرانمان لە كوردەوارى
خۆماندا بەكارىان ھىنماوه كاتى چوونە پرسەى كەسىتكەوه
كەوتۈويانە: (خوا لىتى خوش بىن) جوانترىن دەربىرىنە، لەبەرئەوهى
فەرمۇودەى پېغەمبەرى خواى (بىللە) لە سەرە كە دەقەرمۇى: (من
إِسْتَغْفِرُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلِلْمُؤْمَنَاتِ، كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمَنَةٍ حَسَنَةً).
حدىث صحىح. صحيح الألبانى في صحيح الجامع: (٦٠٢٢).

واتە: هەر كەسىك داواى ليخۇشبوون بۇ ھەر پىاۋىتكى و ئافرەتىكى
باوەردار بکات، ئەوا خواى پەروەردگار بە ھەموو ئافرەتىكى و پىاۋىتكى
ئىماندار چاڭىيەكى بۇ دەنۋىسىت..

خالى دووەم: بۇ ئەوهى پرسەكمەت شەرعى بى، پېۋىستە لە مالى
مردوو خواردن و خواردىنەوه نەخۆى، بەلكو سوننەته مالى مردوو،
دراؤسىتى و خزمەكانى شەwoo رۇزىك نانيان بۇ حازر بکەن و زۇريان
لىنى بکەن بۇ ئەوهى خواردن بخۇن، ھەرودىكى كە پېغەمبەرى خوا
(بىللە) فەرمۇوى: (إِضَنْغُوا لِأَلِ حَفَرَ طَعَاماً، فَإِنَّهُ قَدْ جَاءَهُمْ مَا يَشَاءُ لَهُمْ)
رواه الترمذى وأبو داود بسنڌ صحىح.

واتە: خۇراك بۇ بنەمالەى جەعفەر دروست بکەن، چونكە ئەوان

به هۆی مردووه کەیانه و نایانپەرژیتە سەر نان ئامادە کردن بۇ خۆیان.

بەریزان: لە هەموو کتىبە شەرعىيە كاندا دەفەرمۇي: ناپەسەندە كەسوكارى مردووه كە خواردن دروست بىكەن، تاكو خەلگى كە هاتن بۇ پرسەكەيان لىيى بخۇن.

(جهريرى كورى عبدالله البجلى) دەفەرمۇي: (كُنَا نَعْدُ الْجُلوسَ - وَ فِي روایةٍ نَرَى الإِجْتِمَاعَ إِلَى أَهْلِ الْمَيْتِ، وَ صَنْيِعَةُ الطَّعَامِ بَعْدَ دَفَنِهِ مِنَ النِّيَاحَةِ) رواهُ أَحْمَدُ وَابْنُ مَاجَةَ - صَحِيحُ إِبْنِ مَاجَةَ بِرَقْمِ (١٣٠٨).

واتە: ئىيمە دانىشتن و دروستىردى خواردنمان لە دواى ناشتنى مردوو بە شىنگىرلان دادەنا، يان دەزانى..

جا ئەمە لە كاتىكدا ناپەسەندە كە مالى مردووه كە بەشى شىت و ھەتىوي تىدا نەبى، ئەينا حەرامە.. لىرەدا چارەسەر ئەۋەھىيە كە: ئەگەر ھەر ناچار بۇون بە نان دروستىردى تەعزىزە ئەوا: دراوسى و خزم و ئەھلى گەرەك نان بەرن بۇ مالى خاونەن تەعزىزە و ئەوانىش بە مىوانەكانى بېھەخشن.. يان لە نىوان ئەندامانى بنەمالە و بەرەباب و گۈندىكدا، صندوقىك دابىرى و ھەركەس بە پىي توانى خۆى پارەى تى بکات و بۇ ھەموو تەعزىزە يەك لىيى خەرج بىرى.

بەلام ئەمەرۆ كە چىشتاخانە (مطعم) و دوكان لە ھەموو شويىنى ھەيە، چاكتىر وايە ئەو كەسەئى كە ناچارە بە مانەودى لە مالى خاونە پرسەو شويىنى پرسەكە، لەو شويىنانە بە پارەى خۆى نان بخوات..

بەلام بە داخەوە ئەمپۇ خاوهەن مەردوو ھېشتا لەسەر قەبرانە و جارى
 مەردووەگەي نەشاردۇتەوە دەبىن خەمى نان دروستكىرىنى تەعزىزەكە و
 شوين حىيگاۋ ئافرەتى چېشت لىينەر و لافيتە نۇوسىن بخوات. خەلگىكى
 بىيويژدانى لە دىن ناھالى. كە دەشچىتە تەعزىزەكە و دەمەننەتەوە، گلەبى
 ئەوەي كردووە كە بۇ چى گۈشتەكە لەناو شلەدايە و سورنەكراودتەوە!!
 بىرواتان بىئى كەسى وَا هەبۈوە لەناو تەعزىزەدا و تووپىتى من فلان
 نەخۆشىمە، ئەگەر بىكى ئەمپۇ ئەم شىۋاژە لە تەعزىزە و دروستكىرىنى نانى
 حەرامن، بەلنى ئەمپۇ ئەم شىۋاژە كە تەعزىزە و پرسە پىچەوانە بۇتەوە، ئىستا
 دەبىن خاوهەن مەردووى جەرگ سوتاوى پشت شكاۋ، دلى ئەم كەسانە
 راپىگى ئەمپۇ ئەمپۇ بۇ پرسەكەي، دەبىن لە خەمى ئەوەدا بىن خەلگى
 گلەبى لى ئەكەن كە نان و ئاواو جىگەكەي باش نەبۈوە!!

ئىمامداران: هەر لە بارەي نانى تەعزىزە و، ئەگەر يەكى پرسىيار
 بکات و بلىي، باشە ئەگەر كەسىك لە ژيانى خۆيدا ودىصىمت بکاو بلىي:
 هەر كات مردم، لەسەر مال و سامان و پارەي خۆم نانى تەعزىزە كەم
 دروست بکەن و بىدەن بەو خەلگەي دىت بۇ پرسەم، ئايى ئەمە
 دروستە شەرعىيە؟! لە وەلامدا دەلىيىن: ئىبن حەجەر دەفەرمۇي:
 مادام دانىشتن و نانخواردن لە تەعزىزەدا مەكرۇھ و ناپەسەندەو
 «زۆرجار بە تەواوى حەرامە» ئەوا وەصىيەتەكەشى بۇ دروستكىرىنى
 نانى تەعزىزە لەسەر مالى خۆى حەرامە و ناشەرعىيە.

وه ئەگەر مائى مردوو نانيان دروست كرد، با به پارهى خۆشيان
نهبى، ئايا دروسته لېي بخورى؟! بۇ وەلامى ئەم پرسىيارە با بچىنە
خزمەت مامۆستاي مامۆستاييان، عەللامەمى زەمان، شافىيە سەرەدەم،
مامۆستا مەلا عەبدولكەرىمى مودەپىس، رەحىمەتى خواى لى بىن، كە
له كتىبە زۆر بەنرخ و ناوازەكەيدا «جواهر الفتاوى ج ۱ ص ۱۷۷» دا
دەفەرمۇى: (إن كان بعض الورثة غائباً، أو صنعواه واستخاء وحوفاً من
نسبة اللوم إليهم فحرام، ولا يجوز أكله مطلقاً).

واتە: ئەگەر به پارهى مردووەكە نانى تەعزىزىيەكە دروست كرا،
ئەوه تەماشا دەكەين، ئەگەر هەندى لە میراتىگەكانى مردووەكە
لەۋى نەبوون، لە دەرەوەي ولات بۇون، لە شارىتكى تر بۇون، يان
ئامادە بۇون بەلام پرسىياريان لى نەكرا بۇوو كە ئايا رازىن لە مائى
ئەم مردووەمان نانى تەعزىزىيە دروست بىكەين وەكىو هەندى جار
«بەڭكۈ زۆر جارىش» كورەكانى مردوو بۇ شان و شەوكەتى خۆيان
لەسەر پارهى باوکى مردوويان نانى زۆر باش بۇ تەعزىزىيە دەكەن و
مەصرەفى زۆر دەكەن، بەلام ھىچ پرس و راۋىئىڭ بە خوشكەكانيان
ناكەن، يان ئەگەر پرس بە میراتىگەكان كرا، بەلام ھەيانبۇو لە رۇو
دادەماو پېيى عەيىب بۇو بلىن من پارهى خۆم كە لەو میراتىيە بەرم
دەكەوى، نايىكەم بە نان و نايىدەم بە خەڭكۈ - لە دلەوه دەيگۈت بە
سىنانيان بىن و بە زمان دەيگۈت نۆشى گيانيان بىن - ئەوه ئەو نانە
ھەرچەندە بە پارهى خودى مردووەكە كراوه ھەر حەرامە!..

ھەروەھا ئەگەر كەس و کارى میراتگرى مردووهگە، بە پارەدى
مردووهگە يان نانى تەعزىزە يان دروست كىرد، بەلام لەبەر ئەھەدى
ئابىرۇوى خۆيان بپارىزىن و لە رۇو داما بۇون و ناچار بۇون كە ئەھەدى
نانە ئامادە بىكەن، چونكە تازە ببۇو بە عورقى كۆمەلگا، يان لە
ترسى ئەھەدى كە خەلگى لۇمە يان بىكەن و بە رەزىل و چرووک و
بىيەفَا بۇ باوک و دايىك و مردووهگە يان ناو يان بېكەن، چونكە نانى
تەعزىزە يان ئامادە نەكىردووه، ئەھە (فَحِرَامٌ) ئەھە نانە حەرامە و بە

ھىچ شىۋەھەك دروست نىيە لە و نانە بخورى؟!!

ئەمجا ئەگەر دانىشتۇانى گۈندىك، گەپكىك، گىردىك، گىردىك، گىردىك،
عادەت لەناو خۆياندا كە ھەر كات مردوویەكىانلى مەرد، ھەممۇ
خەلگى ئەھەد شۇيىنە نان بەرن بۇ مالى مردووهگە يان بۇ مزگەوت
و پرسەخانەگە، بۇ ئەھەد ھەم خاوهەن نان خۆى لەھەن نان بخواو
ھەم مىوانىيەكىش لەگەللى بخوات. ئەھەد لە بارەدى خواردىنى ئەم جۆرە
نانەشەدە، مامۇستا مەلا عەبدولكەرىم دەھەرمۇسى: (فَالْأَخْتِيَاطُ
وَالْتَّوْرُعُ أَن لَا يَأْكُلَ الْإِنْسَانُ مِن ذَلِكَ الطَّعَامِ، وَيَسْعَوا فِي رَفْضِ تِلْكَ العَادَاتِ،
لَأَنَّهُ لَا تَوَافَقُ الشَّرْعُ إِلَّا نَادِرًا).. واتە ئىختىيات و ودرع و خۆپارىزى لە
حەرام خۆرى لەم كاتەدا ئەھەدە كە مەرۆڤ ھەول بىدات لەم نانەش
نەخوات كە لە مالانەھە دېت بۇ ئەھەد پرسەھە، وە خەلگى ھەول
بىدەن كە ئەم دەستوورو باوهش نەھەيلەن، چونكە بە دەگەمن نەبىنى
لەگەل شەرەدا ناگونجى..

خالى سىيەم: نابى شوينىكى دىيارىكراو دابىرى بۇ دانىشتنى تەعزىزە..
لە مەجمووعى ئىمامى نەھەنە ج ٥ ص ٢٧٣ و توحفەسى شىيخى ئىبىن
حەجەردا ھاتووه: ناپەسەندە خزمەكانى مردوو لە شوينىك دابنىشىن
و كۆبىنەوە تاكو خەلگى تەعزىزەيان لى بکات و دلىان بدانەوە، بەلگو
پىويستە لەسەر قەبرانەوە بلاۋەدى لى بكرى و ھەركەس بۇ سەر
ئىشوكارى خۆى بىروات، جا ھەركەس لەھەر جىڭايەك تووشى كەس
و نزيكانى مردووەكە بۇو، پرسەو تەعزىزەيان لى بکات..

پىشەواو سەر مەزھەبى ئىمەى كورد، ئىمامى شافىعى -رحمە
الله- لە كتىبى خۆيدا -الأم- دەفرمۇي: (وأكره الماتم، وهي الجماعة،
 وإن لم يكن لهم بكاء، فإن ذلك يجدد الحزن، ويكلف المؤنة، مع ما مضى فيه
من الأثر). (كتاب الأم، الإمام الشافعى ج ١ ص ٢٤٨).

واتە: ماتەم گىريم بە لاۋە ناپەسەندو مەكروھە. نەھەنە بە كۆمەل بۇ
دانىشى، چونكە ئەگەر چى گريانىشىان نەبى، بىڭومان پەزارەو خەفتەت
تازە دەكاتەوە دەبىتە ئەرك بۇ دابىنكردىنى خۆراك. لەگەل ئەھەنە لە
ئەسەريشدا بە ناپەسەندو مەكروھ ناوبراوە، مەبەست لەو ئەسەردى
ئىمامى شافىعى باسى دەكات، و تەكەى ھاۋەلى بەرپىزى پىغەمبەر (پەپەن)
(جەريرى كورى عەبدوللائى بەجەلى)يە. كە لە پىشەوە باسمان كرد..
بەلام ئەھەش ھەيە كە: (وَذَهَبَ الْمُتَقَدِّمُونَ مِنَ الْأَخْنَافِ؛ إِلَى أَنَّهُ لَا يَأْسَ
بِالجلوسِ فِي غَيْرِ السِّجْدَ -لِلرِّجَالِ دُونَ النِّسَاءِ - ثَلَاثَةً أَيَّامٍ لِلتَّغْزِيَةِ، مِنْ غَيْرِ
إِرْتِكَابِ الْمَحْظُورِ)..

و اته: ههندی له پیشینانی مهذبه بی حنهه فی وای بو ده چن که:
 زهره ری نییه دانیشتني که سوکاری مردوو له جیگایه کی دیاريکراودا
 - به مه رجی مزگه و ت نه بی- بو ماوهی سی رؤز بو ئه وهی خه لکی
 بین بو پرسه که بیان، به لام ته نهها بو پیاوان نه ک بو ژنان، به لام ده بی
 خو بپاریزن که له و دانیشتنه داو به هویه وه تووشی ئه و شتانه نه بن
 که شه رع نه هی لئ کردووه، و هکو نانخواردن و قورئان خویندی به
 پاره و شه وو رؤز بی ئیسراحه تی و له پوودامان..

سەرچاوه کان:

۱- قورئانی پیرؤز.

۲- صحيح فحص الرسول (بیتی) سعد یوسف، أبو عزیز ج ۱ ص ۳۹۹، ۷۹۱، ص ۳۰۰.

۳- صحيح وصایا الرسول - سعد یوسف أبو عزیز ج ۱ ص ۶۹۰.

۴- ریاض الصالحین، الإمام النووی، و: نوری فارس حمه خان، ب ۱ ل ۶۱.

۵- روناکی رب العالمین. رونکردن وهی منهاج الطالبین، عبدالله عبد العزیز همرتلی ب ۲ ل ۱۴۸ ل ۱۶۷.

۶- أحكام الجنائز، محمد حسان، ص ۲۶۶.

۷- فقہ السُّنَّة - السيد سابق، ج ۱ ص ۵۰۸ ص ۵۶۴.

۸- جواہر الفتاوی، ملا عبدالکریم مدرس، ج ۱ ص ۱۷۷.

۹- أساسیات الثقافة الإسلامية، الصادق بن عبد الرحمن الفريانی، ص ۴۷۵.

بَلَهُشِي دَوْوَهِم

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى أٰلِهِ
وَصَحْبِيهِ أَجْمَعِينَ

ئیمانداران: مردن که دوست و ئازیزو خوشەویستان له يەك دەگات، بە راستى ناپەھمەتەو بە موصىبەت ناوبراوه له فورئاندا، خواى گەورە دەفەرمۇى: **﴿فَأَصَابَتُكُمْ مُصِيبَةً الْمَوْتِ﴾** المائدة: ۱۰۶
بەلىٰ مردن کە هات خوشىيەكان لهناو دەبات، ھەر ئەو مالەي يەك خولەك پېش ئەوه پې بوو له پېيکەنین و قىسى خوش بە مردىنى كەسىك تىيى دا ئەبن بە شىوهن و گريان. ئەو منالە چاوجەشەي كە نازى دەگرد، بە مردىنى باوکى يان دايىكى، ھەست بە ج بىنازى و غەرىبىيەكى خۆى دەگات. ئەو ژن و مىرددى كە ھەريەكەيان بۇ ئەوي تر قەلا بۇو، بە مردىنى ھاوسمەرى ھەست دەگات كەوتۇتە دەشتىكى چۆل. ئەو باوکەي بە سەيرگىردىن رۇلەكەي چاوى رپون دەبۈوه كە قورئان دەفەرمۇى **﴿قَرْءَةُ عَيْنَ﴾** سۆماي چاوهكەي، چاۋ رۇشىن كەرهەوهى بە مردىنى منالەكەي، ئەو رۇوناڭى چاوهى نامىيىن. دايىك جەركى دەسووتى، پارچەيە لە جىگەرى لى دەبىتەوه، بەبى

بهنج و نهشته رگه‌ری!! بهلئی به پاستی جوانترین دهربپین دهرباره‌ی مردن بربیتیه له فه‌رموده‌که‌ی رسول الله (صلی‌الله‌ع‌لی‌ه و‌س‌ل‌ا‌ع‌ل‌ی‌ه) که فه‌رمووی (اکثرها من ذکر هاذم اللذات) .. بهلئی به پاستی مردن هه‌موو خوشیه‌کان له‌ناو دهبات. مردن ئه‌وهنده کاریگه‌ره، که کاتئ خوای گه‌وره باسی یه‌کئ له پیغه‌مبه‌ره پایه به‌رزه‌کانمان بؤ دهکات (یه‌عقوب) پیغه‌مبه‌ره، ئه‌و یه‌عقوب‌هی که خۆی پیغه‌مبه‌ره، باوکیشی که (ئیسحاق)ه ئه‌ویش پیغه‌مبه‌ره، باپیره‌شی که (ابراهیم)ه ئه‌ویش پیغه‌مبه‌ره، مامه‌شی (ئیسماعیل)ه هه‌ر پیغه‌مبه‌ره، کوره‌که‌شی که (یوسف)ه ئه‌ویش پیغه‌مبه‌ری خوایه.

بزانه ئه‌م (یه‌عقوب)ه پیغه‌مبه‌ری خوایه چه‌ند خاوهن ریزه لای خوای گه‌وره. پیغه‌مبه‌ران له هه‌موو که‌س زیاتر متعانه‌و سیقه‌یان به خوا هه‌یه، هیچ کات به دل و خه‌یالیشیان ره‌خنه‌یه‌کیان له کاری خوا نه‌گرتووه، پیغه‌مبه‌ران مه‌عصومن، به‌لام مناڭ ئه‌وهنده شیرینه له دلی دایک و باوکیدا، کاتئ که یوسف له لايمن براکانیه‌وه ده‌خریتله بیره‌وهه و ئیواره که ده‌گه‌رینه‌وه بؤ لای باوکیان، به درؤ دهست ده‌کهن به هاوارو فرمیسکرېشتن و ده‌لین؛ یوسف گورگ خواردی! که قورئان به دریزی بؤی باس کردووین. پاش چه‌ند سال که (بنیامین)یش برا گچکه‌ی یوسف بوو گه‌وره ده‌بئ و یوسف ده‌بیتله و هزیری دارایی میصر و به بەرنامه‌یه‌کی نه‌خشەبؤکیشراو بنیامین لای خۆی گل ده‌دات‌هه‌وه، کاتئ که براکانی هاتن‌هه‌وه ئه‌م هه‌واله‌شیان بؤ باوکیان

(یه عقوب پیغہ مبهر) گیڑا یه وہ، حہ زرہتی یه عوقب کہ ئم ہے والہی
بیست ہے ممو لاشہی سارڈ بؤوہ

قرئان ئہ و ساتھی ناو مالی حہ زرہتی یه عقوب تومار دھکات، کہ
حہ زرہتی یه عوب فہرمووی: **﴿یَا سَفِیْ عَلَیْ یُوسْفَ وَابْنِیْضَتْ عَنِیْنَاهُ مِنْ
الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِیْم﴾** یوسف ۸۴.

واتھ: کاتی کہ کورہ کانی یه عقوب پیغہ مبهر (سہلامی خوای له سہر
بی) هاتنه وہ بؤ لای باوکیان و ہے والی بنیامینیان پن راگہ یاند،
ئہ وسا چووہ کہ ناریکہ وہو لییان دوورگہ و تھوہو (بھ ددم ہے ناسہی
ساردو ئہ سرینہ وہ) فہرمووی: ئہی داخم بؤ یوسفی نازدار، له دلم
دھرناجی یوسفی جوان، خاس و خواناسم. ئہ وہندہ گریا و فرمیسکی
ھہ لوہراند، چاوه کانی سپی ھہ لگہ ران و ئاوی سپی تیزاو بینینی نہ ما
له داخ و خھفت و ئیشدا، ھھر خم و پھزارہی خوی دھخوارد.
بھلی، ئازاری دوورگہ و تنه وہو دابر ان له خوشہ ویستان، به تایبہت
جگہ رگوشه بؤ دایک و باوکی، ئہ وہندہ بھہیزہ، کہ پیغہ مبهر یکی
وہکو یه عقوب، وا لئ دھکات، دوای ئہ و ہے ممو سالہ، کہ ہے والی
گیرانی بنیامینی لہ لایهن عھیزی میصرہ وہ پن دھکات، برینی کونی
یوسف دھکولیتھوہ و شہی **﴿یَا أَسْفَی﴾** ئہی ھاوار، ئہی به داخھوہ،
ئہی حھیف بؤ یوسفی جوانم، به دھمیا دیت، بؤیہ مردن و دابر ان
له خوشہ ویستان ھه رگیز برینہ کھی و ئازارہ کھی ساریز نابی. چھند
جار بینیومانہ کھسیک کوریک، کچیک، برا یہ ک، خوشکی کی زور چاک

و گەنجى مردووه، دواى چەند سال، كاتى كەسىكى تر، منالىكى براو خوشكىكى هاوتەمەنى مردووهكە ئەملى لى دەمرى و پەشىۋحالە دەگرى، يەكسەر بىرىنى دەكولىتەوە خۆى بۇ ناگىرى و وا ئەزانى ئىستا مردووهكە ئى مردووه!! ھەروەكە حەزرتى يەعقوب واي لى بەسەر ھات، دواى ئەمەمموو سالە چۈن بۇ يۈسفى جوانى دەگرى و ئەم دوورىيە ئەوهنەدە كارى لى دەكتە كە چاوهكانى لە دەست دەدات **وَابْيَضَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ**. بەلى زۇر كەسمان بىنى لە پىاوو لە ژن، لە ئەۋپەرى گەنجى و جوانى و لەشساغىدا بۇون، لە ئەۋپەرى كەيىفسازى و قىسە خۆشىدا بۇون، بەلام كاتى منالىكىيان مەرد، جەرك سووتاو بۇون، ھەمموو ڙيانيان سەدو ھەشتا پله پىچەوانە بۇوه بە ماوەيەكى كەم پېرى و نەخۆشى و لاوازيان لى دەركەوت.

با لە مائى يەعقوب پىغەمبەرەوە بگوازىنەوە بۇ مائى سەردارى پىغەمبەران مەھەممەدى مصطفەقا (پەنچەن) پالەوانى ناو ھەمموو پالەوانان، كە خۆزأڭرتر بۇو بەرامبەر نارەحەتىيەكانى ڙيان لە بناغەي كىيوان، لە دارخورماي بىابان، چونكە بەرگرى پەيدا كردى بۇو بەرامبەر ئازارو نارەحەتىيەكانى ڙيان، چونكە ھەمموو ڙيانى ھەتىوي و بىنازى و دوور لە سۆزى باوک و دايىك و باپىر بىردى سەر، زۆربەي ڙيانى بە دەربەدەرى و رەنچ و ماندووبۇون بىردى سەر، كە چى لەگەل ئەم ھەمموو نارەحەتى بىينىنەدا، كە مەرگى دەيان خۆشەۋىستى خۆى بىنېبۇو.

بە منالى يەكەم شت ھەستى پى كرد داپرانى بۇو لە باوکى كە زانى پېش لە دايىك بۇونى باوکى مەردووە! بە چاوى خۆى مەرگى دايىكى خۆشەويىت و ھەموو كەسى بىنى لە كاتىكا تەمەنی (٦) سالان بۇو. بە چاوى خۆى مەرگى باپىرى بىنى كە لە دواى باوک و دايىكى نازى ھەلگرتبوو، مەرگى حەمزە مامى بىنى كە چۈن شەھيديان كردىبوو، لاشەشيان شىواندبوو، مەرگى ئەو ھەموو صەحابە ئازىز و خۆشەويىستانە خۆى بىنى بۇو، كە بە ھەموويان ئازار بە ناخى گەيشتبوو.

دەي ئەم كەسە كە ئاوا لەكەل مەردنى ئازىزان و خۆشەويىستانى راھاتووه، زۆر خۆراڭترە لە كەسىك كە لە ژيانيا تووشى ئەم خەممە گەورانە نەبۇوه، بەلام ئەم پېغەمبەرە بەھىزە خۆراڭرە، كاتى كە ئىبراھىمى كۆپى وەفاتى كرد، پېغەمبەر (ئىلەن) تەمەنی لە (٦٠) سالى تىپەپى كردىبوو، دەستى كرد بە گريان، ئىبراھىمى جەركۆشە لەسەر باوهشى گيانى سپاردو پېغەمبەرە خوا (ئىلەن) بە مەردووىي گۇوشى بە خۆيەوەو بارانى سۆزو ئەۋينى بەسەردا رشت و گريا، زۆر گريا، ئەوهندەي فرمىسەك بۇ رشت، كە گەيشتە پادەي سەرنجىدان و تىپامانى ھاوللاتيانى. ئەوه بۇو (عەبدۇرەھمانى كورى عەوف) فەرمۇوى: (أَتَبْكِي، أَوْلَمْ تَكُنْ نَهْيَتٌ عَنِ الْبُكَاءِ؟!) ئەوه چىيە دەگرى ئە پېغەمبەرە خوا (ئىلەن)، ئەى تو رېگرىت نەدەكىد لەوەي كە لەسەر مەردوو بىگرىن؟! پېغەمبەر (ئىلەن) فەرمۇوى: (لا، وَلَكِنْ نَهْيَتٌ عَنْ صَوْتِيْنِ

اَحْمَقِينِ فَاجِرِينَ، صَوْتٌ عِنْدَ مُصِيبَةٍ، خَمْشٌ وَجْوهٌ، وَشَقْ جُبُوبٌ، وَرَنَّةٌ
شِيَطَانٌ).

واته: نه خىر من رېگريم نه کردوون له گريان له سەر مردوو،
بەلگو من نەھىم کردووه له دوو دەنگى ناسازى نالەبارى خراپ
و ناشەرعى، دەنگىكىيان له كاتى بەلاؤ موصىبەتدا له كاتى مردى
ئازيزو خوشەویستاندا، كە برىتىيە له دەم و چاو رېنинەوە سىڭ و
يەخە دادرىن و لاۋاندنهوھى مردوو بە دەنگى بەرزو پىاھەلگوتنى
مردووهكە بە شىوهى شىعەر لاؤك و لاۋاندنهوھى، من رېگريم لەم
جۇرە دەنگ و رەفتارە لى کردوون كە بە سەر مردوودا بىكەن.

پاشان پىغەمبەرى سەروهرمان (ئىلىخان) فەرمۇوى: بە راستى مردى
ئىبراھىمى كورم جەركى برىم، خۆم بۇ ناگىرى، ناخم دەكولى و
چاوم هۆن هۆن فرمىسەك دەبارىتنى، ئەمجا فەرمۇوى: (إِنَّ الْعَيْنَ
تَذَمَّعَ، وَالْقَلْبَ يَحْزُنُ، وَلَا نَقُولُ إِلَّا مَا يَرَضَى رَبُّنَا، وَإِنَّا بِفِرَاقِكَ يَا إِبْرَاهِيمَ
لَمْ حَزُونَنَّ). رواه البخاري، (١٣٠٣) و مسلم: (٢٣١٥).

واته: بە راستى چاو فرمىسەك دەرىزى و دل مەحزون و خەمبار
دەبىن، بەلام شتى نالىتىن كە پەروفەر دەكارمان پىسى رازى نەبىت. بە
راستى ئەى ئىبراھىم بە مەركى تۆۋ بەوهى جىت ھىشتىن، كېوگال
و يارى و گەمە خوشەكانىت لە ناو مالىمان بىراو مالىمان بە مردن و
رۇيىشتىن تۆ چۆلى پىيە دىيارە، بە راستى بەم كۆچەت مەحزون و
خەمبارىن! بەلئى مردن ئاوا دلى پىغەمبەرى خوا (ئىلىخان) دېنىتە كول.

لەگەلما بن ئيمانداران، هەر لە ناو مال و بنه مالەو ئال و بهيٽى
پىغەمبەردايىن (بىلە) زەينەبەى كچى پىغەمبەر، مناڭىكى هەبۇو، ئەم
منالىھ زۆر نەخۆش بۇو، لە كاتى سەرەمەرگدا بۇو، زەينەبە كەسىكى
بانگ كردو ناردى بۇ خزمەتى پىغەمبەر (بىلە) وتى: توخوا كاكە
گيان خىرا بىرۇ بۇ لاي باوكم و پىيى بلنى: (إِنَّ إِبْنِيْ قَدْ اخْتَصَرَ، فَأَشْهَدْنَا
فَأَرْسَلَ يُقْرِيْءَ السَّلَامَ، وَيَقُولُ: إِنَّ اللَّهَ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أَعْطَى وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ
بِأَجْلِ مُسَمٍّ، فَالْتَّصْبِرْ وَالْتَّحَسِبْ).

واتە: بە باوكم بلنى، وا كورەكەم بە رۇوحەوهىھە خەرىكە گيان
دەدات، با بىت لە لامان بىت. كاتى كە كابرا چوو بۇ خزمەت پىغەمبەرى
خوا (بىلە) كە دىارە لەو كاتەدا خەرىكى ئىش و كارى موسىلمانان
بۇوە، (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) واى زانىوھە كە كورى كچەكەى تەنها نەخۆشە و
دایكى لە پەرۋىشىدا بۇى وا دەزانى كە نەخۆشى سەرەمەرگە، بۇيە
دەستبەجي نەھات بۇ لاي و بەو كەسە كە هەوالەكەى ھىنابۇو،
فەرمۇوى: بىرۇ بۇ لاي كچەكەم و سەلامى لى بکە و پىيى بلنى: هەرجى
خواي گەورە ودرى بىگىتەوهە ھى خۆيەتى و ئەوهى بىبەخشى ھەر
ھى خۆيەتى، ھەموو شتىكىش لە لاي خوا كاتى دىاريکراوى خۆى
ھەيە و تەمەن و زيان و كاتى مردن دىارى كراود، بە كچەم بلنى، با
ئارام بىگرى و خۆرپاگر بىن و چاودپىتى پاداشتى خوا بىن.

بەللى ئەم كەسە چووھە بۇ لاي زەينەبەى كچى پىغەمبەر (بىلە)
فەرمایشتهكەى پىغەمبەرى خواي پى راگەيىند، بەلام زەينەبە كە

سەیرى كورە جىڭەرگۈشەكەى دەكىرد وە خەرىكە رپووحى دەردەچىن و ھەنسىكى گىاندانىيەتى، ئاڭرى جەرگ زىاتر تىنى بۇ ھىنا، بۇيە ھەمان كەسى ناردەوه بۇ خزمەت پىيغەمبەر (پەنچەلە) و فەرمۇوى: (تۇقىم ھەللىئە لىياتىنە). توخوا بە باوكم بلىن خىرا بگاتە لامان. پىيغەمبەر خوا (پەنچەلە) زانى كە بە راستى كچەزاڭەى ھىلاڭە و نزىكى مردىن بۇتەوه، بۇيە يەكسەر لە مەجلىسەكە ھەلساؤ لە خزمەتىدا سەعدى كورى عوبادە موعازى كورى جەبەل و ئوبەى كورى كەعب و زەيدى كورى ثابىت و كۆمەلنى پياوى تر ھەلسان و شويىنى كەوتىن. «لىرەوە ئەوه وەردەگرىن كە ئەكەر لەكەل كەسىك بۇوى و ھەوالىان بۇ ھىنا وَا كەسىكى لە سەرمەرگدایە، يان مەردووه، ئەوا بە جىنى مەھىلەو لەكەلە بىرۇ بۇ ئەو ماڭە كە مەردووهكەى لىتىھ».. بەلنى كاتى پىيغەمبەرى خوا (پەنچەلە) گەيشتە مائى زەينەبەى كچى، زەينەبە خان منالەكەى ھىناو خىستىيە باوهشى پىيغەمبەرى خواوه، منالەكەشى ھەنسىكى روحىدەرچۈونى بۇو، لە باوهشى پىيغەمبەردا (پەنچەلە)، ئەمۇ منالە كۆرپە جوانە، روحى دەرچۈو. (فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ). پىيغەمبەرى خوا (پەنچەلە) چاوى پې بۇو لە فرمىسەك، ئەمچارهيسىش زۆر فرمىسەكى بەخور بە چاوى موبارەكىدا ھاتە خواردەوە. «بە قوربانىت بەم ئەم پىيغەمبەرى خوا (پەنچەلە) جا فرمىسكت بۇ كى نەرپشت، جا خەمى كىت نەخوارد، جا بۇ ج دەلە خەمىك نەكولى، ئەم (رۇوف رحىم)، ئەم بەبەزى و سۆز بۇ ھەمۇ ئومەمەت».

کاتی که پیغه‌مبهربی خوا (بِئْلَهُو) له پهروشی زوریدا بؤ ئهو منالله بچکولهی کچهزای، زور خه مباری و گریانی پیوه دیار بwoo. سەعد عەرزى كرد: (يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا هَذَا؟!) ئەی پیغه‌مبهربی خوا (بِئْلَهُو) ئەم گریانه چييە؟ پیغه‌مبهرب (بِئْلَهُو) فەرمۇوى: (هَذِهِ رَحْمَةٌ جَعَلَهَا اللَّهُ تَعَالَى فِي قُلُوبِ عِبَادِهِ، وَفِي رِوَايَةٍ: فِي قُلُوبِ مَنْ شَاءَ مِنْ عِبَادِهِ، وَإِنَّمَا يَرْحَمُ اللَّهُ مَنْ عِبَادِهِ الرَّحْمَاءُ) مُتَفَقَّعٌ عَلَيْهِ، بخاري: ۱۲۸۴..

واته: ئەم گریانه له سەر ئەم كۆرپە جوانه مردووه، ئەوه رەحمەته و خواي گەورە خستوویەتىيە ناو دلى بەندەكانىيەوە. له ریوايەتىكدا، ناو دلى ھەركەس ئارづۇو بکات و شايىستە بن لە ناو بەندەكانىدا، وە بە دلىيائىيەوە خواي گەورە رەحم بەو كەسە دەكات له ناو بەندەكانىدا كە رەحم و بەزەيى و سۆزى زور بىن و دلى نەرم بىن و خاوند بەزەيى بىن.. بەلىن لەم باسەوه تى دەگەين كە خواي پەروەردگار نايەوى مەرۆف بە ناوى ئەوهى كە خۇراڭرە و ورەبەرزمەو بە هييمەته، له كاتى مردىنى خوشەويستانىدا، ئەگەر كۆرپەيەكى بچکولەش بىن، هېيج بەسەر خۆي نەھىئىن و فرمىسىكلاك لە چاوى نەمەت و وەكى بەردو دار وابىن و نەھەزى و نەشلەزى و هېيج كاردانەوەيەكى ئەو نازەحەتىيە لە سەرى نەبىنرى. نەخىر ئەوه لە سەيقاتى مەرۆفى مۇسلمان نىيە، بەلكو عاتىيە و سۆزو بەزەيى و بەرەحمى نىشانەي ئەوهى كە دلت نىشانەي نەرم نىانە و بەزەيىت ھەيە. ھەركات بؤ مردوو سۆزت جولا يان گۈيت لە گریانى كەسىك بwoo كە بؤ خوشەويستىكى مردووی

دەگىرى. تۆش خۆت بۇ نەگىراو گرىيى، ئەوه دلت خۆش بى بەوهى كە إنشاء الله خوا رەحمت پى دەكەت..

گۈئى بىگىن بۇ سەرەتەر و سالارمان مەحەممەدى مەصطەفا (پەزىزلىرى) دەفەرمۇسى: (إِنَّ الْمُؤْمِنَ مِنْ أَهْلِ الإِيمَانِ بِمَنْزِلَةِ الرَّأْسِ مِنَ الْجَسَدِ، يَأْلَمُ الْمُؤْمِنُ لِأَهْلِ الإِيمَانِ، كَمَا يَأْلَمُ الْجَسَدُ لِمَا فِي الرَّأْسِ) زواہ احمد فی المُسَنَّد (٥/٣٤٠)، والصَّحِيحَةُ لِلْأَلبَانِيِّ رقم: ١١٣٧.

واتە: بە راستى ئىمандار لەناو كۆمەلى ئىمандاراندا وەكى سەر وايە لە ناو جەستەدا، ھەر بۇيە ئىمандار بە پەرۋىشە بۇ برايان و خوشكانى لە ئەھلى ئىممان، كاتى تۈوشى گرفت و ناپەحەتىيەك دەبن، ھەرودكى جەستە تۈوشى ئازار دەبىت كاتى كە سەر تۈوشى ئازارىيەك بىي.

بەلى، نىشانەي ئىمандارى ئەوهىيە كە بە خۆشى خەلگى خۆشحال دەبى و بە دلتەنگى و موصىبەت و ناپەحەتىيان تۈشى دلتەنگى و ئازار دەبى. بەلام ئەگەر كەسىيەك بە خەمى كەس خەمبار نەبۇو، لەسەر جەنازەدە بە خاكسىپاردى براو خوشكى موسىلمانىشى، لەم سەر قەبرانە كە بە راستى مەرۆف دەھەزىتنى، لەۋىش خەمبار نەبۇو، لەۋىش ھەر خەرىكى قىسى دۇنيايى و پېتەنین بۇو.

كاتى خەلگى بۇ مردووهكە دەگىريان، ئەو معامەلەمە كەرىن و فرۇشتى بە مۇبايلەكەي دەكىردو زەردەخەنە دەيگەرت، ئەوه پەنا بە خوا نىشانەي ئەوهىيە ئەو دلە مردووه چۈن ئەوه رەحم و بەزەيى بەرامبەر خەلگى ناجولى، ئاواش دەبى بىرسى كە خوا رەحمى پى نەكەت!!

به لئن نیماندارانی به پریز: یہ کنی له سیماں کوئمہ لگائی موسلمان
نہ ودیه که له کاتی ناخوشی و ناپرھه تیدا به دھوری یہ کنہ وہ دھبن
و دلی یہ کتر دھدنه وہ دوعای خیر بُو یہ کتر دھکن و دوعای
لیخوشبوون و شادبوون به بھہشت بُو مردووہ کہیان دھکن، کہ
نہ مہش پیی دھوتریت تھعزیز و پرسه.

کہ واته: تھعزیز و دلداں وہی خاوہن مردوو، وہ دوعای خیر کردن
بُو مردووہ کہ به مه رجنی به پیی شہرع بی، زور کاریکی باشہ و
پاداشتی گھورہی بُو ہمیہ.

پیغہ مبھری سہروہرمان (پیغمبر) فہرموویہ تی: (مامن مؤمن یعزمی
اخاہ بِ مُصیبَةٍ، إِلَّا كَسَاهُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ مِنْ حَلَلِ الْكَرَامَةِ يَوْمُ الْقِيَامَةِ) صحیح
سنن ابن ماجہ: ۱۳۱۱.

بھریزان: ئیمہ له ولاتی موسلمانی خوّماندا، له ناو میللہ تی بھریزو
دلپر بھڑھی خوّماندا له گھل ئہم دلداں وہو پرسه له یہ ک کردن و
بھ دم یہ کنہ وہ بوونه له کاتی مردنی ئازیزی کماندا راھاتووین و له
لامان بوته شتیکی ناسایی، بھلام ئه وانہی له ئهوروپا و ئه میریکا و
ئه ولاتانہ دھڑین کہ بھ پیی ئاینی ئیسلام رہفتار ناکہن بھ تایبہت
له مسہلهی کاتی مردن و بھ خاک سپاردن، ئه وانہ کاتی کہ ئہم
ریزو بھ دمہ وہ بوونہی نیوان موسلمانان دھبین، بھ لایانہ وہ زور
گھورہی کہ موسلمانان ئاوا له کاتی ناپرھه تی و موصیبہ تدا
بھ دھوری یہ کتره وہن و ناپرھه تی هریه کہیان بھ هی هم ممدویان

دەزانن.. يەكى لەو كەسانەي كە ئەم شاھيدىيە بە دەمى خۆى دەدات و ئىستا -كاتى پىشکەشكەرنى ئەم وتارە- لە كوردىستانى ئازىزو ئازادمانەو لە هەلەبجەي تازە نىشته جىئەو گۇفارى (ھۆنيا، ژمارە ۲۱، ل ۱۲) چاپىكەوتتىكى لەگەل كردووە بىرىتىيە لە ئافرەتتىكى بەریتانى، كە مىرددەكەي خەلکى هەلەبجەي تازە جىئەو ناوى (محمد، ق) لە بەریتانىا ئىقامەي هەيءە، ژنهكەي ناوى (كالى لويس) و موالىدى (۱۹۸۶) لە شارى (لاوس توقت) لە بەریتانىا دەزى، ئەم ئافرەتە ئىنگليزە بەم شىوهەيە باسى خۆى دەكات و دەلى: پىشتر مەسيحى بۇوم، كاتى ئەم كورپە كوردى (محمد)م ناسى و بىيارم دا شۇوى پى بکەم، دايىك و باوک و منالە مەسيحىيەكەم نارازى بۇون، بەلام من بىيارى خۆم داو تەفسىر و ماناي قورئان و چەند كتىبىكىم لەسەر ئىسلام بە وەركىدرابى زمانى ئىنگلizi خويىندەوە، ئەمچار زياتر گەورەيى ئىسلامم بۇ دەركەوت و موسىلمان بۇوم و باوکم و دايىكم و ھەممۇو بنەمالەكەم حاشايانلى كىردىم و پەيوەندىم لەكەلىان نەماودا! بەلام من بىيارى خۆم داودو بە لامەوە گرنگ نەبوو، ئەم ئافرەتە دەلى: ئىستا پەيوەندىم تەنها لەگەل نەنكىم و باپىرم ماوه، چونكە دواي موسىلمان بۇونم سەردانى نەنكىم كردو مائىم بۇ پاك كرددەوە خزمەتم كرد، زۇرى بە لاوه سەير بۇو، چونكە هىچ كات دايىكم ھاوكارى نەكردبۇو، كاتى لىي پرسىيم چۈنە ئاوا ھاتووى رېزم دەگرى و يارمەتىم دەدەي؟! وتم: ئەوه ئىسلامەكەم فىرى كردووە

و فەرمانى پى كردۇوم كە ئاوا پېز لە كەسەوكارو خەلگى بە گشتى
بىگرم و ھاوكارىيىان بىكەم و يارمەتىيان بىدەم.. دەلى: نەنكم جلوبەرگە
بالاپوشەكەم و سەرپوشەكەمى زۆر بەلاوه جوان بۇو، داواى لى كىرىم
لەو جلوبەرگانەي بۇ بىكەم، ئىستاش كە لە كوردىستان تەلەفۇنەم بۇ
دەكتات و ھەۋالىم دەپرسى..

ئەو ژىنە دەلى: ھەممۇ كەسەوكارو ھاۋىتكانم لە شارى (لاوس
تۆفت) پەيوەندىيىان لەگەل پچىرىن و ئازاريان دەداین، بۆيە لەگەل
محەممەدى ھاوسەرم ھاتىينە شارى (برانت فۇرت)، كە موسىلمانى زۆرى
لىيە.. پېشتر لە شارى (لاوس تۆفت) تەنها من و ژىنلىكى عەرەب
حىجاب لەبەر بۇوىن، بۆيە ھەرجى دەيىينىن تەماشاي دەكىرىدىن!!
لە شارى (برات فۇرت) لە رىنگەى كەنالىكى ئىسلامى ئىنگلەيزىيە وە
ناگادارى مانگى رەممەزان دەبۇوىن، لە بەریتانيا دەچووم بۇ نويىزى
تەراويخ و شەوانى قەدر دادەنىشتەم.

(كالى) دەلى: ھەرجەندە محەممەدى ھاوسەرم بۇي باس كىرىم
كە لە كوردىستان كارەبا وەكى پىويىست نىيە، پارك و باخچە زۆر
دەگەمنە، تەپوتۇزو جادەو بان نارىك و پېيکە، ئاوا كەمە، بەلام
من حەزم كرد كوردىستان بە چاوى خۆم بېيىم، بۆيە ھاتىينە وە
بۇ كوردىستان و ئىستاش بىريارم داوه نەرۋىينە وە، ئەم ژيانە سادە
كوردىستان زۆر لە بەریتانيا پى خۆشتەرە.

كاتى رۇزنامەنۇسەكەى كۆفارى (ھۆنيا) پرسىيارى لى دەكتات، ج

شىيىكى كوردىستان زۆر خۇشحالىت دەكات و چى دلگرانات دەكات؟
لە وەلامدا (كالى) دەلىٽى: بەوهە دلخۇشم كە ليىرە ئەو ھەموو رېزۇ
حورمەتە ھەيءە، زۆر دىم خۇش بۇو كە ھاتىنىھەوە، ئەو خزم و
دۆستەي مەممەد ھاتن بۇ بەخىيرەتەنەوەمان، بە تايىبەتى زۆر
رېزىان لە من گرت، خەسسو و خەزوورم بە دايىك و باوکى خۆم
دەزانم، چونكە زۆر رېزم لى دەگرن.

بە پاستى بە لامەوە سەير بۇو كە ھاتىمە كوردىستان بىنىيم
كاتى كەسى نەخۇش دەتكەۋىت، ئەم ھەموو خەلکە سەردانى دەكتەن،
كەسىك دەمرى چۈن ئەو گەرەكە دەخرۇشى و ئەو ھەموو خەلکە
كۆددەبنەوە، ھىچ كات لە ژيانمدا مردووم نەبىنىيە، بەلام لەم چەند
رۇزەدا منالىيەكىم بىنى كە مردىبوو، چوومە تەعزىيەكەيەوە زۆر بە^١
لامەوە سەير بۇو كە ئەو ھەموو خەلکە چەند بە پەرۋىشىيەوە بۇ
حورمەتى منالىيەكى مردوو، وە دلداھەوە دايىك و باوکى كۆبۈونەتەوە،
بەلام لە بەرىتانيا له و شتانە نىيەوە ھەركەس بۇ خۇيەتى و كەس
گۈئ بە كەس نادات و شارەوانى لاشەي مردووەكان دەنلىزىت.

ئەمجا دەلىٽى، ئەودش كە لە كوردىستاندا دلناپەجەتم دەكات ئەوھەيە
كە ھەرچەندە سوپاس بۇ خوا پېيش ئەوھى بىيە كوردىستان موسىلمان
بۇوم، ئەينا ئەگەر پېيش موسىلمانبۇونم بەتامايدە كوردىستان، رەنگە
ھەرگىز موسىلمان نەبۇومايدە، بەلام من ئىستا شانازارى دەكتەم بە
دینە كەمەوە، چونكە لە خەلکەوە نەمناسىيە! رۇزىنامەنۇو سەكە لىتى

دهپرسن: بۆچى به لاتەوە سەيرە موسڵمانىيەتى ئىرە؟؟ دەلى: ئاخىر
كاتى كە لە بەريتانيا بۇوم و لەگەل مەممەدەي ھاوسەرم تەماشاي
كەنالىه كوردىيە ئاسمانىيەكەن دەكىد، دەمبىنى ھەر خەرىكى
گۇرانى و سەماکىرىن بۇون، وام دەزانى لە كوردىستان ھەمەو كەس
گۇرانى بىزەو فەقىرو ھەزار لە كوردىستان نىيە، لېرەش كە به
حىساب ئەو ژۇن و كچانە موسڵمانن، كەچى ئەو جلوبەرگەي كە
ئىسلام لە ئافرەتى ئىماندارى قەددەغە كردووه، ئەوە لەبەر دەكەن
و سەرو گەردەن دانابۇشىن!! كاتى لە ھەلەبجەتى تازە چۈومە
ئاھەنگى بۇوك گواستنەوە خزمىك، بە لامەوە سەير بۇو، ئەو
ھەمەو ئافرەته موسڵمانە كە هيچى دەم و چاوى خۆى نەبۇو،
ھەمەو بە مىكىياز داپۇشراپۇو، دواتر كە چۈوينەوە مال زۇرم پى
ناخۇش بۇو، چونكە وام ھەست دەكىد تووشى گوناھ بۇوبىم!!
خوشكە (كالى) دەلى: بە داخەوە لە بەريتانيا خىزان لىيك
ھەلۇشاوەو كەج لە ھەزىدە سال يان كەمترىش مال بەجى دىلىن،
ئەو حورمەت و خوازبىنى ئافرەته بەو رېزەوە لىرە ھەمەيە لەۋى
نىيە، ھىۋادارم كچانى كورد پابەند بن بە جلوبەرگ و ئادابى
ئىسلامىيەوە.

بەلىن (كالى) ئىستا ناوى خۆى ناوه عائىشە، بە ناوى دايىكى
ئىمانداران خاتۇو عائىشە، بۇ ئەوەي ئەويش لەگەل ھاوسەرەكەي
(محەممەدو عائىشە) بن!

ئیماندارانی بەریز: بۆچى ئەمەم بۆ جەناباتان باس كرد له
کاتىكدا ئىمە لەم و تارەدا باسى تەعزىيە دەكەيىن؟! لەبەر ئەوه باسم
كەنگە:

۱- به خویندنه وهی ئه و بابه ته لهو گوّقاره دا دلخوش بووم، ويستم
ئيوهى ئيمانداريش پىي دلخوش بن، چونكه به هاتنى يەك كەس بو
ناو ئايىن ئىسلام دلغان شاد دەبىن و به لارىبۇونىشى دلگران دەبىن.
۲- توخوا با قەدرى ئىسلامەكەمان بزانىن و ئاوا ئىمەش فوربانى
له پىتىناودا بىدەپىن.

۴- به خته و هری به کارهای فول و پارگی جوان و پارهی زورو
و لاتی پیشکمه و تزوودوه نبیه. به خته و هری راسته قینه و اله سینه دایه،

لە دىلدايە، كە بە هۆى ئىمامى راست و دروستەوە دەست مەرۆف دەكەۋى. بەختەوەرى پاستەقىنە لە پېزۇ حورمەت و بەزەپى بە يەكتىدا ھاتنەوە ھەپىءە، كە ئەمەش لە ئىسلامى حەقدايە.. بەلىٰ، يەكى لە جوانىيەكانى ئەم ئىسلامىيە كە مۇسلمان وەكو ئەركىيە مۇسلمانىيەتى لە سەرى بەشدارى خەم و مەحزونى و دلتەنگى براو خوشكى مۇسلمانى بىن و بە كردەوە پىنى بلىٰ: وا مەزانە بە تەنھاى، ئەوا من كە لە كاتى خۆشى و ئاسايىدا بە يەكەمە پىن ئەكەننەن لەگەلتا بۇوم، وا لە كاتى تەنگانە دلتەنگىشىدا ھەر لەگەلتىم، ئامادەم كاتى خۆم، كاسپى خۆم، پشۇوى خۆم بە تو بېھىشم و خەمەكەت لەگەل ھەلگرم. ئەمجا بە وشەى جوان و فەناعەت پىن ھەينەرۇ دوعاى خىير ھەول بىدەي ئارامى بکەپەوە، بەمە ئەجرو پاداشتىيە زۆرت دەست دەكەۋى. جا ئەم دىلدانەوەپە جارى وا ھەپىءە مامۆستايەكى ئايىنى دەتوانى بىكەت، جارى وا ھەپىءە گەنجىك، ژىنياك دەتوانى ئەنجامى بىدات. با بچىنە خزمەت پىغەمبەرى خوا (بىلەپەن) كە باسى رووداۋىكى زەمانى پىش ئىسلاممان بۇ دەگىرەتەوە دەفەرمۇئى، لەناو بەندى ئىسرايىلەكاندا كاپرايەكى شەرعزان و خاوهەن عىبادەتى زۆر ھەبۇو، بە كوردى خۆمان مەلايەكى شارەزاي دىندار بۇو، ئەم مامۆستايە ژىنيكى زۆر چاڭ و بە حورمەت و دىندارو بە خزمەتى ھەبۇو، زۆر خزمەتى ئەم مامۆستايە دەكىدو زۆر حورمەتى خزم و كەسوڭارى دەگرت و زۆر مىواندۇست بۇو، سەرى

ئەم مامۆستايە لەناو خزم و دۆست و ناسياوانىدا بەرزىرىدىبۇوه،
 بە راستى گەورەترين سەرمایە ئەم پیاوه بۇو، بەلام رۆزىكىان
 ئەو ژنه چاکە بە نەخۆشىيەكى كتوپرى كوشىنە كۆچى دوايى
 كردو مردا! پېغەمبەر (پەنگەن) دەفەرمۇي: (فَخَرَّنَ عَلَيْهَا حَزْنًا شَدِيدًا).
 ئەم مامۆستايە هەتا بللى پەرۋىشى ئەم ژنه بۇو، لە راھىدەر
 بۇي مەحزۇون و خەمبار بۇو، بە راھىدەك بۇي پەرۋىش بۇو (حتى
 أَغْلَقَ عَلَى نَفْسِهِ بَابًا وَاحْتَجَبَ مِنَ النَّاسِ). دەركاى لەسەر خۆى داخست
 و تىكەلاوى خەلک نەدەبۇو، وازى لە دەرس و دەورو ئامۇڭارى
 موسىلمانان ھىئىنا (كە بە راستى ئەمەش وەقادارى پیاوه بەرامبەر بە
 ژنهكەي، كە بە داخھودە لە ولاتى ئىيمە ئەگەر ژن بىرى خەلگى بە
 لايانەوە سەيرە ئەگەر ھاوسمەركەي بۇي بىگرى، يان گۈشەگىر بىنى
 و تاقھەتى كەسابەت و ناو خەلگى نەمىنى).. پېغەمبەرى خوا (پەنگەن)
 باسەكەمان بۇ تەواو دەكات و دەفەرمۇي: (فَسِعَتْ بِهِ إِمْرَأَةٌ). ژنلىكى
 بە تەممەنى رېكوبىيەك كە شىرەن بۇو، زۇر داناو زانا بۇو، دەنگوباسى
 ئەم زانايەو مىدىنى ژنهكەي و كارىگەرى لەسەر ئەو زانايە بىست،
 كە خەلگى دەيان گوت بە راستى مامۆستا فللان كەسمان لەدەست
 چوو، چونكە لە دواي مىدىنى ژنهكەيەوە ھىچ تواناو ھىزىكى
 نەماودە نايەتەوە ناو خەلگى وەكىو جاران! ئەم ژنه رېكوبىيەكە
 خەمۇرە موسىلمانان، هات بۇ لاي مالى ئەم مامۆستا خەمبارە
 كۆشەگىرە بە ناوى ئەوەي كە پرسىيارىكى شەرعى لە مامۆستا ھەيە،

(فلم یائذن لها) به لام مامؤستا ریگای چاوپیکه وتنی پی نهدا، به لام ئەم ژنه بەردەرگای مامؤستای بەرنەداو بە دەركەوانى مامؤستاي گوت: پىي بلى من پرسیارىكى زۆر گرنگم ھەھە وەلام ئەھە و پرسیارە تەنها بەھە وەلام دەدرىتەھە و تايىبەتە بەھە وە، ئەگەر وەلامم نەداتەھە گوناھبار دەبى و منىش لىرە ناپۇم، دەركەوانىش چووه خزمەت مامؤستا و ئەم پەيامەي ژنه كەھى پى گەياند، مامؤستا بە ناچارى فەرمۇوى ریگای پى بەن بابى بە كورتى پرسیارەكە بکات، بەم شىۋەھە ئەم ژنه زىرەكە بەم پلانە ژيرانە توانى بگاتە لاي مامؤستا و پرسیارەكە خۆى كرد كە ئەمە بۇو: جەنابى مامؤستا من لە ژنى دراوسىيەكەمان پارچە خشلىكى ئالتوونم خواست كە بۇ ماوهەيەك بە ئەمانەت لام بى، ئەويش پىي دام و ئەھە ماوهەيەكى باشە لە لامە و خۆم پى رازاندۇتەھە و لىي سوودمەند بۇوم، به لام ئىستا ئەھە ماھە دراوسىيەمان داواي ئالتونەكەيان دەكەنەھە، ئاييا بىاندەمەھە؟! مامؤستا كە فەرمۇوى: بەلىن، بە راستى دەبى بە دوودلى و دواكەوتن بىدەيتەھە. ژنه كە وتى: ئاخىر جەنابى مامؤستا ئەھە ماوهەيەكى زۆرە لەلاي من ماوهەھە و بەھە خشلە جوانە دىگىرە ئالوودە بۇوم و حەزناكەم بىدەمەھە؟! مامؤستا كە فەرمۇوى دەي ھەر ئەھە كە دەلىي ماوهەيەكى زۆرە لەلام ماوهەھە، ئەھە شايىستەتر دەبى كە ئەھە خشلەيان بىدەيتەھە، چونكە ئەھە ئالتوونە لەلاي تو بۇ ماوهەيەك بە ئەمانەت دراوهە و ماوهەكەش تەواو بۇوه و خۆ بۆيەيان نەداويتى كە

ههتا ههتا یه ههرا له لات بن، له بھر ئه وہ بھبھن دلتنهنگی و دوودلی پارچه خشلەکه بوو وہ بھ خاوهنی، لیرهدا ئه م ژنه ژیره و تی: (ای یز حملک الله، افتائیف ما اعمازک ثم أخذة منك، وهو أحق به منك؟!).
واته: ئهی پر حمھتی خوات لى بن مامؤستا، که ئاوا فتووا بو من ئهدهی ئهی بوجی بو خوت ئه وھندە دلگرانی بھوھی که ئه مانھ تیکت لا دانرابوو، کەچی که بر دیانھو و بؤی بھ پھروشی،
له کاتیکدا خاوهنەکەی لایه قترو شایسته ترە بھوھی که له لای بى؟! (فَأَبْصَرَ مَا كَانَ فِيهِ مِنَ الْخَطَا، وَنَفْعَهُ اللَّهُ بِقَوْلِهِ). پیغەمبەر (پیغمبر) دەفرەرمۇی: ئەم مامؤستايە يەكسەر تى گەيشت کە ئەم ژنه ورياو ژيرە مەبەستى چىيە و بھرچاوى رۆشن بۋەدە لە ھەلە خۆی حالى بۇو، وە زۆر سوودمەند بۇو لە قىسە جوان و نموونە راستەقىنە کانى ئەم ژنه ژيرەو ئىتىر ھاتە وە ناو خەلگى و دەستى كردى وە بھ وانھو ئامۆژگارى.

بھلئى ئەم دلدانە وەو ئامۆژگارى يە خىرە بۋئە و كەسە کە مردوو يە کى ئازىزى لە دەست داوه، ھېننە گەورەو بەنرخ بۇو، کە شایستەی ئە وە بى پیغەمبەرى خوا (پیغمبر) بۇ ئومەتى بگىرېتە وە، ئەم فەرمۇودە يەش لە (المُوطَأ، الإمام مالِك ج ۱ ص ۲۳۷) دا ھاتووه..

بھرپۇزان: دلدانە وە خاوهنە مردوو پرسە كردنى ئە وھندە گەورە يە کە تەنانەت پیغەمبەرى خوا (پیغمبر) دلدانە وە بۇ منالى خە مبارىش كردو وە بھ زمانى منالە كە و پادھى تىگە يېشتنى دلخوشى دا وەتە وە

مه حزونیه که لابردووه، بُو نموونه: کاتن که پیغه مبه ری خوا (بَيْتِهِ) ته شریفی برده مه دینه، خه لکی موسلمانی مه دینه بُو خوشحالی ده ببرین و به خیره اتنی ده چوونه مائی پیغه مبه ر (بَيْتِهِ) که له خانووه که (ئه بو ئه یوبی ئه نصاری) دا بwoo، هه ریه که چی ببوایه و هکو دهست و دیاری له گه ل خوی بُو مائی پیغه مبه ری خوای ده برد. ئه وه ببو روژیکیان ئافره تیکی زور به حه یاو شهرم، زور ریکوبیاک و به ئه ده ب چوو بُو مائی پیغه مبه ری خواو دهستی منالیکی (۱۰) سالانی خوی گرتبوو، دانیشت و عه رزی پیغه مبه ری خوای کرد: من ئهم منالله هتیناوه بُو خزمه ت، که جه رکمه و خوشہ ویستم، به لام به خوا دلنيام له لای تو بی بُوی باشتره له وهی که له لای من بی، بُویه وا به خشیم به جه نابت و با شه وو روژ له مالتاندا بی و من هیچم لی ناوی. (الله له زیری و دلسوژی ئهم دایکه!). ئهم منالله ناوی ئنه سی کوری مالیک بwoo، که بُو هه میشه له مائی پیغه مبه ردا (بَيْتِهِ) مایه وه هه تا پیغه مبه ری خوا و مفاتی کرد.

روژیکیان پیغه مبه ری خوا (بَيْتِهِ) که هاته ماله وه، ئنه سی منالی بینی که زور مه حزوون و غه مباره، (فَدَاعَبَهُ قَائِلًا لَهُ: يَا ذَا الْأَذْنِينِ) بُو لابردنی غه مه که دهستی کرد به سو عبه ت و کالته کردن له گه لی و پی و ت: هه دوو گوی!! ئهم منالله دهستی بُو هه دوو گویی بردو دهستی کرد به پیکه نین و خه می نه ما، زانایان ده فه رمومون: مه بهستی پیغه مبه ر (بَيْتِهِ) له (يَا ذَا الْأَذْنِينِ) فیه مذخ لذکائه و فطنته

واتە: مەدح و ستايىشى ئەو منالىھى تىدايە، بە مانانى ئەى گۆيىگرو
گۆيىرايەل بەلۇن ھەر ئەم ئەنهسى كورى مالىكە برايەكى بچۈلەھى
ھەبۇو ناوى (عومەير) بۇو، چۈلەكەيەكى ھەبۇو، پەتى كردىبۇوه
قاچى بۇ خۆى يارى پى دەكىرد، رۇزىكىيان ئەم چۈلکەيە مردار بۇوه
مرد، ئەم منالىھ كە زۆر ھۆگرى ئەم چۈلەكەيە بۇو، زۆرى پەرۋش
بۇو، بۇي پەشىۋحال بۇو، مات و مەلۇول دانىشتىبوو، رۇزىكىيان كە
پىيغەمبەرى خوا (ئېڭىلەر) سەردانى ئەم مالىھى كرد، بىنى كە ئەم منالىھ
(عومەير) زۆر غەمبارەو ھىچ كەيىپى نىيەو بە كزۇلى بۇ خۆى لە¹
شۇينىكەوە لىقى دانىشتىووه، پىيغەمبەرى غەمخۇرى ھەمموو كەس
پېسى: ئەرى ئەم منالىھ جوانە بۇ وَا خەمبارە؟! چى لى بەسەر
ھاتووه، كى دلى ئازار داوه؟ و تىيان: قوربان، ئەوه چۈلەكەكەيە مردار
بۇتهوه، لە پەرۋشى ئەو وَا خەمبارە.

پىيغەمبەرى خوا (ئېڭىلەر) ويستى كە يارى و گالتەيەكى دلخۇشكەرى
لەگەل بىكەت و ماتى و مەلۇولى ئەم منالىھ غەمبارە بشكىنى،
بۇيە پىيە وت: (يا أبا عمر، ما فَعَلَ النَّفِيرُ؟!). ئەى ئەبو عومەير،
ئەوه چۈلەكەكت چى كرد؟! بۇ ئەوهى منالىھكەش دەست بىكەت
بە قىسەكردن و باسى مردىنى چۈلەكەكەي بۇ بىگىرېتەوە دەركەي
گفتوكۇي لەگەل بىكەتەوە مردىنى چۈلەكەكەي -كە لە دلى ئەم
منالىھدا زۆر گەورەيە- بە لاوه بىكەت بە شتىكى ئاسايى.

جا ئىماندارانى بەرىز، ئەگەر دلىنەوابى بۇ بولبولىكى مردووى

مناڭىك بىكى، ئەى دەبىن چەند گەورە بى، چەند كارىكى پېرۋۇز
بە بەھا و نرخ بى، كە دلنىھا وايى كەسەيىك بىكى كە خۆشەویستىكى
لەدەست دابى، كە مەرۋە، كە پارچەيەكە لە ژيان، لە مالى، لە
جەركى، ئەى ئەگەر ئەو كەسە خەمبارە، چاو بە فرمىسکە، بە تو
سېبورى بۇ بى و دلى ئارام بېتىھەوە، دەبىن پاداشتى لاي خواى گەورە
چەندە زۇر بى؟

بەلام بەرىزان: ئايا ئەم تەعزىزە و پرسانەى ئەمەرۆى ناو ئىمە
ئەو جۆرەيە كە شەرع باسى دەكتات؟! ئايا بەر ئەو هەموو ئەجرو
پاداشتە دەكەۋىن؟! لە وەلەمدا دەلىتىن: پاداشتى خواىى و ئەجري
قىامەت، كاتى دەست مەرۋە دەكەۋى كە بە پىي شەرع ئەنجامى
بدات، رەحىمەتى خوا لە (فۇزەيلى كۈرى عىياض) كە فەرمۇويەتى:
(العَمَلُ الصَّالِحُ لَا يَقْبَلُ حَتَّىٰ يَكُونَ أَخْلَصُ الْعَمَلِ وَأَضَوَّبَهُ، قَيْلَ لَهُ فَمَا أَخْلَصَ
الْعَمَلُ؟! قَالَ: أَنْ يَكُونَ لِلَّهِ، قَيْلَ فَمَا أَضَوَّبَهُ؟! أَنْ يَكُونَ عَلَى السُّنَّةِ، أَيْ عَلَى
وُقُقِ مَا شَرَعَهُ اللَّهُ تَعَالَى).

واتە: كىردىھە جوان و باش و درناگىرى و قبۇل نابىن لاي خواى
گەورە، هەتاودكىو پاكتىرين و پۇوختىرين كىردىھە نەبىن، پىي و ترا:
مەبەست لە خالىص ترىن و پاكتىرين كىردىھە چىيە؟! فەرمۇوى:
ئەو كىردىھەيە كە تەنھاو تەنھا لەبەر خوا ئەنجام درابى، دوور بى
لە هەموو رىياو حەمز بە خۇدمەرخىستان و ناواو ناوابانگىكى.. و ترا: ئەى
مەبەست لە پۇختىرين كىردىھە چىيە؟ فەرمۇوى: ئەو كىردىھەيە كە

له سه‌ر سوننه‌تی پیغامبر (صلی الله علیه و آله و آله و آله) نهنجام درابی، و اته: کردده‌دیه‌کی شهرعی بی، که شهرع په‌سنه‌ندی کردبی.

هزاره‌تی عومه‌ری کوری خه‌طاب، هه‌موو جاری له دعواو پارانه‌وهکانیدا دهیفه‌رموو: (اللَّهُمَّ اخْجُلْ عَمَلِي كُلَّهُ صَالِحًا، وَاخْجُلْنَاهُ لِوَجْهِكَ خَالِصًا).

به‌لام دهبی نه‌وهش بزانین، که پاکی نیهت و ئیخلاص و دل‌سوزی له مه‌بهستدا، نه‌گهر به گویره‌ی شهرع نه‌کری، سود به خاوه‌نه‌که‌ی ناگه‌یه‌نی، خو موشريکه‌کان وايان گومان دهبرد که عياده‌ت و به‌ندایه‌تیان بۇ خوای گهوره پاک و پې له ئیخلاصه، وه نه‌وان کاتی که نه‌و بتانه ده‌په‌رستن، هر لمبهر نه‌وه دهیان‌په‌رستن که له خوای گهوره‌یان نزیک بکه‌نه‌وه!!

به‌لئی، هر سه‌ر کردده‌یه‌ک که شهرع په‌سنه‌ندی نه‌کردبی، به‌وهی که نهنجام‌دهری نه‌و کاره بلى من نیهتی خیرم هه‌بووه و مه‌بهستم چاکه بوروه، به‌و نیهته خیره نه‌و کاره نابی به خیر، هه‌روه‌کو (عه‌بدوللائی کوری مه‌سعود) کاتی بىنى كەستىك کارىك دەکات که شهرع نه‌ھی لى کردووه، فه‌رمووی: نه‌و کاره مه‌که، کابرا و تی: (مازَدْنَا إِلَّا الْخَيْر) ئیمه له خیر زیاتر مه‌بهستیکمان له دلدا نییه، عه‌بدوللائی کوری مه‌سعود فه‌رمووی: (وَكَمْ مِنْ مُرِيدٍ لِلْخَيْرِ لَنْ يُصِيبَهُ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صلی الله علیه و آله و آله و آله) حَدَّثَنَا أَنَّ قَوْمًا يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ لَا يَحِلُّ لَرَأْيِهِمْ) صحیح مسلم، حدیث رقم: ۱۰۶۶، و اته: ئای چه‌ند کەس هه‌یه عه‌ودالی خیره‌و به‌لام نایپیکی،

پیغه مبه ری خوا (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بوی باس کردووین که که سانیک قورئان ده خوینن، به لام له قورگیان ناچیته خواره وه هیج سودیان بی ناگه یه نی؟..

صه حابی پایه به رز، هه لگری نه نیمه کانی پیغه مبه ری خوا (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) (صاحب سر الرسول) حوزه فیه یه مانی فه رمومیه تی: (کل عباده لَمْ يَتَعَبَّدُهَا أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ (بِسْمِ اللَّهِ) فَلَا تَعَبُّدُوهَا، فَإِنَّ الْأَوَّلَ لَمْ يَدْعُ لِلآخرَ مَقْالًا).

واته: عهر عیاده و خوا په رس تیه که هاوه لانی پیغه مبه ر (بِسْمِ اللَّهِ) پیی هه ل نه ستان نیوه ش مه یکه ن، چونکه چینی یه که م که هاوه لانی پیغه مبه رن (بِسْمِ اللَّهِ) هیچیان بو چینی دوای خویان نه هیشتؤته وه له خیرو چاکه که فسهی تیدا بکه ن..

پیغه مبه ری خوا (بِسْمِ اللَّهِ) فه رمومیه تی: (مَنْ عَمِلَ عَمَلاً لَنِيَسَ عَلَيْهِ أَمْرَنَا فَهُوَ رَدٌّ) رواه مسلم، حدیث رقم: ۱۷۶.

واته: هه رکه سیک هه ر کارو کرده و یه ک ئه نجام برات که فه رمانی ئیمه ی له سمر نه بوبیت، ئه وه به سه ریدا ده دریته وه خوا گه ورده لی قبول ناکات..

خو رهنگه یه کن بلی: ئه یه ک نیمه پیغه مبه ری خوا (بِسْمِ اللَّهِ) فه رمومیه تی: (إِنَّمَا الْأَعْمَالَ بِالنِّيَاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ أَمْرٍ يُهْمَنُوا). رواه البخاری، حدیث رقم: ۱.

له وه لاما ده لیین: ئه مه بو که سیکه که کاره که بی گویره د شه رع کردووه، به لام له دله وه بو ریا و خوده رختن کردووه، دیسانه وه

ئەوهش لای خەلک بە زاھیر شەرعییە، بەلام خوا بە نیەتى ناو دلى
لەگەن دەکات و رەتى دەکاتەوه بە سەريدا..

لەبەر ئەوه موسىمانانى بەرپىز، با لەم مەسەلەی تەعزىيە
پرسەشدا، بگەرتىينەوه بۇ خزمەت شەرع و لە خۆمانەوه لىي زىاد
نەكەين و پرسەكانمان با دوور بن لە ناشەرعى، بە ئومىدى ئەوهى
خواى گەورە رەحم بە زىندوو و بە مردووانمان بکات و لە ھەموو
لايەكمان خۆش بىت..

سەرچاوهکان:

- ١- رياض الصالحين، الإمام النووي، باب الصبر.
- ٢- لاتحرن، محمد متولي الشعراوي، ص ٢٣٧.
- ٣- المائة الثانية من صحيح وصايا الرسول (ﷺ) سعد يوسف أبو عزيز ج ١ ص ٦٢.
- ٤- كوفاري هونيا، زماره ٢١ ل ١٢.
- ٥- أساسيات الثقافة الإسلامية، الصادق بن عبد الرحمن الغرياني، ص ٤٦٥ و ٤٦٦.
- ٦- لاتحرن، محمد عبدالغاثي بحيري، ص ٣٣.

بهشی سیپیه م

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰى أَلٰهِ
وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

به ریزان؛ له بارهی ته عزیه وه له رووی شه رعیه وه شیوازه کهی
ئه وهیه که دلنه وایی ئه و که سه بکهی که خوشه ویست و ئازیزیکی
له دهست داوه، وه دوعای خیر بو مردووه کهی بکهی که خوا لیی
خوش بیت. به مانا یاه کی تر؛ ته عزیه بریتیه له بعونی تو له
لای ئه و که سه که که سیکی مردووه و به بعونی تو له لای دلی
بکریته وه غم و په زارهی که م ببیته وه، به لام پیویسته له پرسه و
ته عزیه دا ره چاوی ئه م خالانه بکری:

۱- له بهر خاتری خوای گهوره بچی و بزانی مافیکی برای موسلمانته
له سه ورت.

۲- نان نه خوی له مائی خاوند پرسه و نه گهر لیت نزیک بwoo تو
نانی بو حازر بکهی.

۳- دانیشتنی ته عزیه ت به و شیوه هیه بی که باسی ده که بین:
دانیشتن بو ته عزیه له رووی شه رعه وه؛ نه گهر سه پری ژیانی

پیغه مبه ری خوا (بیلند) بکهین ده بینین له ئیانی خویدا ئه و هه مهو
خوشە ویستە و مفاتیان کرد.

له سه ردەمی مەدینەدا، سى كچى و مفاتیان کرد، ئىبراھىمی تاقانەی
ودفاتى کرد، حەمزەی مامى شەھيد کرا، جەعفەری ئامۇزى شەھيد
کرا، ئه و هه مهو صەحابە ئازىزەی کە هەموو يانى به خزمى خۆى
دهزانى و پەيوەندى نېوانيان لە پەيوەندى خزمایەتى و كەسايەتى
زۇر بەھىزىتر بۇو، بۇ ھەريەكمەيان مەحزون و خەمبارى زۇر بەسەردا
ھات، بۇي دانىشت لە مالەوه، بەلام خۇ كەس نەچوو تەعزىمە
پرسەی لى بکات، ھەر لە رېگاو بان و كاتى نويىزى مزگەوتدا،
دلدانەوەيان بۇ پیغەمبەر (بیلند) دەردەبىرى.

له صەھىھى بوخارىدا، بە ژمارە فەرمۇودە (۱۲۹۹) لە خاتوو
عائىشەوە، دەفەرمۇئى: (لَا جَاءَ النَّبِيُّ (بیلند) فَتَلَ أَبْنَ حَارِثَةَ وَجَعْفَرَ وَابْنَ
رَوَاحَةَ جَلَسَ يُغَرِّفُ فِيهِ الْحُزْنَ). واتە: كاتى ھەوالى شەھيدبوونى
زەيدى كورى حارىسىمە عەصفەرە و عەبدۇللايى كورى رەواحە گەيشتە
پیغەمبەر (بیلند)، مەحزونى و خەمبارى بە پیغەمبەری خواوه
دەبىنراو بە ئاشكرا پىوهى دىياربىوو.. بەلام ئەوهتا خاتوو عائىشە
نافەرمۇئى خەلگى دەھاتن بۇ لاي و كۆرو مەجلىسى تەعزىمە
گرتبوو، وە لە سىرەتى موبارەكىدا نەھاتووه کە دواى و مفاتى پرسەم
تەعزىمە بۇ دانرابى وە هىچ كام لە خولەفای راشدىن تەعزىمە
پرسەی بەم شىوهى ئەمرپۇيان بۇ دانەنراوه.

ئەمجا با بچىنە لای زانايانى گەورە ئىسلام بزانىن چىان فەرمۇوە: ئىمامى (نەھۆۋى) له كىتىبە بەنرخەكەى خۆيدا (الأذكار) دەفەرمۇى: (قال الشافعى وأصحابنا رحمة الله يكره الجلوس للتغزية، قالوا: يعني بالجلوس أن يجتمع أهل الميت في بيته ليقصدهم من أراد التعزية، بل ينبغي أن ينصرفوا في حوائجهم، ولا فرق بين الرجال والنساء في كراهة الجلوس لها... وهذه كراهة تنزيه إذا لم يكن معها محدث آخر، فإن ضم إليها أمر آخر من البدع المحرمة كما هو الغالب منها في العادة كان ذلك حراماً من قبائح المحرمات، فإنه محدث. وثبت في الصحيح: إن كل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلاله. والله أعلم).

واتە: شافىعى و زانايانى پەيرپەوى شافىعى -رەحىمەتىيانلىنى بى- وتوويانە: دانىشتن بۇ سەرەخۆشى ناپەسەندو مەکروھە. وتوويانە: مەبەست لە دانىشتن ئەھەيە كەسوڭارى مردووهكە لە مائىكدا كۆپىنەوە بۇ ئەھەيە هەركەس ويستى سەرەخۆشىان لىنى بكتە بچىت بۇ لايىان، بەلكو پىويىستە بچىن بە لای كارو پىويىستى خۆيانەوە، لەم كەراھەتى دانىشتنەشدا جياوازى نىيە لە نىوان پىاواو ئافرەتدا، ئەم كەراھەتە تەنزىھىيە ئەگەر هيچ داهىنراوىكى ترى لەگەلدا نەبى، ئەگەر شتىكى ترى لە بىدۇھە حەرامەكان چۈوه پال -وەك بە زۇرى باوە- ئەھە حەرامە لە حەرامە ناشىرىنەكانە، چونكە داهىنراوە لە فەرمۇودەشدا چەسپاواھ كە ھەمۇو داهىنراوىك بىدۇھىيە و ھەمۇو بىدۇھىيە كىش گومرامىيە..

به لام له زانایانی سه‌ردهم، زانای گهوره نازدار، (صالح آل الشیخ) دهه‌رموی:
 (إن الشیخ عبد العزیز بن باز، وبقیة الشايخ يقولون: لا بأس بالإجتماع).

واته: شیخ بن بازو باقی زانایان فه‌رموویانه: دانیشتن له شوینیکدا
 بؤ پرسه‌و ته‌عزیه به خراب نازانین، چونکه له ئه مېرۇدا وەکو زەمانى
 زوو ناتوانرئ کە له پېگاو بان و سەر دوکان و ناو كشتوكال تەعزیه له
 خاوهن مردوو بکرى، بؤیە ئەگەر كەسوکارو خوشەویستانى مردووەكە،
 بؤ ماوهى سى رۆز له شوینیکدا دانیشتن، بەبى ئەوهى نان حازر بکرى
 و چا بگىردى و قورئان به پاره بخويىندى و خاوهن تەعزیه تۈوشى
 بىزازى و ناپەحەتى بکرى، وە خاوهن مردوو به چاوبىكەوتنى ئە و
 كەسانەي دەچنە لاي و پرسەلى لى دەگەن، صەبورى و ئارامى بؤ بى و
 لە خەمى كەم ببىتەوه، ئەوه درووستە.. زانایان دهه‌رموون: (وَمَنْ أَفْتَى
 بِمَشْرُوعَةِ الإِجْتِمَاعِ فَالْأَنْ يَذْخُلُ تَحْتَ قَاعِدَةِ الْوَسِيلَةِ لِلْمَشْرُوعِ،
 وَأَنَّ الْوَسَائِلَ لَهَا أَحْكَامُ الْمَقاصِدِ، فَلَمَّا كَانَ الْمَقْصُدُ وَهُوَ السُّعْيُ مَشْرُوعًا، فَوَسِيلَتُهُ
 الآن وَهِيَ الْإِجْتِمَاعُ مَشْرُوعَةٌ). (يىسالونك.. د. حسام الدین ج ۵ ص ۳۳).

به لام ئەمېرۇ لەم سەردەمەدا بە تايىبەتى زىادەرھوی كردن له
 پرسه‌و تەعزىيەدا گەيشتۋاتە رادەي بى شەرعى وەکو:
 ۱- دروستكردىيى ھۆلى تايىبەت بە ناوى تەعزىيەخانەوه، كە بە
 لاي ھەندى لە زانایانەوه، فەرمانەرھوای ولات پىويىستە ھەلسى بە
 روخاندى پرسەخانەكان، خۇ ئەگەر بارودۇخىكى ناچاركەر واى
 كرد كە ھۆلى پرسە بىن ئەوا،

- ۱-نابى لە سنورى پېيويستى دەربچى، شارۆچكەيەك تەعزىزەخانەيەك يان دوانى بەسە، نەك ھەمۇو گەرەكىك تەعزىزەخانە خۆى ھەبى!
- ۲-نابى تەعزىزەخانە لە زەوى وەقف كراو بۇ مزگەوتدا، دروست بکرى. بە دەلىيابىيە وە ئەگەر تەعزىزەخانە خىرى تىدا بوايە، پېغەمبەرى خوا (بىلەل) كاتى خۆى لەگەل مزگەوتەكەيدا ئەويشى دروست دەكرد. بەلنى نابى تەعزىزەخانە لە زەوى وەققى مزگەوتدا دروست بکرى، بەلگۇ پېيويستە تەعزىزەخانە لە شوينىكدا بى كە وەكى ھۆلى بۇنەكان وابى، ھەم بۇ شىن بى ھەم بۇ شايى و كۈپرو كۆبۈونە وە جەماوھرى بەكاربەينىرى.
- ۳-نابى كەس زەوى خۆى بېھەخشى بۇ ئەوهى تەعزىزەخانە لە سەر دروست بکرى و واپزانى خىرىيەكى باشى كردووه و صەددەقە جارىيە وەكى مزگەوت!
- ۴-نابى پارەي مزگەوت بۇ تەعزىزەخانە خەرج بکرى، بەلگۇ دەبى كەسىك خۆى پارەي بۇ تەرخان بکات، كەواتە دروست نىيە بە ناوى مزگەوتە وە پارە كۆبکرىتە وە پاشان لە تەعزىزەخانەدا صەرف بکرى، بەلام بە داخە وە چونكە خەلگى پرس بە شەرع ناكەن، ھى وا ھەيە وەصىيەتى كردووه كە ئەگەر مەرد، ئەوهندە پارەي بۇ بخەنە مزگەوتە وە، بەلام كەسوكارەكەي دەيدەنە دەست دوو سى نەزان كە دەگەرەن بۇ پارە كۆكىردنە وە بە ناوى مزگەوتە وە، پاشان لە دروستكىرنى تەعزىزەدا بەكارى دېتىن؟! ئاي ج بى شەرعىيەكى گەورەيە لە ھەندى شوين، لە شارە وە تا لادى، دەبىنى كە تەعزىزەخانە كەيان

له رووی بیناسازی و پاکو خاوینییه وه زور له مزگه وته که خوشتراه
پاکو خاوین تره!! بینیومانه ته عزیه خانه هه ممووی کاشی کراوه، که چی
مزگه وته که چیمه نتؤکه‌ی هه ممووی هه لبیداوه و هه لگه‌ناوه وه.
لهم ولاته‌ی ئیمه نه بئ که چهند سالیکه ئه مه پهیدا بوروه، له
هه مموو دنیادا ته عزیه خانه له ناو مزگه وتدا دروست نه کراوه.. ئای به
داخه‌وه ئیمه مردو و پهروه ری زیندو و کوزین. باشه ژیر مزگه وت بازار و
دوکان بئ و دهیان که مس تییدا خه ریکی کارو که سابه‌تی حه لاز بن
و وختی نویز بئنه مزگه وت، باشتر نییه لهم هه مموو ته عزیه خانه
گه ورده‌یه و خه رجکردنی ئه و هه مموو پاره‌ی که به ناوی مزگه وته وه
له و خه لکه کۆکراوه وه و له و بئ شه رعیه‌دا خه رج بکری؟!

بهریزان: ئه مهی که وتمان دهرباره‌ی دانیشتن بؤ ته عزیه، که لانی که می
مه کروه و ناپه سه‌نده، دانیشتنه بؤ ته عزیه له رپژدا، له کاتی پرسه‌دا،
ئه و که سانه‌ی که دوای هه لسانی ته عزیه خانه که ش واز له که سوکارو
بنه ماله‌ی مردو و ناهیئن، هه بیانه شه وانه‌ش هه ر ده چنه وه بؤ دانیشتن بؤ
ته عزیه، که دهست ده‌گه‌ن به باسی سیاسی و نیوده‌وله‌تی و چای به ده مه وه
ده خونه‌وه، بئ ره چا وکردنی حالی خاوهن پرسه و هیلاکی و ماندو و بوونی،
که به پاستی ئه م دانیشتنه بهم شیوه‌یه زولم و بیویزدانییه.

ئیماندارانی بهریز: به پاستی ئه م ته عزیه‌ی که ئه مرو ده‌کری،
بهم شیوازه‌ی ئیستای، زوربه‌ی هه ره زوری له شه رعدا جیو نابیت‌وه،
بهم به لگانه:

۱- همه مهویان گیرمان خواردووه به دهست تہعزیه وہ، همه موومان له دانیشتن و وہستانی تہعزیه‌ی خزم و کھس و دوستانمان ئه ترسین، دهی ئه گهر تہعزیه بهم شیوه‌یه شہر عی بوایه، نه دهبوو ئه م ناره‌حه‌تی و ئازارو ماندووبوونه‌ی تیدا بوایه، چونکه ئه وہی ئیسلام فه رمانی پیکردووه ناره‌حه‌تی و ئازاری تیدا نییه. (وماجعل علیکم فی الدین مِنْ حَرْجٍ). توی موسلمان وهره به پیی شهرع تہعزیه دابنی، هر لہسہر قه برانه وہ بلاودی لی بکه و با دراوی و خزم و دوستان نان بؤ کھسوکاری خاوهن پرسه به تایبہت مال و منالی ئاماده بکهن - نه ک نانیان پی ئاماده بکهن - ئایا ئه و کاته تہعزیه کوئی گرانه؟! هر ئه وہی که ئه مپرو تہعزیه ئه و همه موو ناره‌حه‌تیه تیدایه بؤ خوی به لگه‌یه کی گهوره‌یه لہسہر ئه وہی که شہر عی نییه.

زانایه ک قسے‌یه کی بھجی و جوانی ھه‌یه که دفه‌رموی: (النَّاسُ إِذَا صَارَتْ أَعْمَالَهُمْ لِغَيْرِ اللَّهِ، أَصَابَهُمُ الْغَنَّتُ وَالْشَّقَاءُ). (أساسیات الثقافة الإسلامية، ص ۴۷۷).

واته: هر کاتن خه لکی کرد وہ کانیان بؤ غهیری رہ زامه‌ندی خوا ببوو - وہ به گویره‌ی شهرع ئه نجامی نهدا - ئه وہ تووشی ماندووبوون و چه رمه‌سہری و بھدبه‌ختی ده بن..

۲- تہعزیه بؤ دلدانه وہیه، به مه بھستی:
ا- ئه جرو پا داشت دستکه وتن لای خوا گهوره، که به جیهینانی مافیکی برای موسلمان لہسہر برای موسلمانی بهم تہعزیه و دلدانه وہو

هاو خەمییە جىبەجى دەبىن و پاداشتى خواى له سەر وەردەگىرى، كە پىغەمبەرى خوا (بەلۇن) لە فەرمۇودە شىرىنىدا ئامازەپىدا. ب-بە چەند وشەيەكى شەعى و جوان دىدانەوە خاودەن مەردوو بکەي. ج-دوعايەكى خىر بۇ مەردووەكە بکەي، بەلكو ئەمە مەرسەي كە پرسە بۇ خاودەن مەردو دەردەبېن و دەلىن: ياخىرى خاودەن بىن و بۇ رىياو لىتى خۆش بىن -ئەگەر لە دەمى پاك و دلى بەكولەوە بىن و بۇ رىياو رۇوپامايى نەبىن، ئەمە دەھەرمويىت: (أَيُّمَا مُسْلِمٌ شَهَدَ لَهُ أَرْبَعَةُ بَخِيرٍ، پىغەمبەرى خوا (بەلۇن) دەھەرمويىت: أَيُّمَا مُسْلِمٌ شَهَدَ لَهُ أَرْبَعَةُ بَخِيرٍ، أَذْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ) رواه البخاري ۱۳۶۸.

واتە: هەر مۇسلمانىڭ چوار كەسى ئىماندار شاھىدى چاکەرى بۇ بەھەن و بلىن بە راستى كەسىكى چاڭ و باش بۇو، ئەمە خواى گەورە ئەمە مۇسلمانە دەخاتە بەھەشتەوە.

بەلام ئىمانداران: بەھەرمۇون با بە وردى سەھىر بکەين و سەرنج بەھەن، ئايا تەعزىزى ئەمروق ئەمە خالانە ئىدىا يە كە باسمان كىرىن؟ بىگومان لە زۇربەياندا نەخىر. چونكە:

ا-كەم كەس بۇ پاداشتى خوايى دەچن بۇ تەعزىزى، ئەگەر دەلىنى وا نىيە پىت دەسەلمىنەم: لە شەرەدا دوو خىرى زۇر كەورە ھەمە، كە ھەم بۇ ئەمە دەيىكەت ھەم بۇ خاوهنى مەردووەكە، ھەم بۇ مەردووەكە قازانچ و سودىكى يەگجار زۇرى ھەمە، ئەمە نويزى جەنازەو چۈونە سەر قەبرانە، چونكە بە ئامادەبۇونى خەلگىكى

زۆر له کاتی نویژی جهنازه و کاتی به خاکسپاردنی مردووه‌که، دلی خاوهن مردوو له هه‌مoo کاتی زیاتر ئارام دهگری. که ئه‌گهر له م دوو حالته‌دا دهوری چوّل بwoo، به خوا هیج کات به قه‌ره‌بالغی ته‌عزیه دلی ناکریت‌هه‌وه، ئاها شەرع چەند جوان فەرمۇویه‌تى، ئاگاتان له و دوو حالته‌بىن و باسى دانیشتنی ته‌عزیه‌ی مزگه‌وت و ماله‌وهی نه‌کردووه.. بەلام به داخه‌وه به چاوی خۆمان دھبىنین ئه و هه‌مoo خەلکه له حەوشەی مزگه‌وت‌دایه، ئاو ھەیه، شوین ھەیه، نویژى جهنازه (مردوو) ئەوهنده ئاسانه هه‌مoo کەس دەتوانی فېرى ببىن و ئەنجامى بىدات، تەنانهت ھەر ھیج نەلنىي وەکو ئه و هه‌مoo موسلمانه له رېزى نویژى مردوودا بوهستى و ھەر (الله أكبار) بکەی نویژەکەت دروسته و ئەجرو پاداشتەکەت دەستگیر دەبىن، کەچى کاتی مامۆستاي مزگه‌وت بانگ دەکاو دەفه‌رمۇئ: چەمەتى خواتان لى بىن، كى نویژى جهنازه دەکات با ئاماذه بىن، کەچى جىگای داخه زۆریک له و خەلکه بەملاولا دا خۆی لاددات و ئاماذه نىيە ئەم نویژى جهنازه بکات، کە دىاره ئەم کەسە: خىرى ناوى بۇ خۆی، وە دەيسەلمىنی مردووه‌کەشى خوش ناوى - خۆشەويىستى راستەقينە بناغەکەی له سەر دىندارى و خۆشەويىستى له بەر خوا دامەزراوه- چونكە ئه‌گهر مردووه‌کەی خوش بويىستايە، نویژى مردووی بە جەماعەت له سەر دەگرد، له بەر ئەوهى پېغەمبەرى خوا (بِسْمِ اللَّهِ فَهُوَ مَوْلَانَا) فەرمۇویه‌تى: (ما مِنْ مُسْلِمٍ يَمُوتُ، فَيَقُولُ عَلَى جَنَازَتِهِ أَرْبَعُونَ رَجُلًا، لَا يُشْرِكُونَ بِاللَّهِ شَيْئًا، إِلَّا شَفَعَهُمُ اللَّهُ فِيهِ).

واته: ههر موسلمانیک بمرئ و چل پیاو له و که سانه‌ی که هیج جوئرہ هاو به شیبیه کیان بؤ خوا دانه‌ناوه، له سه‌ر جهنازه‌که‌ی بوهستن و نویژی مردووی له سه‌ر بکه‌ن، ئه‌وه ئه‌و نویژی مردوووه ئه‌و دوعا خیرانه‌ی که بؤ ئه‌و مردووی ددکه‌ن، ده‌بیت‌ه هؤی شه‌فاععه‌ت و تکاکاری له لای خوا بؤ ئه‌و مردوووه خوا تکاکه‌یان و هردگرئ و له‌و مردوووه خوش ده‌بیت... هه‌روه‌ها له فه‌رموده‌یه کی تردا، پیغه‌مبه‌ری خوا (بیان) دفه‌رموی: (مامن مُؤمنِ یَمْوَث، فَيُصْلِی عَلَيْهِ ثلَاثَةَ صَفَوْفَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ إِلَّا أَوْجَبَ).

واته: ههر ئیمان‌دایک بمرئ و سی ریز له موسلمانان نویژی مردووی له سه‌ر بکه‌ن، ئه‌وا بؤی واجب ده‌بیت. واته: لیخوشبوونی خوای بؤ واجب ده‌بیت، چونکه نویژی مردوو، داوای لیخوشبوونی خوایه بؤ مردووکه، وه هه‌روه‌ها چوونه سه‌ر قه‌بران، که خیرو پاداشت‌ه که‌ی ئه‌وهندہ گه‌وره‌یه، له فه‌رموده‌دا هاتووه که: (مَنْ صَلَى عَلَى جَنَازَةِ فَلَهُ قِيراطٌ، وَمَنْ اِنْتَظَرَهَا حَتَّى تَوَضَّعَ فِي اللَّخْدِ، فَلَهُ قِيراطٌ، وَالْقِيراطَانِ مِثْلُ الْجَبَلَيْنِ الْعَظِيمَيْنِ) رواه احمد في مسنده: ۴۸۶۷، الصحیحة: ۲۳۵۱.

واته: هر که سی نویژی مردوو له سه‌ر جهنازه‌یه ک بکات، ئه‌وه قیرات‌ایک پاداشتی دهست دهکه‌وی، وه هر که سیش دوای ئه‌وهی نویژی مردووکه‌ی کرد، چاودری کرد هه‌تا مردووکه‌ش ده خریت‌ه گوره‌وه، ئه‌وه به ئه‌ندازه‌ی دوو قیرات پاداشتی بؤ دهنوسری، ئه‌مجا پیغه‌مبه‌ر خوا (بیان) فه‌رموی: مه‌به‌ست له دوو قیرات، وینه‌ی دوو شاخ و چیای

زۆر گەورەن، واتە بە قورسايى دوو شاخى گەورە چاکە بۇ ئە و كەسە دەنوسىرى!.. كەچى بە داخەوە كەس خۆى ناگەيەنىتە سەر قەبران و پەلەى بۇ ناکات بۇ ئەوهى ئە و پاداشتە گەورە بە نسيب بىي، بەلام خەريکە ئوتومبىلەكەى و دردەگىرى بۇ ئەوهى فرييائى تەعزىيەكە بکەوى، كە بە راستى زۆربەي بۇ پىايە، چەند جار ئىمەى مامۆستاييانى ئايىنى و ئىيەى بەرىزىش سەرنجمان داوه، كاتىك كەسىك مردووه، كورپەكانى و براڭانى و مام و خال و خزمە نزىكەكان، فەقىرو ھەزارو نەناسراون، لە مزگەوت و لەسەر قەبران بە ھەموو (٢٠) كەسى لى نەبووە، كەچى لە كاتى تەعزىيەكەيدا كە خزمىتى دوورى مەسئۇل و دەولەمەندو ناودار بۇوەوە ھاتووە بۇ تەعزىيەكەى شوين نەبووە لىي دانىشى!! كەواتە: مەبەست و ئامانج لە تەعزىيە ئەم پۈزگارە بە زۆرى بۇ پاداشتى خوايى نىيە، ھىننەدى بۇ دونياو خاترى خەلگە.

خالى دووەم: وتمان پىويىستە بە چەند وشەيەكى شەرعى و جوان دىلداشەوە خاودەن مردووەكە بکەى، كەچى هى وا ھەيە دەلى؛ بۇ خۆتان سەلا مەت بن، عومرى درىزى بۇ خۆتان بەجى ھېشىتلى.

بىرۇا بىكەن لە تەعزىيەدا گۈيىم لى بۇوە، ئە و كەسە ھاتووە بۇ تەعزىيە بە خاودەن مردووى وتۇوە: عەفۇي كا!! باشە كى عەفۇي كا؟ ئەى بۇ نالىنى خوا عەفۇي كا، بۇ ناوى خوا - سبحانە و تعالى - كە هەر ئە - العَفْوُ - ناھىئى؟

خالی سییمه: دعوا به کوں و به دل بُو مردووهکه بکری، به لام زوربهی ئهوانهی بهشداری پرسه دهکهنهن، ههر وەکو عادهت ده لین خوا لیئی خوش بى، ئهینا دلی ئاگای له دوعاکه نییه، ئەمەی باسی دهکەم له بواری نوکتهو قسەی خوش نییه، حەقیقەتهو رووی داود.

له شاری (ك) له کوردستانی خۆمان، کابرايەکى نۆکاوفرۆش چوبووه تەعزیزیه کەوە له ناو تەعزیزیه کەدا کە هەر خەیالی لاي نۆکاوهکەی ببۇو، ھاوارى کردىبوو: نۆکاو نۆکاو!!

له شاری (س) يش هەر له کوردستانی خۆمان، سائى پار کابرايەك له پرسەيەكدا، له كاتى هەلسانى دواي فاتيحة خويىندەكەيدا، له جيياتى رووبەرپەن خاوهن پرسە بلى: خوا لیئی خوش بى، وتبۇوی: خوا بازارitan با!! واي زانيوه هەر له بازارە! به لام زانيان فەرمۇۋيانە: (التعزية في الحقيقة لىيىت تەھنەة كما ظلتها بعض العوام) شرح رياض الصالحين - ابن عثيمين - ج ١ ص ٩٢.

بەلى موسىمانانى بەرپىز: له مرۇدا تەعزىزە چەندان جۈرە رەفتاري ناشەرعى و سەرەنجامى خراپى لى كەوتۇتەوە دنیاپەك له بىدۇھە داهىنراوى ناپەسەندو خراپ و حەرامى ھاتۇتە پال، لهوانە:

۱- كىرىنى كۆرۈ قەربالغى ئەو سەرەخوشىيە بە ھۆكاريڭ بُو بەخۇنازىن و فيزلىدان و خۇرانواندىن بەسەر خەلگى موسىماندا، بېگومان ئەمەش پېچەوانەی ئەوھىيە كە خواي گەورە دەفەرمۇين: (وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِثَاءَ النَّاسِ) الانفال: ٤٧.

پیغه مبهه ری خوا (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) دفهه رموی: (إِنَّ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيْيَ أَنْ تَوَاضَعُوا، حَتَّىٰ لَا يَنْبَغِي أَحَدٌ عَلَىٰ أَحَدٍ، وَلَا يَفْخُرَ أَحَدٌ عَلَىٰ أَحَدٍ) رواه مسلم.
واته: بیگومان خوا وه حی بؤ کردومون که ئیوه خو به کهم زان بن، بؤ ئه وهی هیج کامتان ستهم له که سی تر نه کات و هیج کامتان شانازی به سهه که سی تردا نه کات.

به داخله وه ده بینین له کاتی پرسه و ته عزیه دا هیزی عه شیرهت و بنه ماله ده نوئندری و زورترین خه لک کوده کریته و هو خوی پیوه هه لدہ کیشیری که ته عزیه فلان بنه ماله زور فهره بالغه!! هه رودها ئه مرؤ ته عزیه بؤته مهیدانی حیزبایه تی کردن و لافیته هه لو اسینی حیزبکان.
مردوو شهیتان واژی لى هیناوه، حیزب هیشتا واژی لى ناهینی، پرسه وی وا هه یه چهندین لافیتهی پیوهیه، هه ریه کهی هی حیزب و لایه نیکی سیاسی و فه رمانگه یه ک و ریک خراویک، ئه مه خزمی فلانه و ئه وه هاو ری فلانه، خه ریکه وای لى بى خه لکی شانازی به زوری لافیتهی ته عزیه ماردوو هکانیشیانه و بکه ن!! خوزگه حیزبکان و هکو دهستیان خستوتنه ناو هه موو شتیکه وه، واوزیان له ماردوو هکان و ته عزیه کان بھینایه.

۲- زوریک له و که سانهی که ده چن بؤ ته عزیه، تووشی ریایی و ریو پاما یی ده بن به رامبه ر خاوهن پرسه، ئه ویش به وهی که زیاد له پیویست هه ست و سو زو هاو خه می به روالهت و به قسه بؤ خاوهن ماردوو ده ده بین، به لام له ناخه وه وانین و جار هه یه که

دووركەوتىنهوه بە زمانىش نەفرەتى لى دەكەن! ئەوهەتا كەسى وا ھەيە ئەگەر بچى بۇ تەعزىيەيەك و ئەوهە ئە و لەبەر خاترى چووه لەبەر قەرەبالىقى چاوى پىيى نەكەوتى ئەوا دووبارەو سى بارە دەچىتەوهو خۆى نىشان دەداتەوه بۇ ئەوهە بۇيى حىساب بکەن!! كە ئەمەش بۇ خۆى جۆرىيەك لە رپياو پۇپامايى و نيقاق دروست دەكتە.

۳- كەدنى تەعزىيە بەرپى و رەسمىيەكى وا گەورەو گرنگ كە لادانلىي تاوانىيەكى قورس بىت لە دياردە خراپەكانىيشى: أ- ئامادەبۈونى ناچارى، كە زۆربەي ئەوهە كە لە دوورەوه دەچىتە تەعزىيە يان ئىشىوکارى زەرورى بەجى ھىشتەوە بە ئاشكرا نارپەزايى خۆى دەردەبپى و بەلگۇ ھەرجى دەيىبىنى ھاوارىيەتى لە دەست تەعزىيەو ھەمووى بە كارىتكى قورسى دەزانى.

ب- وەستان بە پىوه بە ناچارى، ئەگەر خاوهەن مەردوو فەفەراتىشى لەگەل بىن و لەتاو ئازارى پشت و ئەژنۇي ئارامى لى بىرابى، ھەر ناچارە لەبەر لۆمە خەلگى ھەر بە پىوه بومىتى و چەند كەس ھەبۈوه لە تەعزىيەدا ھېننە بە پىوه وەستاوه، بە لادا كەوتۈوهو ئىتىر لە ئەنجامى ئە و بىن پشوييەدا تۈوشى گەلنى نەخۇشى بۈوه!! كە راست و رەوان تەعزىيە بۇتە (تەعزىب) و سزاو ئەشكەنچەدان، لە جياتى دىلداوه.

4- بەفيروڏانى كاتىكى زۆرى خەلگى بە تەعزىيەوه، كەسانىك ھەن تەواوى ژيانيان بۇتە رؤېشتن بۇ تەعزىيەو لەم تەعزىيە ناگەرپىنهوه،

هه والی ته عزیه یه کی تریان پن دهدی و به ناچاری ده بی بؤی برؤون
و هه ممو ژیانیان بؤته ته عزیه کردن، که به راستی ئه مهش کوشتنی
کاته، گهوره ترین سه رمایه‌ی مرؤوف کاته کانیه‌تی که نابی هه مموی
له ته عزیه‌دا خه رج بکری.

۵- ناچارکردنی خاوون مردوو که بکه ویته خۆی و مه منونی ئه م و ئه و
بی و مال و سامانیکی زؤر خه رج بکات، که جاری وا هه یه قه رزی بؤ ده کات،
ئه مه سه ره پای دل به خه می و له ده ستجوونی ئازیزو خوشەویستانی،
هه ر له و کاته وه که له سه ره قه برانه ده بی خه می دابینکردنی خه رجی و
پیویستی دانیشتني ته عزیه و جیگا و پیگادا بی، له و ئه رک و زه حمه تانه ش
ئاماده کردنی خواردن بؤ میوانانی ته عزیه، کرپینی ئاو، هه لدانی چادرو خیمه،
گرتني پیگاوبانی کۆلان و گەرەك، گرتني قورئان خوین، پیویستی یه کانی
سی رۆزانه، به جیهیشتني مال و حال له لایه ن زوریک له وانه دینه پرسه،
به تایبەتی ئافرهتان و پشتگوییخستنی مال و میردو منال، که زؤر جار
دەرنجامی نه خوازراوی خراپی لى ده که ویته وه.

هه روەها پیسبوونی مال و جیگا و پیگای خاوون پرسه و زؤر خانوو
وای لى دى بە کە لىک نامینی، رە حمەتی خوا له شیخ (سید سابق) که له
كتىبى (فقه السنة) دا دەفه رمۇي: (سوونەت وايە که پرسه و دلدانه وه
پیشکەش بکری به کە سوکارو خزمی مردوو، پاشان هەريەکە برووا به
لای کارو پیویستی خویە و، به بی ئه وهی هېچ كەس ج خاوون پرسه
ج سه ره خوشیکەر بؤی دانیشیت. ئه مه رېرەوی پیشینە چاکە کان بووه،

وه ئەوهى ئەمپۇھەندى كەس دەيکەن لە دانىشتن بۇ سەرەخۆشى و
رېزگەرنى كورسى و راخستنى فەرش و خەرجىرىنى سامانى بېشومار
لە پىناوى بەخۇنازىن و شانازىكىردن، لەو كارە داھىنراوو بىدۇھە
خراپانەيە كە واجبە لەسەر مۇسلمانان لىي دوور بکەونەوهە بۆيان
حەرامە بىكەن، بە تايىبەتى كە زۇرىيکى سەرپىچى پىنمايى قورئانەو
پىچەوانەي سوننەته و بە پىيى دابونەريتى نەفامى دەروات...).

لە كۆتاپى ئەم وتارەشدا لەسەر بابەتى پرسەو تەعزىيە، بە پىيوىستى
دەزانم كە روو لەو كەسانە بکەم كە مردوويان لى دەمرى و -ھىج
كەسىش نىيە لە ژيانىدا مردوويەكى ئازىزى لى نەپروات- لە جىاتى
لە سنۇور تىپەراندى تەعزىيەو تووشبوون بە ناشەرعى، دلى خۇتان
بە پاداشتى خواى گەورەو مىھەبان خۆش بکەن كە بۇ ئارامگارانى
دانادە، كە خۆى فەرمۇويەتى: (إِنَّمَا يُؤْفَى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ)،
ھەروەھا بەھە دلى خۇتان بەھەنەوە كە ئەو كەسەي كە مردوو بەجىنى
ھېشتن كاتى خۆى بۇو، دەبوايە لەو كاتەداو لەو جىڭەداو بەھە رووداوه
بەمردايەو ھىج خۆپارىزىيەكى لى نەدەكرا.

ژيان پەرە لە رووداوى سەرنجراكىش كە هەمموسى ئەو راستىيەمان
بۇ دەسەلمىننى كە وتمان، بۇ نموونە: كەسىك بە ناوى (ھنرى زىگلاند)
دانىشتۇرى تەكساسى ئەمرىكا، لە لايەن براى خۆشەۋىستەكەيەوە
تەقەى لى كرا، بەلام فيشەكە كە بەرى نەكەوت و چووه نىتو دارىكەوە،
پاش (۲۰) سال لەو رووداوه، ھەر ئەو فيشەكە (ھنرى) كوشت!!

چون؟! کاتیک دوای بیست سال هنری ئهو دارهی ناو ماله کهی
برپیه ووه، مشاره که بهر فیشه که کهوت که له داره کهدا مابووه و لیتی
دەرچوو بهر سەری کهوت و دەستبەجى كوشتى!!.. (كۆمەل).

له کوردستانی خۆشماندا، له پاریزگای سلیمانی، له ناوجەی
شاربازیپ مالی کورپیک که دانیشتتووی شاری سلیمانی دەبن، بپیار
دەدەن که کچی مالیکی خزمیان که له گوندیکی شاره بازیپ دادەنیشن
بۇ کوره کەيان بخوازن، بەلنى خوازبىنی دەكري و کچە پېشکەش بە
کوره دەكري و هەردوولا لەسەر ئەوه پیک دەکەون که له بەر ئەوهى
له گوندەو ھۆلى شەکراو خواردنەو نېيە وەکو شار، نان و خۇراکىكى
زۇر ئامادە بکەن و خزم و دۆستان بانگ بکەن بۇ رۆزى مارەکردنەکە،
بەلنى مالی زاوا له شاره وە خەلکىكى خزم و دراوسى و ناسياو له گەل
خۆيان دەبەن و دەچنە گوندەکەو نان و خۇراك حازر دەكري و بۇ
خۆشى و دلگرانەوە له ناو باخىكدا نان دەخۆن، سبحان الله له کاتى
نان خواردندا كەلەکە دیوارىكى وشكە كەلەکە بەرد، كە چەند سالە
دروست كراوه و وەکو رەوهىزى ناو رەزو باخ خۆلى له دواوه کراوه و هىيج
کات بەردیکى لى نە جوللاوه، له پېدا هەرەس دەکاو دەرۇخى و کورپیک
کە ماوهى چەند مانگىك بۇوه ھاو سەرگىرى كردووه له خزمانى
زاوا، له گەل خىزانەکەی بە يەکەوه سىنييەك نانيان وەرگرتۈوه و
بە خۆشىيەوە لەزىر ئەو دیوارەدا نانيان خواردووه، بەلام بە ھۆى
رۇوخانى ئەو ھەمو بەردەوە بە سەرياندا دەستبەجى كىان له دەست

دەدەن!! ئاخىر كى دەيزانى ئەو دیوارە مەركى ئەو دوو ھاوسەرە نويىيەى لە خۆدا حەشار داوهە لە كات و ساتىكى ئاوا پېشايى و شادىدا، شايى دەكەت بە شىوهن؟! ئەمە دەستى قەدەرىيەكە كە هيچ كەس توپانى بەسەريدا نىيەو پەھى پەن نابات.. (بەيان، ژ: ۵).

پەوداۋىيەكى تر: لە دەزگاكانى راڭەياندىنەوە بلاۋكرايەوە بەندە خۆم گۆيىسىتى بۈوم كە لە رۆزى (۱۶/۱۲/۲۰۰۹) دا لە شارى موصىل تەقىنەوەيەك بۇو، يەكىن لە قوربانىيەكان منالىكى تەمەن (حەوت) رۆز بۇو، ئەم منالە هي ژن و پياوىك بۇو كە (۱۲) سال بۇو ژيانى ھاوسەريان پىكەوە نابۇو، بەلام منالىان نەبوبوبۇو، دواى (۱۲) سال چاوهپروانى ئەم منالەيان بۇو، كە حەفتەيەك بۇو لەدایك بۇو، دايىك و باوكى بىردىبۇويان بۇ كوتان، لە رىڭەدا بەر ئەو تەقىنەوەيە كەوتىن و دايىك و باوكەكە سەلامەت بۇون و منالەكە دەستبەجى مردى!!!

تا وتارى داھاتوو بەخواتان دەسپىرەم

سەرچاوهەكان:

- ۱-أساسيات الثقافة الإسلامية، ص ۴۷۵، تأليف: الصادق بن عبد الرحمن.
- ۲-يسائونك، د. حسام الدين عفانة، ج ۵ ص ۳۳.
- ۳-منهاج الصالحين في الآداب الإسلامية، محمد عبدالعاطي بحيري، ص ۵۰۲، ۵۰۰.
- ۴-شرح رياض الصالحين، ابن عثيمين، ج ۱ ص ۹۲.
- ۵-رۆزىنامە ئۆممەل.
- ۶-رۆزىنامە (بەيان) زماھ: ۵، ل ۱۱.

بهش چوارم

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى شَيْءِنَا مُحَمَّدٌ وَعَلٰى أَهٰلِهِ
وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

شاعیر زور جوان و پاستی فهرموده:
(لو کانت الدُّنْيَا تَدُومُ لِوَاحِدٍ... لَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ فِيهَا مُخْلَداً).
واته: ئەگەر دونيا بۇ هيچ كەس تا سەر بوايە، ئەوا به دلنىايىھە وە
دبوايە پېغەمبەرى خوا (ئىپەل) بە ھەميشەيى تىيدا بمايەتە وە وە هيچ
كات ئەو خوشەويىست و نورى چاوه دونيای جى نەھىشتايە.
بەلىنى ئىماندارانى بەپىز: بىيىجگە لە دلدانە وە خەلگى بۇ خاونەن
مردوو، وا چاکە ئەو كەسەي مردووی لى دەمرى خوشى دلى خوى
بداتە وە دلنىهوابى خۆى بکات بە وە: ۱- ئەمە پىبازى ھەموو كەسىكە و ئەو كەسەي مردووە كاتى
دياريکراوى خۆيەتى و ھەردەبۇو لەم سات و كاتەدا بىرەن و نە
پېش دەخرى، نە دوا دەخرى.
۲- ئەو كەسەي خوشەويىستىكى دەمرى، چاك وايە تەنها دوعاي
ئەو بۇ مردووە كە بکات كە بە ئىمانە وە مردىبى، وە خواي گەورە

لە رېزى چاكان و پاكان وەرى بگرى، چونكە ئەو كاتە پيرۋۇزبايى دەۋىئى [فَإِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ، فَرَفَحَ وَرَيْحَانٌ وَجَةً نَعِيمٍ، وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ] الواقعة ۸۸.

بەلىنى ئەگەر مەردووەكەت ئەھلى ئىيماڭ بىن، ئەوا لهو كاتەدا كە تۆ بۇي دەگرى و دەلىتى توخوا بە جىيىمان مەھىيەتلىك ئەو له ناو دارە مەيتەكەيدا دەلى: (قدموسونى، قدموسونى) پەلە بىكەن، پېشىم بىخەن، زوو بىمگە يەننە گۈرەكەم كە يەكەم مەنزىلى قىيامەتمە، چونكە ئەو قەبرەم باخچەيەك لە باخچەكاني بەھەشت و حەز دەكەم زوو پىيى بىكەم. بەلىنى تۆ وا دەزانى ئەو مەردووەت لهو قەبرەدا بە تەنها جى هىشتووه، بەلام ئەگەر ئەو مەردووە ئەھلى ئىيماڭ بىن، ئەمجا دەكەۋىتە ناو قەرەبالى و ئاودانىيەوە، قەرەبالى و ئاودانىيەك كە وەكىو ھى دونيا نىيە، تۈوشى سەرئىشە و قىيل و قال و غەيىبەت و مۇناقة شەو كفتوكۇي بىسىروودى بىكەت، قەرەبالى دونيا زۇرى رپووکەش و رپاۋ نىياقە، بەلام مەردووى ئىيىماندار بە مەردىنى دەگات بە جىيەننەكى ئاوددان، جىيەننەك، خەلگانىكى بىشومار، كە ھەرجى ئىيىماندار لە زەمانى ئادەمەوە تا قىيامەت، ھەمۇوى دەبن بە ھاۋىرى و رەھقىق و كەسوڭارى، ھەمۇوى براى راستەقىنەنى، درۇو دووررووى و فرت و قىيىل و حەسروودى و بەخىلى تىدا نىيە، بۇيە بىلال جوانى فەرمۇو كە ئامۇزگارى ھاوسەرى دىلسۇزى ژيانى كرد، كاتىن كە خىزانەكەمى لە تاوى بىلال كە لە سەرەمەرگىدا بۇو ھاوارى كرد:

(واڭزېتاه). بەلكو بلى: (وافزختاھ، غداڭقى الأحبيّة، مُحَمَّداً وَ حِزْبَه). ئاي
چەند خۆشە مرۆف كاتى ئەزانى ئەوه دوا چركەي ڙيانىيەتى ئاوا بە
مردن دلخوش بىت، چونكە ئەزانى قيامەتى ئاوددانە.

ئەي ئەو كەسەي مردوووت لى مردووەو زۆر بۇي خەمبارو بە
پەرۋىش، خەمى مردووەكەت مەخۇ، مەلىن بە تەننیايدى، نەخىر ئىماندار
ھەركىز بە تەنھا وغەريب و لىقەوما و نىيە، لە كاتى سەرەمەرگا
كە ئاگاى لە تۆ نامىنى، كە خەرىكە بېتھۈش دەبىن و رووحەكەى
جەستەي بە جى دىلى، لەو كاتەدا فريشته بە چوار دەوريەوەن و
دىنەوابىي دەكەن **﴿وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكُنْ لَا تَبْصِرُونَ﴾** الواقعة ٨٥.
لەو كاتەدا كە تۆ واي لە لاي سەرى دانىشتوى و لە لايەوە دەلىنى
(لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بۇ ئەوهى ئەويش لە دوا چركەساتەكاني تەمنەنيدا بلى
(لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و بەر ئەو موژدە بکەوى، كە خۆشەويسىتمان فەرمۇي:
(منْ كَانَ أَخْرُ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ). ئا لەو كاتەدا فريشتهكان
بە دەوريەوە دانىشتۇون، بەلام چاوى من و تۆ نايابىينى، ئەو
فرىشتنەي كە دەم و چاويان گەش و سېپىيەو دەلىنى رۇوناكى خۆرە
دەدرەوشىتەوە، بەلىنى ئەو فريشتنە سى موژدە دەدەن بەو ئىماندارەي
كەوا لە سەرەمەرگدایە، كەورەترين و خۆشترين هەوالى، لەو كاتەدا
كە تۆ بۇ مردووەكەت دەگرى كە لە دوا شاتى سەرەمەرگىيائەتى،
بەزەيىت پېيدا دېتەوە، مردووەكەش كە خەرىكە رۇحى دەردەچى،
سى خەم و مەراقى كەورەتى هەيە؛

۱- خمه‌ی مال و منائی، بیر دهکاته‌وه دهبن دوای خوی و ژن و
 منالله‌کهی چیان بهسهر بی، خوایه تو بلی تیحتاج و موحتج نهبن،
 نهگهر ههزار بی خه‌می نهوده‌یه‌تی که دهلى خوایه خو که من مردم
 کاسبکاریکیان نامینی، تو بلی نه و منالله چاوه‌گه‌شانه‌م موحتج و
 چاوله‌دهست نهبن؟! فریشته نه و خه‌مه‌ی له‌سهر لادهبات و پی
 دهلى: (لاتحرنوا) خه‌بار مبه، خو که توش له‌ناویاندا بوروی، ههر
 خوا رزقی دهدان، ههر نه‌وندہ بورو که خوا گهوره توی بو کردبوو
 به سه‌به‌بیکی رزق و روزی پهیداگردن، نهگهر توی نانخور مردی
 (الرِّزَاقُ) که الله يه، هر ماوه، ئیتر بهم موژده‌یه نه و که‌سه نه و
 خه‌مه‌ی له‌سهر لادهچی.

۲- نه و که‌سه که خه‌ریکه دهمرئ که سه‌یری رابردwooی خوی
 دهکات، دهیان و سه‌دان گوناهی خوی دیته‌وه به‌رچاو، شریتی ژیانی
 رابردwooی دیته‌وه به‌رچاوی، له خراپه‌کانی خوی دهترسی، خوی
 به خوی دهلى: تو بلی به هوی گوناهه‌کانمه‌وه تووشی جه‌هنه‌نم
 نه‌بم، له و کاته‌دا فریشته‌که پی دهلى: (لاتخافوا) به‌لی پی
 دهلى: (لاتخف) مه‌ترسی، تو له دنیادا زانیوته نه‌مه تاوانه، وه که
 نه‌نجامت داوه خوت به شه‌رمه‌زار زانیووه، شانازیت به گوناهه‌که‌ته‌وه
 نه‌کردووه، وتووته: (الستغفِرَ اللَّهُ) خوایه لیم خوش به، تو له دنیادا
 وتووته: (الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) دهی خه‌م مه‌خو دهچی بو لای خوایه‌ک
 که (الرَّحْمَنُ، الرَّحِيمُ، الْكَرِيمُ، الْفَقُورُ، الْغَفُورُ، التَّوَابُ). نهی خوای گهوره

خوی نهیفه رمووه: (الاجماع علی عبدی خوفین) هه رگیز دوو ترس
 له سهر بهندی خوم کوناکه موه، تو مادام له ژیانی دونیادا له خوا
 ترسای، خوت له بی، شه رعی پاراست ته نها له ترسی خوا، له دوای
 مردن ئیتر توشی ترس نابی، هیج خم مه خوو مه ترسه، چونکه
 دهستنویژه کهت، سوژده کهت، رکوعه کهت، روزووه کهت، حجه کهت،
 صهدقه و خیره کهی که به نهینی ته نه او ته نها له پیناوی ره زامه ندی
 خوادا ده تبه خشی، هه مووئه و هه نگاوانه که بؤ مزگه و ت ده اویشت،
 قسه خیره کانت، زهرده خنه جوانه کانت، رووه گمه کهت، ئیشکردن
 بؤ خه لکی لیقہ و ماوو داماو، نه خوشی و سه رئیشی ژیانت، هه ژاری
 و نه داریت، جه رگوسوتاویت، خم و خه فهت که بؤ ئیسلام و
 موسلمانان خواردت، نه مانه هه مووی بونه که فارهتی گوناھه کانت،
 ئیتر خه می نه و هت نه بی که خوا سزات برات، خوا لیت ده بوری.
 ۲- موژده هه ره خوش و گهوره که: (وابشرُوا بالجنة) نه و
 به هه شتهی چهندین ساله دا ول ده کهی و ده لی خوا یه به هه شتم
 پی ببه خش. نه و هه ته ماشا بکه وا وینه کهی له به رچاوت دایه، له م
 کاته دا نه و که سه شوینی خوی له به هه شتا نیشان ده دری و نه ویش
 به ئاسانی رووحه کهی ده ده چی.. به لی نه م سی موژده گهوره که
 با سمان کرد، له قورئاندا خوای گهوره باسی کردووه، که ده فه رموی:
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَنَزَّلَ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَا تَخَافُوا وَلَا
 تَحْرَزُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ فصلت ۳۰.

به لئی ئیمانداران: فریشته کانی خوابه و کەسەی کە له سەرەمە رگدا یە دەلیں: موژدەت لى بى به رەحمەتى خوا بىوت، وە به رەیحانەی بەھەشت، (وَرَبُّ غَيْرِ غَضَبٍ) وە خوا یەك کە تۈورە نىيە لېت، بەردەوام فریشته ئەو وشانەی پى دەلیت، بۇ ئەوهى خەمبار نەبىن و ترسى نەبىن تا رۇوحى دەردەچىت، ئەمەش موژدەپىغەمبەرى خوا یە (بَلَلُو) بۇ ئەھلى ئیمان و تەوحید، کە فەرمۇودىيەکى صەھىحە و صَحَّاحَ الْأَلْبَانِيِّ فِي صَحِيحِ النَّسَائِيِّ: ١٧٢٩). هەزاران سوپاس بۇ خوا گەورە کە خەلاتى ئیمانى پى به خشىوين، بەلى، ئەمە رەفيق و ھاورىتى يەكەم بۇ ئەو کەسەی کە دەمرى، لەم کاتەدا کە ھىشتا له باوهشى تۆدایە، بەلام تازە ئەو چاوى نابىنى و گوئى قسەى تۆ نابىستى، ئىتىر له و ساتەوە ھاورىتى فریشته دەبى... پاشان کە خستمانە قەبرەکەوە، لەو کاتەدا له بەرچاوى ئىيمە زۆر بىکەس و غەریبە، بەلام له ويىدا جارىکى تر فریشته دىنەوە لاي و دەبنەوە ھاودەمى بۇ دىدانەوە تا رادى لەگەل ئەم جىيانە، کە زۆر جىاوازە لەگەل دنىاو ئەم گۆرە يەكەم مەنزىلى قىامەتە، ئەم فریشستانە دىنە لاي و ھەروەكى قسەى خوش و دواندى بۇ دلخۇشبوون، وەكى خويىندىكارى زىرەك کە چەندى پى خوشە پرسىيارى ئەو وانانەي لى بىكەى کە زۆرباش له بەرنى، دلى پى خوش دەبىن و مىشك و روحى ئىسراحت دەكت، بە ھەمان شىوه و بۇ ھەمان مەبەست فریشته کان لىتى دەپرسن: خوات كىيە؟ پىغەمبەرت كىيە؟ دىنە كەت

کامه‌یه؟ برایانت کین؟ خوشکانت کین؟ چونکه مردوو له قهبردا
بیروهؤشی ودکو دنیا بؤ دهگهپیتهوه، ههروهکو پیغه‌مبه‌ری خوا
(بیلله) له ودلامی حهزره‌تی عومه‌ردا که پرسیاری کرد: ئایا له گوردا
بیروهؤشم ودکو ئیستای دونیام کاردەکات و شتم ودکو ئیستا له بیر
دهمینی؟ پیغه‌مبه‌ر (بیلله) فه‌رمووی: (نعم كھيئتاك الیوم) بهلئی ودکو
ئه‌مرؤه‌ه‌وشت لای خوت ده‌بی، ئه‌م مردووه بهم پرسیارو ودلامی
ناو گوره‌که‌ی، که گفتوكو له‌گه‌ل فریشته‌کان ده‌کات ئاسووده‌بی و
خوشیه‌کی زوری بؤ دیت..

دواتر: هاودهمیکی به‌رده‌وام بؤ ئه‌و مردووه په‌یدا ده‌بیت،
که پیغه‌مبه‌ری خوا (بیلله) بؤمان باس ده‌کات و دفه‌رموی: مردوو
له گوره‌که‌یدا که سیکی روخسار جوانی، جلوبه‌رگ و پوشاك جوانی
بۇنخوشی رووگه‌شی ده‌موچاو نورانی دیتە لاو پیی دەلئ: (أبشر
بِرِضْوَانٍ مِّنَ اللَّهِ وَجْنَاتٍ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ) موزدەت لئى بى خوا لیت خوش
بووه و بەهه‌شتیکی نه‌بیراوه‌ی بؤ ئاماذه کردووی، ئه‌مە ئه‌و رۆزه بوو
که بە ئیمانداران بەلئین درابوو، ئه‌مجا مردووه ئیمانداره‌کەش بە
بىنینی ئه‌م کەسە رېکوپیک و جوانە زۆر دلخوش ده‌بیت و دەلئ:
باشه تۆ کیی که رەنگ و روخسارت رەنگی کەسیکە کە چاکەی پى
بیت؟! ئه‌و کەسەش دەلئ: (أَنَا عَمَلْكَ الصَّالِحِ) من کرده‌و چاکە‌کانی
تۆم، ئىنجا قه‌بره‌که‌ی بؤ ده‌کریت بە باخیک له باخه‌کانی بەهه‌شت
و شوینى هەمیشە‌بی خۆی له بەهه‌شتدا نیشان دهدرى، ئا له‌و کات‌هدا

ئەو كەسە مردووه لە گۆرەكەيدا، ئەوەندە خۆشحالە كە ھاوار دەكات: (دعونى حتى اذهب فابشر أهلى) توخوا مۇلەتم بىدەن و وازم لى بىتنى با لەم گۆرەم بچەمە دەرەوەو موژدە بىدەم بە مال و منالەكەم، بە ژنه چاو بە فرمىسکەكەم، ئەگەر ژن بى ئەلىن توخوا با بىرۇم موژدە بىدەم بە مىرددە باشە موسىلمانەكەم، كە ئىستا بە مردىنى من زۇر غەمبارە، با بىرۇم ھەوالى ئەم ھەموو خۆشىيە بگەيەنم بە دايىك و باوكم، بە خوشك و براڭانم، بە منالە جوانەكائىم، كە ھەتيوييان پى يەو ديارە، با بىرۇم و دەنگوباسى بەختە وەرى ھەتاھەتاييان پى راپگەيەنم، كە ئىتىر خەم بۇ من نەخۇن، چونكە ئىتىر من ھەركىز نەخۆش ناكەون، ھەزار ناكەوم، زولىم لى ناكىرى، مافم ناخورى، ترسىم لەسەرنىيە، خەمم نىيە، با ئەوان خەمى من نەخۇن و لە خەمى خۆياندا بن كە ئەوانىش بە ئىمانەوە دونيا بەجى بىتلان، ھەروەكو ئىماندارەكەى سورەتى (ياسىن) كە فەرمۇويەتى: (فَالْيَأْنِىتْ قَوْمٍ يَعْلَمُونَ بِمَا غَفَرَلَى رَبُّنِى وَجَعَلَنِى الْكَرْمِينَ).

بەلام لە وەلامى ئەو داواكارىيەدا پىيى دەوتىرى، جارى ناتوانى بىيان بىنى و فسەيان لەگەل بکەى و بگەرتىتەوە بۇ لايان، چونكە ئەوان ھېشتا لە دنیادان، ھىواش و ئارام بە، بخەوە وەكى خەوى كەسىك كە يەكەم شەويەتى لە خانووى خۆيدا دەخەۋىت و خانووەكەى ھەرجى كەم و كورى بىت نىيەتى، دواى ئەوەى چەندىن سال بە كريچىيەتى و ئەم مال ئەم ئەم خانوو و ئەم خانووى

کردووه و ژیانی زور تال بوروه، ئەم کەسە لە يەکەم شەھۆی ناو مال
و خانووی خۆیدا چەند خوشحالە، ئەو مردووه لەو قەبرەيدا بە
ویستى خوا خوشحالترە.

دواى ئەوهە: كۆمەلئ دۆست و برادرى خۆى كە لەو گۈرستانە
نېڭراون، ياخود لە هەر جىگايەكى تر نېڭراون، بەلام ئەھلى ئيمان
و پىش ئەم مردوون دىن بۇ سەردانى، لە فەرمۇودە خۇشە موزدە
بەخشەكەي پىغەمبەرى خوادا (عَلِيُّهُ الْأَكْرَمُ وَسَلَّمَ) بۇ ئيمانداران، كە ھاوهلى
بەریز (بەرائى كورپى عازب) گىرپاۋىھتىيەوە، دەفەرمۇى: (إِنَّ الْمُؤْمِنَ
يَضْعُدْ بِرُوحِهِ إِلَى السَّمَاءِ فَتَأْتِيهِ أَرْوَاحُ الْمُؤْمِنِينَ، فَيَسْتَخِرُونَهُ عَنْ مَعَارِفِهِمْ
مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ) قال الألباني في السلسلة الصحيحة (١٦٢٨) إسناده حسن.

واتە: بە راستى روحى ئيماندار بەرز دەبىتەوە بۇ ئاسمان و لەھى
روحى ئيمانداران دىنە لاي و ھەوالى خزم و نزىك و ناسياوانى
خۆيانى لى دەپرسن، ئەوانەكە هيىشتا لەسەر زەھى ماون. ئەمجا
دەفەرمۇى: (فَلَمَّا أَشَدَ فَرَحًا مِنْ أَحَدِكُمْ بِغَايَبِهِ يُقَدِّمُ عَلَيْهِ).

واتە: ئەو مردوانەكە پىش ئەم مردوون زور خوشحالن بەوهى
كە روحى ئەم ئيمانداراش چووه بۇ لايان، خوشحالتر لەوهى كەسىك
خوشەویستىكى ماوهىكى زۆرە لىنى دوورەو ئىستا پىيى شاد بۇتەوە.
ئەمجا لىنى دەپرسن: ئەھرى فلان كەس چى كرد؟! ئەھى فلان كەس
چى ليھات؟! ھەندىكىيان دەلىن: (دُعَوَةٌ حَتَّى يَسْتَرِيحَ) وازى لىبىنن، با
ماوهىك پشۇو بىدات، چونكە تازە لە خەم و ئازارى دونيا رېزگارى بۇوه،

پاشان ئەم مىردووه كە تازە بە خاڭ سېئىرداوە لە وەلامىاندا كە لىنى دەپرسن: ئەرى فللان كەس چۈنە؟ (فإِذَا قَالَ: تَرَكْتُ فُلَانًا فِي الدُّنْيَا، أَغْجَبَهُمْ ذَلِكَ). واتە: ئەگەر وتى: كە من مردم فللان كەس هەر لە دونيادا مابۇو، بەم هەواڭە ئەو مىردووانەي كە پىش ئەم مىردوون، خوشحال دەبن، چۈنكە دەلىن ھېشتا لە دونيادا ماوەتەوەو كارى چاکە دەكات و دەلىن: خۆزگە ئىيمەش ئىستا لە دونيادا بۇوينايمەو كارى چاکەي زۇرتىمان بۇ ئەم شويىنەمان بىكردایە..!! (وإِذَا قَالَ: إِنْ فُلَانًا قَدْ ماتَ. قَالُوا: مَا جِيءَ بِهِ إِلَيْنَا، وَقَدْ ذَهَبَ بِرُوحِهِ إِلَى أَزْوَاجِ الْكُفَّارِ) وە ئەگەر لە وەلامدا وتى: بە راستى فللان كەس كە ئىيە لىنى دەپرسن مىردووه، دەلىن دەي مادام نەهاتووه بۇ لاي ئىيمە كە جىيگەي ئىماندارانە، ئەم ديارە روحەكەي براوه بۇ لاي روحى كافرهكان. (ئەم فەرمۇودىيە: أَخْرَجَهُ الْبَزَارُ فِي الْمَسْنَدِ: (٨٧٤) وَحَسَنٌ إِسْنَادُ الْأَلْبَانِيِّ فِي -الآيَاتُ الْبَيِّنَاتُ ص ١٠٥).

بەلىنى ئىمانداران: كە ئەم راستى و حەقىقەتانەمان زانى لە بارەي ئەو كەسەي كە مىردووه بە جىيى ھېشتىن و بۇيى مەحزون و غەمباريىن، حەقە مەرۆڤى موسىلمان هەر ئەمەندە بۇ مىردووهكەي بلىي: خوايە لىنى خوش بە، خوايە لە پىزى كاروانى ئىمانداراندا قبولى بکە، ئىتىر كە ئىماندار بۇو، دەلىابە لە خوشترىن ژياندایە، ئەمجا تو خەم بۇ ئەم مەخۇ، خەم بۇ خوت بخۇ، ئەمە حەزى دەكىرد كە ئىستا لە ژياندا بوايە و چاکەي زۇرتىر بىكردایە دەي تو چاکەي زۇر بکە، زياتر پابەند بە بە ئىسلامەوە.. بەلىنى هەر كەسى دىلسۆزى مەرۆڤە با پىزى خواناسى

و دىندارى نىشان بىدات، با ھەولى ئەوه بىدات خەلگى بە مۇسلمانىيەتى بېزىن و بە مۇسلمانىيەتى بىرەن، چۈنكە ئەوهى بە ئىمامەوه بىزى و بىرى، ئەوه چارەنۇوسىيەتى كە باسمان كرد، كەھەمۇوى خۆشى و بەختەورىيە، كەواتە: ھەر كەسىك بېيتە ھۆى بىدىن كىردىن خەلگ، خەلگى وا لى بىكەت كە قىامەتى بەلاوه درق بىن، بلۇ: ئەو نانە نانە ئەمەنرۇ لە خوانە، گالىتەي بەناو گۇرۇ زىندۇوبۇونەوه بىت، ئەوه ھەر دۇزمىنى مەرۋە و مافى مەرۋە و چارەنۇوسى مەرۋە، با ھەمۇ دۇنياشى بۇ كىردىن بە خۆشى، كە كاfer ھىج كات ئەوهش ناكات و لىسى چاودۇران ناڭرى... كەواتە: ئەوانەي دللىزى گەل و مىللەتن، چۈن دژايەتى ئەوانە دەكەن، ئەو كەس و گروپ و لا يەنانە دەكەن كە (ئاسايىشى نەتهوه) دەخەنە مەترسىيەوه، كە ژيانى چوار پېنج رۇزى ئەم دۇنيايدى يان لى دەشىيەنن، دەبىن سەدقەت دژى ئەوانە بن كە دەيانەوى ئاسايىش و حەسانەوهى ھەتاھەتايى قەبرو قىامەتى خەلگى بەبىن دىن كىردىيان بشىيەنن.

ئىماندارانى بەرىز: وەكى پېشتر باسمان كرد، مەردن لە دەرگائى ھەمۇو مالىك دەدات و ھىج كەس نىيە ئازىزىكى لەدەست نەدابى، بەلام ئىيمەت مۇسلمان دەبىن ھەلۋىستمان چۈن بىن كاتى مەردوویەكمان لى دەمرى؟ ئايا وازى لى بىننەن و وا بىزانىن ئىتىر ناوى سرایەوهو كۆتايى پېھات لە پەيوەندى لەگەلەمان، يان پەيوەندى لەگەلەمان ھەر دەمەنلىق و روحى ئىماندار بە ئاگايە بە حاىى زىندۇوان؟ ياخود

بهرد وام شیوهن و گریانی له سهر بکهین؟! یان هر ئهوا به دیاریه وه دابنیشین و مردووه که بهیلینه وه جاری به خاکی نه سپیرین؟!
 نه خیّر، به لکو پیویسته هر که مردوو روحى دهر چوو، چاوی لیک بنیین، همروه کو پیغەمبەرى خوا (بِئْلَهٰ) له کاتى گیاندەر چوونى (ئهبو سەلەمە) دا چووه ڙووره وه بُو لای و بىنى چاوی ئەبلەق بووه و کراوه ته وه، چاوی بُو لیک نایه وه فەرمۇوی: (إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قَبَضَ تَبَعَهُ الْبَصَرُ). واتە: بیگومان گیان کە دهر چوو، چاویش شوینى دەگە ویت، ئینجا هەندى لە کەسوکارى (ئهبو سەلەمە) بە دەوريدا دەستیان کرده غەلبەغەلب و هات و هاوارو دوعا له خۆکردن له تاوی مردى ئەو خوشەویستەيان، پیغەمبەرى خوا (بِئْلَهٰ) فەرمۇوی: (لَا تَذْعُوا عَلَى أَنفُسِكُمْ إِلَّا بِخَيْرٍ، فَإِنَّ الْمُلَائِكَةَ يُؤْمِنُونَ عَلَى مَا تَقُولُونَ) (زواد مسلم: ۹۲۰).
 واتە: به خیرو چاکە نەبن دوعا له خوتان مەگەن، چونکە فريشتە كان ئامين له سهر ئەو نزايانه دەگەن کە ئیوه دەيانلىن، وەك ئەوەی بلىين: دەستم بشکى و كويىريم له دوات، پاشان مردووه که بشۆرى و كفن بکرى و پەله بکرى له ئەسپەر دەگردن و باخاكسپار دنيدا، چونکە پیغەمبەر (بِئْلَهٰ) دەفرەرمويت: (أَسْرِعُوا بِالْجَنَازَةِ، فَإِنَّ تَأْكُ صَالِحَةً، فَخَيْرٌ تَقْدُمُونَهَا إِلَيْهِ، وَإِنْ يَكُ سُوْى ذَلِكَ، فَشَرٌّ تَضَعُونَهُ عَنْ رِقَابِكُمْ) آخر جە البخاري: ۱۳۱۵، ومسلم: ۹۴۴.

واتە: پەله له ئەسپەر دەگردنى جەنازە بکەن، چونکە ئەگەر پیاوجاڭ بى، ئەوه بەرهو خىر بەرىي دەخەن، وە ئەگەر غەيرى ئەوهش بى،

ئەو شەرەو لە ملى خۇتانى دەگەنەوە، پاشان لە و شارو جىڭەيە بىنیزىن كە تىبىدا مردووەو نەيىھەن بۇ ھىچ جىڭەيەكى تر، ئەگەرچى وەصىيەتىشى كىرىبىت، چونكە دەبىتە مايەى دواخستنى ناشتنەكەى و نارەحەتى و ئازارو موشەقەت بۇ زىندۇودكان. پىشەوا نەوهۇي لە كتىبى (الأذكار)دا دەفرمۇسى: (وإذا أوصى بأن يُنقل إلى بلد آخر، لاتنفَذْ وصيَّتهُ، فإنَّ النَّقل حرامٌ على المذهب الصَّحيح المختار الذي قالهُ الأَكثرون، وصَرَّحَ به الْحَقَّاقُون). واتە: ئەگەر مردووەكە وەصىيەتى كىرىبۇو بەور بىگۈزىنەوە بۇ شارىكى تر، وەصىيەتەكەى جىبەجى ناگىرىت، چونكە گواستنەوە لەسەر مەزھەبى راستى پەسەندىكراو كە زۇربەى زانىيان فەرمۇويانەو بە راشكاوى لىكۆلەرەوان دانىيان پېدا ناوه حەرامە.

ھەروەھا پىويىستە بە شىوه يەكى ئاسايى خەلک بە مردىنى ئەم كەسە بزانن، نەوەك لەسەر مىنبەر لە رۇزنامەو تەلەفزىيۇنەوە جارى بۇ بدرى و بانگەوازى بۇ بكرى، مەگەر چەند كەسىكى پىويىست بە ئەندازەي ئەوەي كە بەشى ئەسپەردەو بەخاكسىپاردى بىمەن، بە بەلگەي ئەوەي لە (حوزەيە كورى يەمان) دەگىرەنەوە كە فەرمۇويەتى: (إِذَا مِتَ فَلَا تُؤذِنُوا بِي أَحَدًا، فَإِنِّي أَخَافُ أَنْ يَكُونَ نَعْيًا، وَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَنْهَا عَنِ النَّعْيِ). صَحِيحُ سَنْنَةِ التَّرمِذِيِّ: ٧٨٦. واتە: ئەگەر مردم كەس لە مردىنەكەم ئاگادار مەكەنەوە، چونكە ئەترىسم بانگەشەكىرىن بى وە من گويم لە پېغەمبەرى خوا بۇو (يەلەن) نەھى لە بانگەشەكىرىن بۇ مردوو دەكىد.. وە دەبى نزىكىانى

مردوو، به تایبەت ئاپەرەتان ئاگادار بکرین لەوهى کە دووربن له شين و واوهيلاو لاۋاندنهوهو دەمۇچاو رېنинهوهو قىزنىنهوهو جل لەبەر خۆ دراندن و سىنه كوتان و هاواركىردىن، چونكە ھەموو ئەوانە له رەفتارو پىشەن نەقامىن و تەواو له ئىماندارهود دوورن و پىغەمبەرى خوا (بىلەر) خۆى له خاوهەنەكەيان بەرى كردووه وەك لەم فەمۇودانەدا ھاتووه، پىغەمبەرى خوا (بىلەر) فەرمۇويەتى: (أَرْبَعَ فِي أَمْتَى مِنْ أَفْرِ الْجَاهِلِيَّةِ لَا يَرَكُونَهُنَّ: الْفَخْرُ فِي الْأَخْسَابِ، وَالظُّفْنُ فِي الْأَنْسَابِ، وَالإِسْتِسْقَاءُ بِالنُّجُومِ، وَالنِّيَاحَةُ، وَقَالَ: النَّائِحَةُ إِذَا لَمْ تَتَبَّعْ قَبْلَ مَوْتِهَا - تقام يَوْمُ الْقِيَامَةِ وَعَلَيْهَا سِرْبَالٌ مِنْ قَطْرَانِ، وَدَرْعٌ مِنْ جَرْبٍ) رواه مسلم: ٩٣٤.

واتە: چوار شت له ئوممەته کە مدا رەفتارى نەقامىن و كۆلىان لى نادەن: شانازىكىردىن بە رەچەلەكى باوو باپىرەوە توانجىدان له رەسەنى يەكترو داواى باران كىردىن بە هييمەتى بورج و ئەستىرەو، ھەروەها شين و شەپۈركىردىن بۇ مردوو، وە فەرمۇوى شىنگىز ئەگەر پېش مردىنى تەوبە نەكات، رۆزى دوايى لە حالەتىكدا دەۋەستىندرى كە پەشتەمالى قورقوشمى تواوهى لەبەردايىھەنە پىستەكەى دەبىتە زرى و دەنۋووسى بە لاشەيەوە.. وە لە فەرمۇودىيەكى تردا، پىغەمبەرى خوا (بىلەر) دەفەرمۇمى: (لَيْسَ مِنَ الْأَطْمَعَةِ لَهُدُودُ وَشَقَّ الْجَيْوَبِ، وَدَعَا بِدَغْوِيِ الْجَاهِلِيَّةِ) رواه البخاري: ١٢٩٤.

واتە لە ئىمە نىيە كەسىك بە روومەتىدا بىكىشىن و يەخەى دادرى و وەك ھاوارى سەرددەمى نەقامى ھاوار بىكات، وە لە فەرمۇودەدا

هاتووه، که پیغه‌مبه‌ری خوا (بَيْتِهِ) بیبه‌رییه له و ئافره‌ته‌ی که له کاتی سى كەس كە ئەمانەن (الصالحة والحاقة والشاقة) زواه البخاري: ١٢٩٦ و مسلم: ١٠٤

واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (بَيْتِهِ) بیبه‌رییه له و ئافره‌ته‌ی که له کاتی مردنی مردوودا هاتوه‌اوار دهکات و ئەوهی قزی خۆی دهپنیتەوو و ئەو ئافره‌ته‌ش يەخهی خۆی داده‌دری و جلوبه‌رگی خۆی ده‌دریتنی وەکو پەرۋشى ده‌برىن بۇ مردوودكە!.. هەروهها واجبه له‌سەر موسـلـمانـانـ، به تايـبـهـتـ ئـهـوـانـهـىـ کـهـ لـهـ مـرـدـو~وـهـكـهـ نـزـيـكـنـ کـهـ هـهـمـوـ وـ تـايـبـهـتـمـهـنـدـىـ وـ نـهـيـنـيـيـهـكـانـىـ پـەـرـدـەـپـوشـ بـكـهـنـ، وـكـوـ عـهـورـتـىـ وـ ئـهـنـدـامـهـكـانـىـ لـاشـهـىـ، ئـهـگـەـرـ كـمـ وـ كـوـرـيـهـكـيـانـ هـبـىـ وـ لـهـ کـاتـىـ شـۆـرـىـنـ وـ كـفـنـكـرـدـنـداـ دـهـرـبـكـهـوـىـ، چـونـكـهـ پـيـغـهـمـبـهـرـيـ خـواـ (بَيْتِهِ) دـهـفـهـرـمـوـىـ: (وَمَنْ سَرَّ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ) زواه مسلم.

واته: هەركەس کەموكۇرى موسـلـمانـىـكـ بـپـوشـىـ، خـواـشـ لـهـ دـوـنـيـاـ دـوـاـرـقـىـداـ كـمـ وـ كـوـرـيـيـهـكـانـىـ بـۇـ دـهـپـوشـىـتـ، ئـهـمـجاـ دـوـاـيـ كـفـنـكـرـدـنـ وـ نـوـيـزـلـهـسـهـرـكـرـدـنـىـ بـهـ جـهـمـاعـهـتـ وـ نـاشـتـنـىـ لـهـ گـۆـرـسـتـانـداـ يـانـ لـهـ هـەـرـ خـاكـيـكـداـ کـهـ لـتـىـ دـهـمـرـىـ، بـهـ شـىـوـهـيـهـكـىـ وـاـ گـۆـرـىـ بـۇـ هـەـلـبـكـهـنـدـرـىـ کـهـ: قـوـلـ وـ فـراـوـانـ بـىـ وـ هـەـتـاـ هـەـمـوـوـ لـاشـهـىـ بـهـ چـاـكـىـ بـشـارـيـتـهـوـوـ حـورـمـهـتـىـ پـارـىـزـرـاوـ بـىـتـ، كـىـلـيـكـىـ بـۇـ بـكـرـىـ کـهـ بـىـزـانـدـرـىـ ئـهـوـهـ گـۆـرـىـ مرـدوـوـهـ، ئـهـوـنـدـهـىـ گـلـهـ زـيـادـهـكـهـىـ قـهـبـرـدـكـهـ خـۆـىـ لـهـ کـاتـىـ پـېـرـكـرـدـنـهـوـوـدـاـ لـتـىـ زـيـادـ دـهـبـىـ، سـەـرـ گـۆـرـەـكـهـ بـهـرـزـبـكـرـيـتـهـوـهـ، نـەـكـ زـيـاتـرـ، چـونـكـهـ (أـبـيـ

الهياج الأَسْدِي) دەلى: پېشەوا (عەلى كورى ئەبو طالب) پېنى وتم: (الا
أَبْعَثْ عَلَى مَا بَعْثَنِي عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ؟! أَن لَا تَدْعُ تَمَثَّلاً إِلَّا طَمَسْتَهُ، وَلَا قَبْرًا
مَشْرَفًا إِلَّا سَوَيْتَهُ) رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْمٍ: ۹۶۹.

واتە: ئايا بۇ شەتكى رەوانەت نەكەم كە پېغەمبەرى خوا (بِيَتِهِ)
منى بۇ رەوانە كرد؟! ئەويش ئەوهىھە: لە هىچ پەيكەرىك نەگەپى
ئىلا شۇينەوارى نەھىللى و لايىھەرى و هىچ قەبرىكى بەرز نەھىللى
ئىلا رېكى زەۋى بکەيت.

ھەروەھا پېۋىستە لە گۆرپا ھىچ جۆرە ھەلبەستن و دیوارو
مەزارو گەچكارىكى بۇ نەكىز و لەسەرى نەنوسرى، مەگەر وەكى
ئەمرە كە گۈرستانە كان زۆر فراوانى و پاش ماوهىھى كەم لە
ناشتى مەردوو، ئەوهندە مەردوو ترى لى دەنیزىزى كە بە ئاسانى
گۆرەكە مەردوو كەت ناناسىتەوە، لەم كاتەدا دروستە ناوى مەردوو كە
لەسەر كىلى قەبرەكە بنوسرى، جابر لە پېغەمبەرى خواوه (بِيَتِهِ)
دەگىرەتەوە: (أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ (بِيَتِهِ) أَن يَجْصُّ الْقَبْرَ، وَأَن يَقْعُدَ عَلَيْهِ، وَأَن
يَبْنَى عَلَيْهِ) رَوَاهُ مُسْلِمٌ: ۹۷۰.

واتە: پېغەمبەرى خوا (بِيَتِهِ) نەھى كرد لە گەچكارىكىدى گۆرپو
دانىشتن لە سەرى و دیوارىرىن و خانووكردن و چەترى ئاسن كىرىن
لە سەرى.

بەش پێنجم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله
صحبه أجمعين

ئیمانداران: لەگەل ئەوەدا کە وشەی (مردن) بۆ گوینچکەی مرۆڤ
خۆشەویست نییە، چونکە مانای داپران و کۆچ و فرمیسکە، کە چى
زۆر جاریش وا دەبىن مرۆڤ ئاواتە خوازى دەبىت.

شاعир و زانای پایەداری کورد (مه حوى) دەفەرمويت:
لە ياران بە حى مامۇ، نا بە حى مامۇ ئەجەل زۇوبە.
لەم قسۇورى ژىنە بە مردن ئىستىعضا نەكەم چىبکەم.
بەللىٰ ھەندى جار لە قۇناغىيىكدا مرۆقەكان دەگەن بە ئاستىك
تەنها خۆزگە و ئامانجيان دەبىتە مردن و ھەروەك ئەوەدی بۆ ئەو
ژىابن! دىيارە مرۆڤ كە گەيشتە تەممەنىك هىچ ھاوري و ھاودم و
ھاوسەردەمىكى نەما، ئىدى بە مانای وشە تاقانە و غەریب دەبىت
و ھەميشە ھەسەت بە تەنھايى دەكات و تىنويتى بە قەربەلغى و
ھاونشىنى كەسانى ئەم رۆزگارە ناشكىت. ئەها كاتىك بە سالاچىوویەك
دەدوينى ھەميشە دەم بە گلەيىھە لە رۆزگارو نەوەكانى سەردم،

زۆرجار ئەو بەتەمەنانە دەلیئن: پیاوهتى نەماوه، كوا دىندارى؟ كوا شەرم و حەيى؟ لە كاتىكا مامەى بە تەمەن ھەمۇو ئەو چەمکانەى باسى دەكەت بە پېناسەى سەرددەمى ژيانى خۆى قبوليەتى، نەك كات و پېوەرتىكى تر، لەوانەيە لە دويىنى ئەواندا ماج نەگىدىنى منال و لەباوەش نەگىتنى ئەۋەپەرپى رچولەت و پیاوهتى بۇوبى! كەچى ئەمەرۇ ئەو شتىكى تر دەبىنیت، دەكىرى بلىيەن ئەو بە زمانىيەك قسە دەكەت كە مەرۆفەكانى ئەم سەرددەمە باش يان ھەر لىنى تىنالىگەن، چاوهكانى ئەو بە وىنەكانى ئىستا رۇشىن نابن، ئاخىر كەى سەيرگىدىنى كورە لاۋىكى كورد بە قاتىكى مرادخانى و كولەبان و مشكىيەكى گۈلنگەدارو جوتى سەمیلى سوووسنى، لەگەن گەنجىكى پانتۇل تەسکى، سەمیلى تاشراوى، سەكسووك بە چەنەگە و قۇزو سەر تالتان كراوى شەلەل بە جىل وەك يەك وايە؟! بۆيە مەحوى ئاسا ئاواتەخوازى مەردنە، وەك وەسىيەلەيەك بۇ رېڭاربۇونى لە ژيان و گەيشتنى بە ھاۋىرى و خۆشەویستانى، كەوابىن مەردىنىش عاشقى خۆى ھەيە. نوسەرەتكە دەلىئى: ھەرگىز لەبىرم ناجىت دواى يەك دوو ھەفتە كۆچى دوايى ئافەرتىك كە دايىكى چەند منال بۇو، سەردانى ئەو مالەم كرد، ئەو پورەيان كە بۇ چاودىرى لای منالەكان بۇون وتى: دويىنى نىوهشەو ئەم بچوو كەيان ھەستا لە خەwoo دەگەريا، منىش پرسىيم: بۇ دەگەرى رۇلەكىيان؟ وتى: حەزم لە مەردنە!! منىش شەھزاد و وتم: تو جارى منالى چۈن دەبىن وابلىي؟! وتى: ئاخىر بۆيە

حەزم لە ويىھ چونكە دويىنى منالەكانى كۈلان و تىيان: ئىتىر دايىكت
 نايمەتە وە مەردۇوه!! و تى: پورى منىش دەچم بۇ مەردن، چونكە
 دايىھ لە ويىھ، كە ئەمەي بۇ گىرامە وە منىش لە ناخە وە سوتام و
 چاوهە كانم پې بۇون لە فرمىسەك، ئىتىر ئە و كات زانىم دەشى مەرنىش
 بېيتە ژووان و عاشقانى لىكدا بېرلاو كۆبکاتە وە، ئەوسا زانىم مەرنىش
 عاشقى خۆى هەيىھ، تو بائىسى كاتىك لە ناوهەراستى كاردايى كردىن
 دەستت لىن هەلبگىرىت تا كارەكەت تەواو دەبىت، يان ئە و كارى بە
 سەرقالى تۆوه نىيە؟ كەواتە: تۆش وريا بە و با سەرقالىيەكانى ژيان و
 ژىنگەي ئامادە كارى بۇ ئە و سەفەرەت لە بىر نەبەنە وە، ئاخۇ دەبىن
 مەردن لە سەر تىرلەپلى خۆشتەر بېت ياخود پرسىيەتى؟ يان هىچ
 جىاوازىيە كىيان نىيە؟ ئايا پرسە و تەعزىيە كەت قەربالغ بېت يان
 ئاسايى بېت بۇ مەردنە كەت خۆشتەر؟ ئاخۇ دوايى مەردنى تۆ زۆرى
 پى دەچى تاكو قىامەت دادى؟ يان گىرنگ ئەوھىيە كە تۆ مەردى واتە
 قىامەتى تۆ هات؟ ئەمانە و چەندانى تر شتىك لە ئەصلى مەبەست
 ناگۇرن، بىگومان دەبىن ئىمە هەر بىرىن، چونكە پىكھاتە لەشمان
 بەرگەي زەمەنیتى دىارييكراؤ دەگرى، واتە ئەم گۆشت و خويىنە هەر
 بۇ ماوھىيە كى دىارييكراؤ بەرگەي مانە وە دەگرى، بۇيە لە دوايى مەردن
 كاتىك زىندىوو دەگرىيە وە بۇ ژيانى هەميسە بىي، زۇر جار و دەبىت
 مەرۇف ژيان و مەردىن وەك يەك لىن دېت، بە شىۋىيە كى تر مەردى
 هەر مەرۇف ئە و كاتە دەست پى دەكات كە هيواو ئاواتى لە دەست

دهدات و به ناچاری چاوه‌پی مردن دهکات، که واته ژماره‌یه کی زورن
ئه و زیندوانه‌ی له ناخدا مردوون و له کاروان سه‌رای ژیان، چاوه‌روانی
زمنگی سه‌فر دهکه‌ن، ئهوان ئه و هنده نائومید بون هیچیان له‌دهست
نایه بؤ ژینگه و ژیان، ته‌نانه‌ت پییان حه‌فه، یان هه‌ر به ره‌وای
نابینن ئه‌زمون و سه‌رگوزشته‌کانی ژیانی پر مهینه‌تیان، وک
وه‌فایان خزمه‌ت یان هه‌روهک یادگاری‌یه ک بؤ ئه و دکانی دوای خویان
جی بھیلان، پیده‌چی ئه و جوهر مردنه زور ناخوش نه‌بیت کاتیک تو
ده‌مری هیشتا ژینگه و ژیان کاریان پیت ماوه، دونیا چاوی له دواته
نه‌ک تو کارت به ژیان مابیت و چاوت له چروچاوه خه‌نده‌ی لیوی
چرج و لوجی پیره دونیا ته‌مه‌ن ملیونان ساله بیت. (مه‌حوى) زور
جوان به خومندا ده‌شکیزی‌تهدو و له بهردم بی نه‌فسیماندا رامان
ده‌گریت و ده‌لی:

نه‌لی مه‌ردم که دونیا پشتی له‌و، ئه و روو له دونیا بی.

پوره زاله، بؤچی پیری زالی بی رهزا نابی..

واته: ئه‌گه‌ر تو خوت به رؤسته‌می زال دهزانیت و به جوانی و
ھیزو لیهاتوویت دهنازی و به خوت ده‌لیی مه‌رد، ئه‌وا دونیا وک
ئافره‌تیکی پیری ته‌مه‌ن ملیونان سال که گه‌نجیه‌تی خوی له‌دهست
داوه، ئینجا تو له خوی ناگری و پیت رازی نییه، دهی که‌ی مه‌ردی
ئاوایه تو به دوای یه‌کیکدا رابکه‌یت و کچی ئه و هه‌ر حیسابت بؤ
نه‌کات و ئاورت لی نه‌داته‌وه.

نووسه‌ریک دهلى: جاران که مناڭ بۇوين و مالّمان لە شار بۇو، کاتىك
بېرىار دەدرا بەيانى بچىنەوە بۇ گوند، بۇ جىڭەي گروگانى مناڭى و
مەوتەنى خۆشەويىستى و باوک و باپىران، ئەو شەوهمان لى دەبۇو بە¹
كاپوس و بە چىايەكى سەخت، تەنها تۇنیل بۇ دەربازبۇون نووستان
بۇو، واتە هەرگىز بەرگەي ئەو چاوهپوانىيە زۆرەمان نەدەگرت، بۇيە
كە خەومان لى دەكەوت وەك چەند چىكەيەك وابۇو، کاتىك چاومان
دەگىردىوھ راستەوخۇ لە بەردەم خۆزگەي بەيانىدا بۇوين، كەواتە:
ئەگەر مىردن بە ئىختىيارى خۆشمان بوايە، بەرگەي چاوهپوانى دۇزى
قىامەت و حەشىرو حىسابمان نەدەگرت، بۇيە مىردن باشتىرين تۇنیلە
بۇ ھەرجى زووتر گەيشتنە بە بەھەشت و خۆشىيەكانى، ئىمە قەرزازى
خەلاتى مىردىن، سەد شوڭر بۇ تۇ خوايە، ئەگەر مىردن نەبوايە بە
راستى ژيان بە پەندى دەبردىن، ھەراسان و سەرگەردانى دەكىرىدىن، بى
گۈيدانە پىرى و چىچ و لۇچى و دەرددەداريمان بە دواى خۆيدا بۇ ئەو
رىڭا دوورەي قىامەت راي دەكىشىين، كەوابۇو مىردن پىرى دەرىنەۋەيە،
تونىلى گەيشتنە بە دونياكەي ترمان، بۇيە دەشى بلىيەن مىردن لە يەك
كاتدا ھەم كۆچە و ھەم لەدالىكىبون، ھەركۈدكۈ كۆساري شاعير دەلى:
(لە ژيانى دونيا لەدایك بۇون دوو بۇونە.. يەك لە داوىن و ئەھى
دى بۇ گۆرچۈونە).

سەرەنجام پىشەۋامان حەزىرتى مەحەممەد (بىلەغى) رېنمایيان دەگات
بە چۈنھەتى مامەلە كەردىمان لەكەل ئەم ژىن و مردەنە، ھانمان

دهدات له پیناوی ناماچه مه زنه که مان (عیبادت) که له پیناویدا
 نیردراوین بؤ گه شته که مان له سهر زهوي، بیوچان له ههولی شه وو
 روزدا بین، به لکو هه موو جوله و تیکوشانی کمان بکهین به عیبادت،
 قیرمان ده کات نه گه ر يه کیک له ئیمه نه مامیکی به دهسته وه بwoo،
 خه ریکی ناشتنی بwoo، له و کاته دا هه والی تیکچوونی دونیاو هاتنى
 قیامه تیان پیدا، با نه مامه که فری نه دات، به لکو هه ر بیچینیت، ئەم
 سووربوونه بؤ جوانی، بؤ پاکی ئینگه، بؤ ئاودانکردنوه زهوي،
 قیرمان ده کات تا نۆرهی مردن ده مانگاتن له چاکسازی و ئاودانی
 و گوفتاری شیرین و کرداری پهندگین نه و هستین، با له دنیادا زور
 ماندوو بین له ئەنجامدانی کاری چاکه دا، تا به لکو له ویستگەی
 مردندا به ئارامیه وه خه ویکی خوش بکهین و پشوویه ک بدھین، بؤ
 زووتر گه یشتىن و گه پانه وه مان بؤ هه وارگەی لیوانلىو له زینه ت و
 شادى، هه وارگە کەی (بابه ئادەم و دايىه حهوا) مان، که هه ر ئە ویش
 ولاتى رەسەن و بنچنیه بى خۆمانه، چونکه له بنچینە دا خەلگى ولاتى
 رازاوهى باغ و باغات و رووبارو سە وزايىن، که ئە ویش به هەشتى پان
 و بەرينى خواي مېھرەبانە، بؤ يە لهم گەشته بچووکە سەر ئەم بسته
 زهويەشمان، هه ر حەزمان له شوئینىكە که رووبارو دارو سە وزايى لى
 بىت و تۆز قالىك شىوهى له ولاتى رەسەنی خۆمان (بەھەشت) بکات..
 ئىماندارانى بەرىز؛ دواي ئەوهى مەرفە له دنیا دەرچوو، ئەوهى
 سوودى پى دەگەيەنلى لە دواي روح دەرچوونى ئەمانەن؛

۱-نویزگردن لەسەر جەنازەکەی و دوعاکردن بۆی لە لایەن ئەو کەسانەوە کە نویزى لەسەر دەکەن، پىغەمبەرى خوا (بىلەسىز) فەرمۇویەتى: (امِّن مَيْتٍ يُصْلِي عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ يَبْلُغُوا أَنْ يَكُونُوا مائة، فَيُشَفَّعُونَ لَهُ إِلَّا شُفِّعُوا فِيهِ) رواه مسلم في الصحيح: ۲۹۵.

واتە: هەر موسىمانىك بىرىت و كۆمەلېك لە موسىمانان كۆپبىنەوە كە ژمارەيان بىگاتە سەد كەس و تکاي بۆ بکەن لاي خوا، بىگومان خواي گەورە تاكاکەيانلىق وەردەگریت.

۲-شايەتى بۆ دان و باسکىردى مىردووەكە بە چاکە لە لایەن خەلکىيەوە: لە عومەرى كورى خەتابەوە، پىغەمبەرى خوا (بىلەسىز) فەرمۇویەتى: (أَيُّمَا مُسْلِمٌ شَهَدَ لَهُ أَزْبَةٌ بِخَيْرٍ إِلَّا أَذْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ) واتە: هەر موسىمانىك چوار موسىمان شاهىدى بۆ بىدەن كە چاکە، خواي گەورە دەيىخاتە بەھەشتەوە. (قال: قُلْنَا، وَثَلَاثَةٌ؟ قَالَ: ثَلَاثَةٌ، قَالَ: قُلْنَا وَإِثْنَانِ؟ قَالَ: إِثْنَانِ، وَلَمْ نَسْأَلْهُ عَنِ الْوَاحِدِ) رواه البخاري في الصحيح: ۲۶۴۳.

واتە: حەزرتى عومەر دەفەرمۇى: ئىمەش وتمان ئەى ئەگەر كەسىكى بىرى و سى كەس شاهىدى بۆ بىدەن كە بە راستى كەسىكى چاک و خواناس و بە كەڭ بۇوه، ئايا ئەويش هەر خواي گەورە دەيىخاتە بەھەشتەوە؟! پىغەمبەر (بىلەسىز) فەرمۇوى: بەلىن سى كەسىش قبولىن بۆ ئەو شايەتىدانە لاي خوا، پاشان وتمان: ئەى ئەگەر دوو كەس شاهىدى چاکەى بۆ بىدەن، هەر خوا لىتى خوش دەبىن و دەيىخاتە بەھەشتەوە؟! فەرمۇوى: بەلىن دوو كەسىش هەر شاهىدىييان بۆ

ئه و مردووه به چاکه قبوله لای خواي گهوره، حهزرهتى عومهر
دەفه رموئى، بەلام پرسیاري يەك كەسمان لى نەكىد..

ئاي خۆزگە بهو كەسەئى كە لە دواى مردىنى موسىمانان و خواناسان
كە تەنها لەبەر خوا خۇشىان ويستووه شاهىدى حەقى بۆ دەدهن،
چونكە پىغەمبەرى خوا (پەلەپ) فەرمۇويەتى: (الْمُؤْمِنُونَ شَهَادَةُ اللَّهِ فِي
الْأَرْضِ) رواه البخاري في الصحيح: ٣٦٧، وَمُسْلِمٌ: ٩٤٩.

واته، خاوهن باوھرۇان (ئىمەنداران) شاهىدانى خوان لەسەر زەۋيدا..

٣- سېيىھم شت كە سوود بە مردوو دەگەيەنى، كە زىندوان بۇي
بىكەن، برىتىيە لە: دوعاى موسىمانان بۇي دواى ئەوهى دەخريتە
كۈرەوه دادەپوشرى، صەحابەكان دەفه رمۇون: هەر كاتى پىغەمبەرى
خوا (پەلەپ) لە ناشتنى مردووويەك تەواو بوايە دەييفەرمۇو: (إسْتَغْفِرُوا
لِأَخِيكُمْ وَسُلُوا لَهُ التَّثْبِيتَ، فَإِنَّهُ الآنَ يَسْأَلُ) حديث صحيح، صاححة الشیخ
الألبانی في صحيح سُنْنَةِ أَبِي دَاوُدِ: ٢٧٥٨.

واته، دواى ليخۇشبون بۇ ئەم برايمەتان بىكەن، وە دواى بۇ بىكەن
تا وەلامى دوو فريشته كە بىداتھوه، چونكە ئە و ئىستا پرسیاري لى
دەكريت.. كەواته، ئەو مردووه زۆر زۆر سوودى لى دەبىنېت و دوعاى
زىندوانى بىن دەگات بۇ كۈرەكەى وە لەوانەيە سزا كەم بىكريتھوه
يان لاپرىت لە سەرى (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) وە ئەو موسىمانە دووعا بکات
بۇ برايمەكى ترى موسىمانى، نەوا پله بەرزى و سەربەرزىيەكى زۆر
بۇ خۆى بەدەست دېنى لە ژياندا، وەكى پىغەمبەرى خوا (پەلەپ)

دەفه رمویت: (مَنْ اسْتَغْفِرَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِكُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ حَسَنَهُ). حَسَنَهُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ: ۵۹۰۲.

واته: هەر كەسىك داواى لىخۇشبوون بىكەت بۇ خوشك و برايانى ئىماندارى، ئەوا بە ژمارەي ھەمەو بروادارىكى براو خوشكى چاكەيەكى بۇ دەنوسىرىت، هەر بۆيە زۆر چاكەمان دەست دەكەۋى كاتى دوعا دەكەين و دەلىتىن: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ).

بەريزان: لىرەدا پىئىم خۇشە فەرمۇودەيەكى گەلىك دلخۇشكەر و موژدەبەخش بۇ ئەو كەسانە باس بىكم كە گۈز بۇ مردوو ھەلدىكەن لە پىناوى رەزامەندى خواى گەورەدا. پىغەمبەرى خوا (بىلە) فەرمۇويەتى: (مَنْ حَفَرَ لِيَتْ قَبْرًا فَاجْنَهُ فِيهِ، أَجْرِيَ اللَّهُ لَهُ مِنَ الْآخِرِ كَأَخْرِ مَسْكَنٍ أَسْكَنَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ) رواه الحاكم ۳۵۴/۱. وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ التَّرْغِيبِ: ۳۴۹۲.

واته: هەر كەسىك گۈزىك بۇ مردوویەك ھەمل بىكەنىت و تىايىدا بىشارىتەوە، خوا پاداشتى ئەو كارەي بۇ بەرددوام دەكەت، وەك پاداشتى يەكىك خانوویەكى بۇ ھەزارىك كردبىت، وە تىايىدا نىشتەجىي كردبىت تا رۇزى قىامەت!!

ئىمانداران: ئاپا مردوو بە ئاگايە بە حالتى زىندوان لە دواى خۇى؟! زانايان بوجۇنى جياوازىان ھەمەيە لەم بارەيەوە، بەلام زۇربەيان دەفه رموون: مردوو بە ئاگايە بە حالتى زىندowan، باشترين بەلكەش

له به ئاگابوونى مردوو له زیندوو، وەصىتەكەی (ثابتى كورى قەيس) د، له كچەكەيەوه دەفهەرمۇيت: سابتى كورى قەيسى كورى شەمماس كە گوئى قورس بۇو، وتاربىئۇ زمان پاراوى پېغەمبەرى بەرپىز بۇو (پېش)، ئەو پايەبەرزە شەھيد بۇو له جەنگى يەمامەدا، دواي ئەوهى كە موسىلمانان سى جار بەزىن زۆر تۈورە بۇو، كفنى پوشى وە چالى بۇ خۆى هەلگەندو فەرمۇوى: بە خراپتىرىن شىوه بەرامبەر كافران دەجەنگن، ئىمەمە هەرگىز كە لە خزمەت پېغەمبەردا بۇوين، ئاوا نەدەجەنگاين دىز بە دوژمنانى خوا، وە شەرپى كرد تاكو شەھيد بۇو، كە شەھيد بۇو قەلغانىكى گرانبەها بەسەر سىنگىيەوه بۇو، بۇ ئەوهى شمشىر كارى تى نەكات، دواي شەھيدبۇونى يەكلاك لە موسىلمانان هات كە بىنى كەسىلى نىيە، ئەويش قەلغانەكەىلى كرده وە لىتى دىزى!! سابتى كورى قەيسىيش هاتە خەوى يەكلاك لە سەربازەكان دواي مردىنى بە رۇزىك و فەرمۇوى: بە ئاگابە وەسىيەتىكت بۇ دەكم بە لام نەكەى بلىنى ئەمە خەدوو ئەنجامى نەدەيت و جىتبەجىت نەكەيت، من دوئىنى كە كۈزراوم يەكى لە موسىلمانان تىپەرپى بە لامداو قەلغانەكەى دزىم كە پىمەوه بۇو، وە ئەو جىڭەيەشى كە لىتى دەحەۋىتەوه لەپەرپى سەربازگەكەوهىمە لەۋى شاردوو يەتىھەوه لە بەرددەم مالەكەشى ئەسپەكەى بە يەك قاج بەستوتەوه و قەلغانەكەى منىشى خستوتە ژىر مەنچەلىك و مەنچەلەكەش كۆپانى وشتەكەى داوه بەسەريدا، بىرۇ بۇ لازى

خالىدى كورى وهلىد، كە سەرۋۆكى سوپايدە ئەم خەوهى بۇ بىكىرە وە
پىي رابگە يەنه و پىي بلنى: با بچىت ئەو قەلغانە لى بىسەننەتە وە،
تۆش ئەگەر چۈيت بۇ شارى مەدینە بۇ لاي جىنىشىنى مۇسلمانان
ئەبابەكىر، ئاگادارى بکە وە بلىنى: سابت و توپىھەتى من ئەوهندە قەرزازم
و ئەوهندەش پارەم ھەمە لاي خەلک، وە فلان كەسىش لە بەندەكانم
ئازاد بىت، نەكەى بلىنى ئەمە خەوهە و پشتگۈزى بخەيت و جىبەجىتى
نەكەيت، پاشان سەربازەكە لەو خەوهەدا بە ئاگا ھات و چۈو بۇ لاي
خالىد و خەوهەكە بۇ گىزرايە وە، ئەويش چەند كەسىكى نارد بۇ
لاي ئەو شوينەى كە سەربازەكە قەلغانەكە لى شاردىبۇوە، چۈن
باسى كردىبوو بەو شىودىيە بۇو، دواي ئەوهە ئەو كەسە خالىدى كورى
وهلىد رەوانەيى كرد بۇ لاي جىنىشىنى مۇسلمانان ئەبوبەكىرى صديق،
ئەويش خەوهەكە بۇ گىزرايە وە، ئەبوبەكىر وەسىھەتكە بۇ جىبەجى
كرد، وە دەھەرمۇيت: ھەرگىز نەمان بىستووه مردوویەك لە دواي
مردنى وەسىھەتكە بۇ جىبەجى كردىبىت، وەكى چۈن وەسىھەتكە
سابت جىبەجى كرا. (آخرَجَهُ الطَّبْرَانِيُّ فِي المَعْجمِ الْكَبِيرِ: ١٣٢٠).

بەلىنى ئىمانداران: يەكى لەو پەيوەندىييانە كە لەگەن مردووەكەمان
دەمانمىتىنى بىرىتىيە لە سەردانى گۈرۈ مەردوو، پېغەمبەرى خوا (تىللە)
فەرمۇوى: (كُنْتَ نَهِيْتُكُمْ عَنِ زِيَارَةِ الْقُبُوْرِ فَزُورُوهَا) زواھ مُسلِم بىرقم: ۱۹۷۷.
واتە: جاران دەمگۈوت مەچن بۇ سەردانى گۈرەكان، بەلام ئىستا
پىگاتان پى دەدم كە سەردانى گۈرۈ مەردووەكاناتان بکەن..

بەرپىزان: ئايا مردوو ئاگادارە بەھەي كە سوکارو خۆشە ويستانى سەردانى دەكەن؟!

لە وەلامدا دەلىيىن: بەلى، چونكە پىغەمبەر (پەنچەن) دەفرمۇي: كاتىن چوونە سەردانى گۈرستان بلىين: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الدِّيَارِ مَنِ الْمُؤْمِنُينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى بِكُمْ لَا حَقُونَ، نَسَأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ) رواه أحمدر في المسند، ج 5، برقم: ٢٣٠٨٩.

ئەھەي لەم فەرمۇودەيە وە وەرى دەگرىن ئەھەي كە:

١- كافى خيطاب لە (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ) بۇ سەلامىرىنى دە كەسىكى زىندۇوی بەئاگا، دەپىغەمبەرى خوا (پەنچەن) ھەمان دەستەوازى (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ) ئى بۇ مردووهكان بەكارھىتىناوه.

٢- وتهى (أَهْلُ الدِّيَارِ)، بە زۇرى بۇ شوين و شارىكى ئاوهدان و فراوان بەكاردى، كە خەلکىكى تىيدا نىشىتەجىيە و جموجۇلى تىيدا دەكەن و ژيانى لەسەر دەگۈزەرىتنىن، خۇ ھەموومان دەزانىن كە وشەي (الدِّيَار) بە شارىكى وىران و چۈل و ھۆل و بىن مەرۆف ناوترى دەپىغەمبەرى خوا (پەنچەن) بۇ گۈرستان وشەي (الدِّيَار) ئى بەكارھىتىنا، بەلى چەند وشەيەكى جوانە، چونكە بە راستى گۈرستان مائى راستەقىنەمانە، ئەھەي (مَفْمُور)، ئىرە، ئەم دنيا يە (مَهْجُور). ئەھەي نىيە دەلىيىن: (وَإِنَّ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى بِكُمْ لَا حَقُونَ) ئەوان نايەنەوە بۇ لاي ئىيمە، بۇ ئەم دونيا فانىيە، ئەھەي ئىيمەين كە دەبىن بچىن بۇ لاي ئەوان.

بەلىن چەندىين فەرمۇودەمان ھەيە كە پىغەمبەر (پەنچەن) بەرددوام

هاتو و چوی گوپستانی به قیعی کرد و دوه، وه پیش و مفاتی به چهند رؤژنک سه‌ردانی گوپستانی به قیعی کرد، وه سلامی لئ کردن و دوعای به خیری زوری بؤ کردن، وه زور جار ده‌چوو بؤ سه‌ردانی شهیدانی ئوحود، له پال شاخی ئوحوددا، وه بؤیان ده‌گریاو سلامی لئ ده‌کردن، وه دوعای به خیری بؤ ده‌کردن. دهی ئه‌گهر ئه‌مه سوودی نه‌بی و مردوو ئاگای بهم سه‌ردانه نه‌بی، چون پیغه‌مبه‌ری خوا (بیلله) کاتی خوی به شتی بیس‌ووده و به‌سهر دهبات؟! (فتاوی برید الإسلام، ص ۲۳۷).

وهه‌ندی که‌س وا حائی بوون که سه‌ردانی گوپستان و مردووی ئازیزت هه‌ر تا مه‌وده‌که و ئیتر وازی لئ ده‌هینری، به‌لام ئه‌مه پیچه‌وانه‌ی ریبازی پیغه‌مبه‌ره (بیلله) چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا (بیلله) دوو نمونه‌ی عه‌مه‌لی پیشکه‌ش کردين و تیی گه‌یاندین که مردووی خوش‌ویست و هه‌میشه له ياد، ئه‌گهر چه‌ندین سالیش به‌سهر مردنیدا تیپه‌ری کردبی، هه‌ر زیارت و سه‌ردانی گوپه‌که‌ی ده‌کری.. نمونه‌ی يه‌که‌م: پیغه‌مبه‌ری خوا (بیلله) ته‌مه‌نی (۶) سالان بwoo، له ئامیزی گه‌رمی دایکیدا بwoo، بونی ئه‌و باوکه‌ش که چاو نه‌بی‌بینی، که دهستی سوزی باوکایه‌تی به‌سه‌ردا نه‌هات، ئه‌و سوزه‌شی، ئه‌و نازه‌شی به سنگی دایکی به‌خشی بwoo، دایکی و دفادری (ئامینه خاتوون). حه‌زره‌تی مجه‌مه‌دی ته‌مه‌ن (۶) سالانی له‌گه‌ل خوی هه‌لکرت و به هاورتیه‌تی (أَمْ أَيْمَنْ) له مه‌که‌وه رؤیشت‌ن بؤ مه‌دینه بؤ سه‌ردانی گوپی عه‌بدوللای هاو‌سه‌ری و باوکی مجه‌مه‌دی تاقانه‌ی، وه بؤ

ئەوەش کە پىغەمبەرى خوا (بىلەر) ھەر لە منالىيەوە مائى خالەكانى باوکى بناسى، ئەوە وەقادارىيە، بەلام لە گەرانەوەدا لە دوورى (۱۵۰) كم لە مەدینەوە لە (أبواء) ئامىنە نەخۇش كەوت و ئىتىر قاچى زەوى نەدەگرت و كەوت.

پىغەمبەرى خوا (بىلەر) بەو تەمەنە كەمەوە كە تازە (۶) سالان بۇو، بە دەوري دايىكىدا دەھاتو دەچوو، دەگریا، بەلام قەدەرى خوا وابوو ھەر لەو بىبابانە چۆلەدا (ئامىنە خاتوون) وەفاتى كردۇ ھاۋىرىي وەقادارى (أُمْ أَيْمَن) بەدەست و بە قاج و بە دار لمى بىبابانى بۇ ھەلگەندو ئامىنەي دەن كەدو ناشتى و پىغەمبەرى خواش (بىلەر) زۆر بۇ دايىكى دەگریا، پاشان (أُمْ أَيْمَن) لە باوهشى گرت و ھىنايەوە بۇ مەكە بۇ لاي (عبدالطلب) باپىرى. پىغەمبەر (بىلەر) ھەميشە مەركى دايىكى گۈرەكەى لەبەر چاو بۇو، پىغەمبەرى خوا (بىلەر) گەورە بۇو، بۇو بە پىغەمبەر، بۇو بە خاوهنى چەن ژن و منال، دواى نزىكەى (۵۰) سال، لە كاتى فەتحى مەككەدا، چووه سەردانى گۈرى دايىكى و فەرمۇوى بە ھاودلانى، ئەمە گۈرى دايىكمە، ئىتىر لەسەر گۈرەكەى دانىشت و زۆر زۆر گریا، ھەرچى صەحابە لە حزمەتىدا بۇون، ھەممۇ دەستىيان گرد بە گريان. تەماشا كەن دواى (۵۰) سال ھىشتا گۈرپى دايىكى ھەر لە بىرەو سەردانى دەگات.

ئايا كى لە خەلگى ئەمەرۇ دواى (۱۰) سال سەردانى گۈرپى باوک و دايىكى دەگات؟!

نمونه‌ی دووهم: له و کاته‌دا که بُو ماوهی سَن سال گه ماروی
 ثابوری خرایه سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خواو (بَنْجَوْ) هاوه‌لانی له شیوی
 (ئه بو طالب) دا، له کوتاییدا خاتوو خه‌دیجه‌ی هاوسمه‌رو پشتیوان و
 یه‌کم ئیمانداری ئه م ئوممه‌تی ئیسلامه و مفاتی کرد. پیغه‌مبه‌ری
 خوا (بَنْجَوْ) زور بُوی به په‌رُوش بُوو، دواى نزیکه‌ی (۱۰) سال له
 وفاتی خاتوو خه‌دیجه، له کاتی فه‌تحی مه‌ککه‌دا، ئا له و کاته
 حه‌ساس و چاره‌نووسسازه‌دا، که دهیان و مفه ددهاتنه خزمتی و
 خه‌لکی پُول پُول موس‌لامان دهبوون، عه‌رزيان کرد: با خانوویه‌کت
 بُو دابین بکه‌ین، فه‌رمووی: نا، خیمه‌یه‌کم له ته‌نیشت گوره‌که‌ی
 خه‌دیجه‌وه بُو هه‌ل بدهن، نه‌مجا چووه سه‌ر گوره‌که‌ی و سه‌لامی
 لى کردو دوعای زوری بُو کردو زور مه‌حزون بُوو، فرمیسک به
 خور بیه چاویدا ددهاته خواره‌وه له پیشی موباره‌کی ده‌که‌وته
 خواره‌وه، دهیفه‌رموو: ئه‌ی خه‌دیجه، هه‌موو کاته خوش‌هکانی ژیانم
 له‌گه‌ل تؤدا، هه‌موو بیره‌هه‌ریه شیرینه‌کانم له‌بهرچاوه، فه‌رمووی:
 ئه‌ی خه‌دیجه‌ی خوش‌هه‌ویستم، ئه‌ی هاوزینی دل‌سوزم، هه‌زاران هه‌زار
 ره‌حمه‌تی خوات لى بى، خواه گه‌وره جه‌زات بداته‌وه به‌رامبه‌ر ئه‌وه
 هه‌موو خزمتی به ئیسلام و پیغه‌مبه‌رکه‌ی و موس‌لامانست کرد.
 ئه‌مه‌یه خوش‌هه‌ویستی و وفاداری بُو ڙن و هاوسمه‌ری ژیان،
 خوش‌هه‌ویستی راسته‌قینه نه‌وهیه که دواى (۱۰) سال له مردنی هیشتا
 که ده‌چیته سه‌ر گوره‌که‌ی ده‌لیئی ئه‌و ساته‌یه که مرسدووه، ئایا

پیاوانی موسلمان، ئەوانەی کە خىزانىيان مردوووه ئاوا وەقادارن بۇ
هاوسەرى ژيانىيان و ئاوا سەردانى گۆپەكانىيان دەكەن؟!

ئىمانداران: ئافرهتانيش بؤيان ھەمە سەردانى گۆرى خۆشەيستان
و نزىكانيان بکەن، بەلام بە مەرجى پاراستنى ئەدەب و داپوشراوى و
لە سنورى شەرعدا، دايىكى ئىمانداران، خاتتو عائىشە سەردانى گۆپى
عەبدۇرەھمانى برای كرد، پېيان وەت: ئايا پېغەمبەرى خوا نەھى
نەكردوووه لە زيارەتى گۆرستان، فەرمۇسى: (نَعَمْ، ثُمَّ أَمْرَ بِزِيَارَتِهَا)
بەلىن يەكەمجار نەھى كرد لەھە سەردانى گۆرستان و گۆپى كەس
و ئازىزانمان بکەين، بەلام پاشان فەرمانى كرد بە سەردانى گۆپى
خۆشەويستان، ئەم فەرمۇودەيە (أَخْرَجَهُ الْحَاكِمُ فِي الْمُسْتَدِرَكَ، وَصَحَّحَهُ
الأَلبَانِيُّ فِي الْأَرْوَاءِ ج ۲ ص ۷۷۵).

خۇ ئەگەر يەكى بېرسى: باشه خۇ ئە و فەرمۇودەيە (حَسْنَ صَحِيحَ)
د، كە صەحابەكانى پېغەمبەر (پەپەپە) وەكى ئەبو ھورەيرە و حەسانى
کۆپى سابت و ئىبىن عەبباس و غەيرى ئەوانىش دەفەرمۇون: (لَعْنَ
رَسُولِ اللَّهِ (پەپەپە) زَوْرَاتِ الْقَبُورِ).

واتە: پېغەمبەرى خوا (پەپەپە) نەفرەتى كردوووه لەو ئافرهتانەي
ھەميشە وا لەسەر قەبرستانى.

لە وەلەمدا دەلىيىن: فەرمۇودەكە بە لەفظى: (زَوْرَات) هاتوووه، نەك
(زائرات)، چۈنكە (زؤرات) سىفەت موبالەغەيە، واتە: ئە و ژنانەي
كە بەردهوام لەسەر قەبرانىن، بە قەرەبالىقى و خۇگۇرین و بەكۆستەر

بە دواى ئەم و ئەم دەگەۋى، ئەمە چىيە لەگەل مالى فلان كەس دەچنە سەر قەبران، چونكە سى رۆزانەيەتى، يان چەلەيەتى! تەنها لەبەر ئەوهى فلان كەس خزمىيەتى و ئەگەر نەچى گلەيى لى دەگات، ئەم ژنانە كە ئاوا مال و منال و مىردو مىوان پشتىگۈي دەخەن و خواخوايانە بىزانن لە كوى سى رۆزانەيەك ھەيە و بچن بەشدارى سەرقەبران بىكەن، جا ئەم ژنانە كە بەم جۇزە بى شەرعىيە دەچنە سەر گۇرستان بە لەعنةت دەكىرىن، چونكە سەردانى گۇرستان وەفادارىيەكە بۇ مردوو، وە دلى پىي خوش دەبىت، وە ھەستى پى دەگات، بۇ ئەم كە سەش كە سەردانى گۇرپىك دەگات سوودەكەي ئەوهىيە مەصىرو چارەنۇوسى خۆى دېتەوە ياد، قيامەتى دېتەوە بىر، ئەم دونيايەي كە ئاوا باوهشت پىدا كردووە، ھەر دەبىن تۈش ئاوا رۆزپىك ھەر بە جىنى بىلى، ئەمانە ھەمووى لەگەل تۇ دەزىيان، زۇربەيان گەنج و لاو بۇون، منال و تازەپىڭەيشتىو بۇون، ساغ بۇون، دەولەمەند بۇو، كەچى لە پې گەيشتنە ئەم شارە بىدەنگە. پېغەمبەرى خوشەويىستان، نورى چاوو تاجى سەرمان (ئىلىلىق) فەررووى: (كُنْتَ نَهِيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، فَرَوْزُوهَا، فَإِنَّهَا تَذَكَّرُ الْآخِرَة) رواه مسلم: ۱۹۷۷.

واتە: جاران من پىگىريم لى دەكىدىن لەوهى كە سەردانى گۇرستان بىكەن، بەلام ئىستا پىگاتان پى دەدەم و بىرۇن سەردانى گۇرستان بىكەن و سەر لە گۇرى مردووهكانىتان بىدەن، چونكە بە راستى بە سەردانى گۇرى مردووهكان مروف قيامەتى بىردىكەۋىتەوە.

بهلى به راستى گوپ نامؤژگارى كاريکى گهورميه، كاتى له سهر گوپ
 را ده و هستين به ئاشكرا قسه مان له گەل ده كات و نامؤژگاريمان ده كات،
 ده با گوي بۇ گوپ (قهبر) بىگرين بزانين چيمان پى دهلى:
 (ئەمپۇ تۇ له سهر پشتى و ئازادى و ژيان دەگۈزھەتنى.. بە
 ئاگا بە سبەي دەبىتە ميوان لە ناخىدا، ئەمپۇ ھەممەرنگ نازو
 نىعمەت دەخۆي لە سهر پشتىم... ئاگادار بە سبەي كرم و مار دەت�وا
 لە ناخىدا، ئەمپۇ تۇ پۇشاڭى جوان ئەپۈشى و ناز ئەكەي لە سهر
 پشتىم... ھۆشيار بە سبەي كالاڭەت كفنه لە ناخىدا، ئەمپۇ ئاپۇرایە،
 دەورت جەمه لە سهر پشتىم... بەلام سبەي راڭشاوى لە ناخىدا،
 ئەمپۇ ئەدوتى بە ئارەزوو گفتوكۇتە لە سهر پشتىم... ئامان بە ئاگابە
 سبەي مات و خاموشى لە ناخىدا، ئەسلىنى پەشيمانى ئەگەر
 ئەمپۇ ھەلۇھەتنى لە سهر پشتىم... سبەي بەختيارو كەيف خوشى لە
 ناخىدا، بىرگەرهە، ئەوهى بۇ گەمه و راپواردن بىرى لە سهر پشتىم...
 سبەي بىسىنورە ئاھو نالەي لە ناخىدا، ھەر لە حزەيە دەگۈزەرى
 لە تەممەنت لە سهر پشتىم... چاك بىزانە وادەي كۆچت بۇ ناو ناخ
 نزىك دەكا، زىربە سەرنجى تىپەربۇونى شەwoo رۇزىتە لە سهر پشتىم..
 چونكە لەناكاو كتوپ خوت ئەبىنى لە ناخىدا، ھەموو رۇزى تۇ
 دەبىنى لە سهر پشتىم چەندىن مروف... جى ھەواريان دەگۈزىنە وە
 دەبىنە ميوان لە ناخىدا، دە بزانە رۇزى دېت و سەرەش دېتە سەر
 تۇ... رېبوارىيەت كۆتاىى دى و خوت دەبىنې وە لە ناخىدا، خۇ ئەگەر

خوانە خواستە ياخى و بىئاگا بى له سەر پاشتم... قورپەسەرت، ئاھ
ھەلکىشە بۆ ئەو ساتەي ئەيپەيتە سەر لە ناخىدا.

ئىماندارانى بەرىز: باسىك لە بارەتى تەعزىزە ئىنان كە دەچن بۆ
پېرسە، ئايا چۈنە لە روانگەتى شەرعەوە؟ بەنى گومان ئافرەت ھەست
و سۆزو عاتىفەت لە پىاو زياترە، وە بە مردى كەسى خۆشەویست
و نزىكى زياتر دلى بىرىندارو خەمبارو مەحزون دەبى، وە پىويىستە
لەو كاتەدا خەلکانىك بە تايىبەت كۆمەلنى ئافرەتى ديندارى بەرىز
بە دەوريەوە بن و دىلنەوايى بىكەن و خزمەتى مال و منالى بىكەن تا
سى رۇز، چونكە بىكۈمان مردن ئەوهندە كارىگەرى ھەمە بە تايىبەت
لە سەر ئافرەت لە كاتى مردى دايىك و باوک و براو مىردو منال
و خوشك و كەسانى نزىكىدا، كە زۆر زياتر لە پىاو غەمبار دەبى..
فەمۇون با بەيەكەوە سەرىك لە مالى پىغەمبەرى خوا (بىلە) بىدەين
بىزائىن خاتوو فاتىمەتى كچى و خاتوو عائىشە ئاوسەرى چىانلى
بېسەرهات و جايليان چۈن بىوو كاتى پىغەمبەرى خودا (بىلە) وەقاتى
كردو دونييى قانى بە حى هىشت!

عَنْ أَنَّسَ، قَالَ: لَا ثَقَلَ النَّبِيُّ (بىلە) جَعْلَ يَتَغَشَّاهُ الْكَرْبَ فَقَالَتْ فَاطِمَةُ:
وَأَكْرَبَ أَبَتَاهُ. فَقَالَ: لَيْسَ عَلَى أَبِيكَ كَرْبَ بَعْدَ الْيَوْمِ.

واتە: كاتى كە پىغەمبەرى خوا (بىلە) روحمان بە قوربانى بى
لە دوا ساتەكاني ژيانيدا بىوو، ئازارى زۆر بىوو، فاتىمەتى كچى هاتە
لاي، كە باوکى شىرىنى بە حالتە بىنى، خۆى بۆ نەگىراو هاوارى

کرد: ئای لەدھست ئىش و ئازارو سەغلەتى و نارەحەتى باوکم، كە چەند ئازار دەچىزى، ئای باوکى شىرىئىن خۆزگە ئاوا نەمبىنىتايە. پېيغەمبەرى خوايش (بِيَلِلَهِ) فەرمۇسى: رُؤْلَه گىان لەمِرْو بەدواوه ئىتر ئازارو نارەحەتى لەسەر باوكت نەما، ئەمجا ئەنەنس دەفەرمۇسى: كاتى پېيغەمبەرى خوا (بِيَلِلَهِ) وەفاتى كرد، فاتىمە فەرمۇسى: (يَا أَبْتَاهُ أَجَابَ رَبِّا دُعَاهُ... يَا أَبْتَاهُ جَنَّةُ الْفِرْدَوْسِ مَأْوَاهُ.. يَا أَبْتَاهُ، إِلَى جِبْرِيلَ نَّعَاهُ).

واتە: ئەى باوکى شىرىئىن، خوا بانگى كردى بۇ لاي خۆى و توش چووپىت بە دەنگىيەوە، ئەى باوکى شىرىئىن بەھەشتى بەرين و فيردەوس جىيگەته، بابە گىان پەيامى مەركى پېرۋۇت بە جوبىرهەئىل دەگەيەنىت.. پاشان كە پېيغەمبەرى خوايان (بِيَلِلَهِ) خستە گۈرەوە دايىان پوشى، خاتوو فاتىمە فەرمۇسى: (أَطَابَتْ أَنفُسَكُمْ أَنْ تَحْثُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (بِيَلِلَهِ) التَّرَابَ؟) ئەوه چۈن دلتان هات، چۈن چاوتان بەرايى دا كە گل بىكەنە سەر لاشەي پېيغەمبەرى خوا (بِيَلِلَهِ).. ئەم فەرمۇودەيە: (زوَاهُ الْبَخَارِيٌّ: ٤٤٦٢).

خاتوو عائىشەش دەيىغەرمۇو: (ضَيْثٌ عَلَيْ مَصَابِبِ لَوْأَنَّهَا... ضَيْثٌ عَلَى الْأَيَامِ صِرْنَ لَيَالِيٍّ).

بەلى ئاوا مردى خۆشەويستان و دابىران لىنى رۇزى پووناك دەكات بە شەھى تارىكستان.

ئىمانداران: ئاييا دروستە ئافرەتان دابىشىن بۇ تەعزىيە و ئافرەتان بچىن بۇ لايىان؟!

دەچىنە خزمەت ئەم فەرمۇودەيە: روى الْبَخَارِيٌّ بِإِسنادِ عَنْ عُزُوهَةَ

عنى عائشة: أنها كانت إذا مات أهليها فاختَّمَتْ بذلك النساء، ثمَّ تفرَّقنَ
إلا أهليها وخاصتها، أمرت ببرمة من تلبينة، فطبخت ثمَّ ضَعَ الشريذ فصَبَتْ
التلبينة علىها ثمَّ قالت: كُلُّ منها فَأَنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (پەيشەر) يَقُولُ: التلبينة
مجمَّةٌ لِفُؤَادِ الْمَرِيضِ، تَذَهَّبُ بِبَعْضِ الْحُزْنِ) فَتَحَ الْبَارِي ج ٩ ص ٦١.

واته: كاتى كەسىك لە بىنە ماھى خاتوو عائىشە دەمەردو ژنان
بۇ دلنه وايى لييان كۆدەبۈونەمە دوعاى خىريان بۇ مردووگە
دەكىردو دلخوشى كەسوکاريان دەدایەمە، پاشان تەواوى ژنه كان
بلاوهيانلىق دەكىردو هەرىيەكەيان دەچۈونەمە بۇ مال و حالى
خۆيان، تەنها خزم و كەسى هەرە نزىكى مردووگە دەمانەمە
ئەوانەى زۇر لييان نزىكىن، تەنها ئەمە ئافرەتانە لە دەورى
ئافرەتاني خاودەن پرسە دەمانەمە، ئەمەجا خاتوو عائىشە فەرمانى
دەكىرد جۆرىك خواردى تايىبەت دروست بىكەن و پاشان بىكەن
بە توپكۈشراوو ئافرەتاني خاودەن پرسە بىخۇن، چونكە خاتوو
عائىشە دەيىھەرمۇو: من لە پىغەمبەرى خوام (پەيشەر) بىستووھ كە
ئەم جۆرە خواردىنە بۇ دەرەوونى نەخوش باشەمە خەم و حوزنى
خەمبارو دللىخەمېش لادەبات..

جا لىيرەدا دەبىينىن كە خاتوو عائىشە بۇ خوشى ئافرەتان لە
دەورى دانىشتۇون لە كاتى تەعزىيەدا بەلام ئەگەر بە جوانى سەرنجى
فەرمۇودەكە بىدەين دەبىينىن كە باسى ئەمە دەكەت ژنه كان، ئەوانەى
كە بىگانەمە ناسىياو بۇون، زۇر بلاوهيانلىق كردووھە تەنها كەسانى

نزيكى خزمى ئەمۇ بىنەمالە ماونەتەوه، نەك وەك ئەمروز ئەوهى
نەناسياوو بىگانەيە زۆرتر دەمەننەتەوه لە خزمەكە!!

فەرمۇودىيەكى تر لە بارەي تەعزىيە ئىنانەوه: (عَنْ أبِي عَفْرَوْ،
أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلَهُ وَسَلَّمَ) قَالَ لِفَاطِمَةَ، مَا أَخْرَجَكِ يَا فَاطِمَةَ مِنْ بَيْتِكِ؟ قَالَتْ، أَتَيْتُ
أَهْلَ هَذَا الْمَيْتِ، فَتَرَحَّمْتُ إِلَيْهِمْ مَيْتَهُمْ، أَوْ عَزَّيْتُهُمْ بِهِ) حَدِيثُ حَسْنٍ، رَوَاهُ
أَبُو دَاوُدَ وَالنُّسَانِي.

واتە: پىغەمبەرى خوا (بىلەر) لە فاتىيمە كچى بىرسى: ئەى فاتىيمە
بۈچى لە مال چووپىتە دەرەوه، ج پىويىستى و كارىكتەتە پېش و
مال ھىنناويتىيە دەرەوه؟ فاتىيمەش فەرمۇوى: چۈومە لاي كەسوکارى
ئەو مردووە دىلم دانەوه لە بارەي مردووەكەيانەوه پەرسەم لى
كردن و داۋام لە خوا كرد سىبوريان بىرات و مردووەكەيان بە
بەھەشت شاد بکات.

بەلام ئايا ئەم تەعزىيە ئەمروزى ئىنان شەرعىيە؟! نەخىر، بەم
بەلگانە:

1-تەعزىيە واتە دىلانەوه، دەى دىلى خاوهن مردوو بە كى
دەكىتەوه؟! بىگومان بە كەسى خۆشەويسىت و زۆر نزىك و دىلسۇزو
موسلمان و پىكوبىتك، بەلام سەرنج بىدەن، زۆربەي ھەر زۆرى ئىنى
ئەمروز كە دەچى بۇ تەعزىيە، نەك ھەر دۆستايەتى لەگەلى نىيە و
پىشىر تامەززۇي بىنىنى يەكتەر نەبوون و دلىان بە بىنىنى يەكتەر
شاد نەبووه، بەلگو ھەر مالىشيان نەزانىيە، لە دەيان كەس دەپرسى:

ئەرىٰ مالى تەعزىيەكە كامەيە؟! توخوا تو تا ئىستا نەچووبى بۇ مالىان
و لە نەخۆشىدا سەرداشت نەكربىن و دەركاى مالىت نەكربىتەو،
ئىتىر بۇچى دواى مردىنى ئەچى بۇ تەعزىيەكەى؟! دەچى تەنها بارى
خاوهن پرسە قورستىر دەگەى!..

۲-ژۇن كە دەچى بۇ تەعزىيە وەكى خاتۇو فاتىمە فەرمۇسى: چۈمم
دېلىم دانەوەو لە بارەى مردووەكە يانەوە دلنىھوايىم كىردىن، بەلام
زۆرىك لە ژنانى ئەمپۇ كە دەچىن بۇ تەعزىيە يان دەچى دلى
ئافرەتانى نزىكى مردووەكە زىاتر بە خەم دەكاو دەست دەكات بە
گريان و ئەگەر تۆزى ئارامىيان گرتۇوە، بىرىشىان دەكولىنىتەو، ياخود
بۇ كات بەسەر بىردىنى خۆى دەچى بۇ ھەموو پرسەيەك، چونكە
بىكارو دەست بەتالە، مال و مىردو منالى بەرەلا كردووەو حەزى
لە قىسىم باس و دەنگوباسى ناو ژنانەو لە تەعزىيەكەدا، لە جىاتى
دوعاىيەكى خىر بۇ مردووەكەو دلنىھوايى كردىنىكى خاوهن پرسەكە،
لەم ژۇن دەپرسى ئەو كراسەت بە چەند كېرىۋەو گوارەكەت عەيارەى
چەندە، كچەكەت شۇوى كردووە، ئەى ئەو كچە ھى كىيە؟

يان بۇيە دەچى بۇ تەعزىيە بۇ ئەوهى خۆى دەربخات، ئەگەر
كراسىكى گرائىبەھاى كربىن يان پارچە ئالتوونىكى ھەبى، لەۋى
خۆى پىيە بادەدا!! وَا ئەزانى چۈمە بۇ شايى و ئاھەنگى بۇوك!!!
برايىك وتنى: جارىك تەعزىيەمان ھەبىو، دواى تەعزىيەكە دايىكم
وتى: گويم لە ژنىك بۇو بە ژنىكى رەفيقى خۆى دەگوت، خوا لەم

مردووه خۆش بى، بە هۆى تەعزىيە ئەمەوە يەكتريمان بىنى و بۇ خۆمان تىير قسە بۇوين!!! يان ژنى وا ھەمە لە جياتى دىلداھەوە ئىنانى نزىكى مردووهكە، لۆمەيان دەگات و تانهيانلى دەدات بەھە ئە دەلىن: ئەرى خۇھەر بۇي نەگريان و دەنگىان بەرز نەدەگرددەوە!! حەز دەگات بىلاۋىننەوە يەخەدادپەن و سەر لە قور گرن، ئەمېش وەكۇ فيلم تەماشايان بىكەت!!

۲- لە سەرتاواھ و تىمان تەعزىيە بۇ ئەھەمە دەلى خاوهەن مردوو بەدەھىيەوە، نەك بىزازى بىكەي، بەلام ئەمەرۇ زۆربەي خەلگى بە ئاشكرا دەلىن: بە راستى لە تەعزىيە ئىنان بىزازام، ئەھەتە بە ئاشكرا بە ئافرهتان دەلىن: مەيەنە ناو خانوو مالەكەمانەوە پىسى مەكەن لەو سەر جادە رەقە، لەو سەر رېڭىڭى خەلگە، لەو بەردەم مائى گەرەكە، خىئەمەو چادرت بۇ ھەلددەھىن، ئەرى ئەو ژنەي كە دىئى بۇ تەعزىيە، تو ھەر ئەھىت قابىلە، پىيم حەيىفە قاج بخەيتە ناو مالەكەم، بە كوردى و بە كورتى دەلىن: بىرۇ وازملى بىتە!! بە داخەوە كەسى و اھەيە تەعزىيە كردووە بە مايەي لە كۆل خۆگردنەوە پېرەزنى بەتەمەن، كە لە جياتى لەسەر چاويان بىگرن و خزمەتىان بىكەن، دەيانبەن بۇ تەعزىيەيەك و لەۋى بەجىيان دېلىن و دوايى لييان ناپرسنەوە بىرایەكى زۆر راستىگۇو جىڭىڭى مەتمانە بۇي باسکرم، كە تەعزىيەيان ھەبوو، چەند رۈز دواي تەواوبۇونى تەعزىيەوە ھەلگرتەنەوە خىئەكەن، دوو پېرەزنى بەسالاچۇويان لا ماوەتەوە،

که هیج کات ناسیاویان له گه لیان نه بوده، ته نانه ت نه و پیره زنانه ش
نه بیان زانیو و نه مه ته عزیه کتیبه و کن مردووه! که سیش لیی
نه پرسیونه ته وه، ناچار بردوویانن له نه قلیاتیک به ره لیان کردوون
و ئه وانیش له کوّل خویان کردوونه ته وه!! ئایا ئهم ته عزیه ژنانه
بهم شیوه نیستا سووکایه تی نییه به ئافره تان؟!

که واته: خوشکان بؤ حورمه تی خوتان واز لهم خووه ناشیرینه
بینن، برايان به راستی جوان نییه بؤ هه ر ته عزیه یه ک چووی
ژنه که شت له گه ل خوت ببهی. تو خوا که سیک به ئاماده بیونی خوت
نه زانی، ئایا به چوونی ژنه که ت بؤ ته عزیه که بیان سوپاست ده کات؟!
به ریزان: له کوتایی ئهم و تاره شدا ده مه وئی ئاماژه بؤ دوو خال بکه م:
حالی یه که م: زانیايان دفه رمومون: (تسنْ تَغْزِيَةُ الْمَصَابِ). به لام
نه بیان فه رموموه: (تسنْ تَغْزِيَةُ الْقَرِيبِ، لَأَنَّ الْقَرِيبَ رَبِّماً لَا يُصَابُ بِمَوْتٍ
قَرِيبٍ، وَالْبَعِيدٌ يُصَابُ لِقُوَّةِ صَدَاقَةِ بَيْنَهُمَا مَثَلًا).

واته: سوننه ته ته عزیه و دلنه وایی له و که سه بکری که به هوی
مردنی نه و مردووه دلی ناره حه ت و غه مبار بیووه و کوستی که وتووه،
به لام زانیايان نه بیان فه رموموه: سوننه ته ته عزیه و پرسه له نزیکان
و خزمانی مردوو بکری، چونکه ههندی جار که که سیک ده مری،
ئه وهندی که هاوی و دوستیکی دلسوّزی خوشهویستی که له بهر
خوا خوشی ویستووه، کاریگه مری مردنی نه و که سه له سه ده بی و
پیی مه حزون و غه مبار ده بی و بؤی به په رو شه دلی بؤی ته نگه،

نيو ئەوهنده خزمىکى نزىكى كە ئەو مەحەبەت و خۆشەويىستى و تىكەلېيە لەگەلۇ نەبووه، كارىگەری ئەو مردىنى خزمەئى خۆئى لەسەر نىيەو پىوهى ديار نىيە.. بەلام ئىستا تەعزىزە و پرسە تەنها لە كەسى نزىك و خزمى نزىكى مردووهكە دەكىرى، ئەگەر چى لە ژيانىشدا هىچ پەيوەندىيەكىان بە يەكەوه پەتھو نەبوبى، هى وا هەيە چەند سال بۇوه نەچۈته مالى برااكەى، ھەموو ژيانى دژايەتى كردووه و بە چاوى سووك سەيرى كردووه، بىروا بكمەن كەسى وَا ھەبۇوه نەخۆش بۇوه، بۇ چەند دىنارو دۆلارىڭ ئاتاج و موحتاج بۇوه، لەو لاوه ئامۇزاڭەي يەكىن لە خاونەن كۆمپانىياكان بۇوه، كەچى ئامادە نەبۇوه لەسەر حىسابى خۆئى عەيادەتى دكتۈرىيەكى پى بکات، ھاوكارىيەكى مال و منالە داماواهكەي بکات! ئەمجا كە مرد لە تەعزىزەكەيدا رادەوەستى و خەلگى سەرەخۆشى لى دەكەن! ئەمە دروست نىيە تەعزىزە لى بکرى، بەلكۇ راستىر وايە ئەگەر بگونجايە، دەبو بۇوترايە پىرۇزبايى مردىنى ئامۇزاڭەي لى بکرايم! چۈنكە لە دلى خۆيىدا دەلىن باش بۇو مردو لە كۆلم بۇوه!! كەچى بە داخەوە وەكۆ رۇتىن لەسەر لافىتەكەى دەنوسرى، فلان كەس مردووه، ئامۇزاى فلان كەسە! بەلام لە ھەمان كاتدا بىگانەي وَا ھەبۇوه كە ھەرجى لە توانايىدا بۇوه بۇ ئەو مردووه كردووه لە كاتى نەخۆشى و ھەزارى و موحتاجىدا، دەي بە راستى پىويىستە تەعزىزە لەو كەسە بکرى، لە لە ژياندا بۇ ئەو مردووه ھەبۇوه بە دەمەيەوە بۇوه و خەمخۇرى بۇوه.

بەریزان: يەكىكى تر لە كاره ناشىرينىڭ كانى ناو تەعزىزە، بىرىتىيە لە: تەۋقە كىردى ناو تەعزىزە، زۆر كەس لە كاتى ھەلسان لە تەعزىزە تەۋقە لەگەل كەسوڭارى مىدوودا دەكتات، جا ئەم كەسانە مەبەستىان ئەوهىيە كە بە خاوهەن پرسە بلىن ئەوه ئىيمەيش ھاتووين بۇ پرسەكەت و ئاگادار بەو بمان بىنە، لەبەر ئەوه پىويىست ناكات ئەم تەۋقە كىردىن، ھەروەھا ھەندى كەس ھەيە ھەر بە تەۋقە كىردىن وە ناوهستى بەلگۇ ئەملاولاي خاوهەن پرسەش ماج دەكتات! كە بە راستى ماچىرىن لەم كاتەدا زۆر ناشىرينى! (وقد كرە كثيىز من أهل العلم المعاقة والتقبيل من الرجل للرجل إلا للقادم من السفر).

واتە: زۆرىك لە زانايابن بە ناپەسەندىيان زانىيە كە پياو باوهش بە پياودا بکات و ئەملاولاي ماج بکات، مەگەر كەسىك لە سەفەرىكى دوورو درېز گەرابىتە وهو زۆر موشتاقى بىنىنى يەكتىر بن!
خالى دوووم: ئايا دروستە تەعزىزە لە غەيرە موسىلمان بىرى،
كاتى مىدووېكى لى مىد؟

لە وەلامدا دەلىپىن: (يَجُوزُ لِلْمُسْلِمِ أَنْ يُعَزِّيْ غَيْرَ الْمُسْلِمِ فِي مَيْتَةٍ وَهَذَا قُول جەمئۇر أهل العلم).
قاتى دەلىپىن: (يَجُوزُ لِلْمُسْلِمِ أَنْ يُعَزِّيْ غَيْرَ الْمُسْلِمِ فِي مَيْتَةٍ وَهَذَا

لاتە: دروستە بۇ موسىلمان كە تەعزىزە و پرسە لە غەيرە موسىلمان بکات، لە كاتىكدا مىدووېكى خوشەویستى لى دەمرى، ئەمەش بۇچۇونى كۆى زانايابنى خاوهەن زانىستى شەرعىيە، بە تايىبەت ئەگەر ئەو ناموسىلمانە دراوسيت بۇو، بەلام ئەوهندە ھەيە نابى لە

ته عزیه که دا بلی: خوا له مردووه‌که ت خوش بی، چونکه مردووه‌که‌ی موسلمان نه بووه به کافری مردووه، ئهی بلی چی؟ له (مغنى) ابن قدامة ج ۲ ص ۶۴۶، دفه رموی، وا چاکه بلی: (اعطاک الله علی مصیبتك أفضل ما أغطى أحداً من أهل دينك)، وہ له کتیبی: (أحكام أهل الذمة) شد، ج ۱ ص ۱۱۱ دفه رموی: وا چاکه پی بلی: (الهمك الله الصبر وأصلح بالك) یان پی بلی: (لا يصيبك إلا خير).

خوا گهوره له سهر نیسلام و ئیمان بمانزینی و بمانمرینی و له مردووه‌کان خوش بی و عاقیبه‌تمان به خیر بگیری. اللهم آمين

سەرچاوەکان:

- ۱- مردن و زیانی ناو گوړ. محمد ملا فائق ل ۶۲، ل ۶۷، ل ۶۹، ل ۷۳، ل ۱۱۰، ل ۱۳۸.
- ۲- فتاوى وأحكام بريد الإسلام، د. أحمد علي طه زيان، ص ۲۲۷.
- ۳- أحكام الجنائز، محمد حسان، ص ۲۹۴.
- ۴- شرح رياض الصالحين، ابن عثيمين، ج ۱ ص ۹۲.
- ۵- يسألونك، د. حسان الدين عفانة، ج ۳ ص ۳۵۶، ص ۲۵۸.

اللهم اغفر لحيانا وليتنا وصغيرنا وكبيرنا وذكرنا وأنثانا وشاهدنا وغائبنا.
اللهم من أحيايته منا فاحيه على اليمان.

اللهم اغفر لجميع موتى المسلمين الذين شهدوا لك بالوحدانية، ولنبيك
بالرسالة وما تو على ذلك، اللهم اغفر لهم وارحمهم وعافهم واعف
عنهم، وأكرم نزلهم وسع مدخلهم واغسلهم بالماء والثلج والبرد، ونقهم
من الذنوب والخطايا كما ينقى الثوب الابيض من الدنس.

اللهم وانزل على قبورهم الضياء والنور، والفسحة والسرور، وجازهم
بالحسنات احسانا وبالسيئات عفوا وغفرانا حتى يكون في بطون
الالحاد مطمئنين، وعند قيام الاشهاد من الآمنين، وبوجودك ورضوانك
واثقين، والى أعلى علو درجاتك سابقين برحمتك يا أرحم الراحمين.

اللهم انقلهم جميعا من ضيق المحدود، ومراتع الدود الى جنات الخلود في
سدر مخصوص وطلح منضود وظل ممدود وماء مسكوب.

اللهم لاتفتنا بعدهم واغفر لنا ولهم.

اللهم وارحمنا اذا صرنا الى ما صاروا اليه تحت الجنادل والترب وحدنا.

اللهم وارحمنا اذا غسلنا اهلونا.

اللهم ارحمنا اذا كفنونا.

اللهم ارحمنا اذا حملونا على اكتافهم وساروا بنا الى قبورنا واغلقوا بابها.

اللهم فاجعل قبورنا روضة من رياض الجنة ولا تجعلها حفرة من حفر النار.

اللهم ارزقنا قبل الموت توبة وعند الموت شهادة، وبعد الموت جنة ونعيمها.

اللهم مرك الموت ان يكون عند قبض ارواحنا رحيم، وعند نزعها شفيقا.

اللهم هون علينا سكرات الموت.

اللهم يا سامع الصوت، ويا سابق الفوت، ويا كاسي العظام لحما بعد الموت،
ننحوذ بك اللهم من عذاب القبر، ومن سؤال منكر ونكير، ومن أكل
الدينان، وببيض وجوهنا ويعين كتابنا وثبتنا على الصراط حتى لا
نهوى على رؤوسنا.

اللهم فاصرف عننا عذابها ان عذابها كان غراما انها ساعت مستقرة ومقاما.
اللهم ان بشرتنا لا تقوى عليها.
اللهم انا وجوهنا لا تقوى عليها.

اللهم ان جنوبنا لا تقوى عليها، اللهم ان ظهورنا لا تقوى عليها.
اللهم انا نسائلك بوجهك الكريم ان تعيننا من نارها وحرها.
اللهم انا نسائلك بوجهك الكريم الجنة، وننحوذ بوجهك الكريم من النار.
اللهم اجعلنا ممن يمشي على الصراط سريعا، فينجو من حرها ولهبها
إلى جنات النعيم، ولا تجعلنا ممن يزحف على الصراط، ثم يهوى فيها
برحمتك يا ارحم الراحمين.

